

B. Bendrojo duomenų teikimo standarto komentaras

Ižanga

Bendrajame duomenų teikimo standarte (toliau tekste – BDTS) nustatyti duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo standartai, kurie yra automatinio apsikeitimo finansinių sąskaitų duomenimis pagrindas. Įgyvendinančioji jurisdikcija privalo turėti įdiegtas taisykles, pagal kurias reikalaujama, kad finansų įstaigos pateiktą informaciją laikydamosi I skyriuje nustatytos duomenų teikimo tvarkos ir kad laikytųsi išsamaus patikrinimo procedūroms nustatytų reikalavimų, kurie išdėstyti, BDTS II–VII skyriuose.

Sąvokų, kurios BDTS vartojamos iš didžiosios raidės, apibrėžimai pateikti VIII skyriuje. Įgyvendinančioji jurisdikcija gali numatyti, kad mokėjimų, susijusių su sąskaitomis, apie kurias reikia pranešti, suma ir ypatumai turi būti apibrėžti vadovaujantis tos jurisdikcijos mokesčių įstatymuose nustatytais principais.

BDTS IX skyriuje apibūdintos taisyklės ir administracinės procedūros, kurias, kaip tikimasi, siekdama užtikrinti veiksmingą BDTS įgyvendinimą ir jo laikymąsi turės įdiegusi įgyvendinančioji jurisdikcija.

I skyriaus „Bendrieji duomenų teikimo reikalavimai“ komentarai

1. Pirmajame skyriuje išdėstyti bendrieji duomenų teikimo reikalavimai, kurie taikomi duomenis teikiančioms finansų įstaigoms. A ir B poskyriuose detalai apibūdinama informacija, kurią paprastai būtina pranešti, o C–F poskyriuose numatytos su MMIN, gimimo data, gimimo vieta ir bendra pajamų suma susijusios išimtys. Pavyzdinės sutarties su kompetentinga institucija 2 straipsnio 1 punktą išaiškina, kad informacija, kuria bus keičiamasi, yra informacija, apie kurią reikia pranešti pagal Bendrajame duomenų teikimo standarte nustatytas duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo taisykles, įskaitant I skyriaus C–F poskyriuose nurodytas išimtis.

2. Duomenis teikiančios finansų įstaigos turėtų pranešti sąskaitų turėtojams (pvz., atlikdamos sąlygų pakeitimą), kad tuo atveju, jei jų sąskaitos yra sąskaitos, apie kurias reikia pranešti, su jomis susijusi informacija bus pranešta ir ja gali būti keičiamasi su kitomis jurisdikcijomis. Gali būti, kad kai kuriose jurisdikcijose bus reikalaujama, kad duomenis teikiančios finansų įstaigos tokius veiksmus atliktų vadovaudamosi jų jurisdikcijoje galiojančiomis privatumo apsaugos ir duomenų atskleidimo taisyklėmis. Šiuo atžvilgiu duomenis teikiančioms finansų įstaigoms reikėtų laikytis būtent tokių taisyklių (pvz., pareikalavus, pateikti sąskaitos turėtojams informacijos, apie kurią buvo pranešta, kopiją).

A poskyris. Informacija, kurią reikia pranešti

3. Vadovaujantis A poskyrio nuostatomis, kiekviena duomenis teikianti finansų įstaiga apie kiekvieną tokios duomenis teikiančios finansų įstaigos sąskaitą, apie kurią reikia pranešti, privalo pateikti tokią informaciją:

- a) kiekvieno asmens, apie kurį reikia pranešti ir kuris yra sąskaitos turėtojas, vardą, pavardę, adresą, gyvenamosios vietos jurisdikciją (-as), MMIN, gimimo datą ir vietą;
- b) subjekto (juridinio asmens), kuris yra sąskaitos turėtojas ir asmuo, apie kurį reikia pranešti, atveju – pavadinimą, adresą, rezidavimo vietos jurisdikciją (-as) ir MMIN;
- c) bet kokio subjekto, kuris yra sąskaitos turėtojas ir kuris pripažįstamas turinčiu vieną ar kelis kontroliuojančius asmenis, apie kuriuos reikia pranešti, atveju:
 - 1) subjekto pavadinimą, adresą, rezidavimo vietos jurisdikciją (-as) ir MMIN;
 - 2) kontroliuojančio asmens, kuris yra asmuo, apie kurį reikia pranešti, pavadinimą, adresą, rezidavimo vietos jurisdikciją ir kiekvieno kontroliuojančio asmens, apie kurį reikia pranešti, MMIN, gimimo datą ir gimimo vietą;
- d) sąskaitos numerį (arba funkcinį ekvivalentą, jei sąskaitos numerio nėra);
- e) duomenis teikiančios finansų įstaigos pavadinimą ir identifikavimo numerį (jei toks yra);
- f) sąskaitos likutį arba vertę (kaupiamojo draudimo sutarties arba anuiteto sutarties atveju – kaupiamąją sumą arba išperkamąją sumą), buvusią atitinkamų kalendorinių metų ar kito atitinkamo ataskaitinio laikotarpio pabaigoje, arba informaciją apie sąskaitos uždarymą, jei per tuos metus ar laikotarpį sąskaita buvo uždaryta.

4. Be to, privaloma pateikti tokią informaciją:

- a) bet kokios pasaugos sąskaitos atveju:
 - 1) visą bendrą palūkanų sumą, kuri per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį buvo įmokėta arba įskaityta į sąskaitą (arba sąskaitos atžvilgiu);
 - 2) visą bendrą dividendų sumą, kuri per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį buvo įmokėta arba įskaityta į sąskaitą (arba sąskaitos atžvilgiu);

3) visą bendrą kitų pajamų, gautų už sąskaitoje turėtą arba į sąskaitą įskaitytą lėšas (arba sąskaitos atžvilgiu), sumą per kalendorinius metus ar kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį;

4) visas bendras pajamas iš finansinio turto pardavimo ar išpirkimo, kurios per kalendorinius metus ar kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį buvo įmokėtos arba įskaitytos į sąskaitą ir kurių atžvilgiu duomenis teikianti finansų įstaiga veikė kaip saugotojas, brokeris, nominalus savininkas ar kitoks sąskaitos turėtojo tarpininkas;

b) indėlio sąskaitos atveju – visą bendrą palūkanų sumą, kuri per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį buvo sumokėta ar įskaityta į sąskaitą;

c) bet kokios kitos sąskaitos, kuri nėra pasaugos arba indėlio sąskaita, atveju – visą bendrą per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį sąskaitos turėtojui į sąskaitą įmokėtą ar įskaitytą sumą, kurios atžvilgiu duomenis teikianti finansų įstaiga yra išipareigojęs asmuo arba skolininkas, įskaitant bendrą per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį sąskaitos gavėjui įmokėtą ar įskaitytą išperkamųjų mokėjimų sumą.

A poskyrio 1 dalis. Adresas

5. Adresas, kurį ryšium su sąskaita reikia pranešti, yra adresas, kurį vadovaudamasi II–VII skyriuose išdėstytais išsamaus patikrinimo reikalavimais duomenis teikianti finansų įstaiga nurodė kaip sąskaitos turėtojo adresą. Todėl tuo atveju, jei sąskaitos turėtojas yra fizinis asmuo, adresas, kurį reikia pranešti, yra dabartinis asmens gyvenamosios vietos adresas (žr. III skyriaus komentaru 8 ir 22 punktus), išskyrus atvejus, jei duomenis teikianti finansų įstaiga savo įrašuose tokio adreso neturi, – tada praneša pašto adresą, kurį turi savo apskaitoje. Tuo atveju, jei sąskaitą turi subjektas, kuris nustatytas kaip turintis vieną ar kelis kontroliuojančius asmenis, kurie yra asmenys, apie kuriuos reikia pranešti, adresas, kurį reikia pranešti, yra subjekto adresas ir tokio subjekto kiekvieno kontroliuojančiojo asmens, kuris yra asmuo, apie kurį reikia pranešti, adresas.

A poskyrio 1 dalis. Rezidavimo vietos jurisdikcija

6. Rezidavimo vietos jurisdikcija, kurią reikia pranešti ryšium su pranešimu apie sąskaitą, yra duomenis teikiančios finansų įstaigos pagal II–VII skyriuose minėtas išsamaus patikrinimo procedūras nustatyta asmens, apie kurį reikia pranešti, rezidavimo vietos jurisdikcija atitinkamais kalendoriniais metais arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį. Tuo atveju, jei asmuo, apie kurį reikia pranešti, yra nustatytas kaip asmuo, turintis daugiau nei vieną rezidavimo vietos jurisdikciją, rezidavimo vietos jurisdikcijos, apie kurias reikia pranešti, yra visos duomenis teikiančios finansų įstaigos nustatytos asmenų, apie kuriuos reikia pranešti, rezidavimo vietos jurisdikcijos atitinkamais kalendoriniais metais arba bet kokį kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį. Rezidavimo vietos jurisdikcija (-os), kuri (-ios) nustatytos atliekant II–VII skyriuose nurodytas procedūras, nepažeidžia jokios rezidavimo vietos nustatymo, kurį duomenis teikianti finansų įstaiga atliko kitais mokesčių tikslais, tvarkos.

A poskyrio 1 dalis. MMIN (Mokesčių mokėtojo identifikavimo numeris)

7. MMIN, apie kurį ryšium su sąskaita reikia pranešti, yra MMIN, kurį sąskaitos turėtojui priskyre jo rezidavimo vietos jurisdikcija (t.y. ne kilmės vietos jurisdikcija). Tuo atveju, jei asmuo, apie kurį reikia pranešti, yra nustatytas kaip turintis daugiau nei vieną rezidavimo vietos jurisdikciją, MMIN, apie kurį reikia pranešti, yra sąskaitos turėtojo MMIN kiekvienoje jurisdikcijoje, apie kurią reikia pranešti (pagal C ir D poskyrių nuostatas). Kaip nustatyta VIII skyriaus E poskyrio 5 dalyje, tuo

atveju, jei nėra mokesčių mokėtojo identifikavimo numerio, MMIN reiškia jo funkcinį ekvivalentą (žr. VIII skyriaus komentarų 148 punktą).

A poskyrio 2 dalis. Sąskaitos numeris

8. Sąskaitos numeris, apie kurį reikia pranešti ryšium su sąskaita, yra tas identifikavimo numeris, kurį priskyre duomenis teikianti finansų įstaiga kitu tikslu, o ne siekdama įvykdyti A poskyrio 1 dalyje nurodytus reikalavimus dėl duomenų teikimo, arba, jei sąskaitai toks numeris nėra priskirtas – jo funkcinis ekvivalentas (t. y. unikalus serijos numeris arba kitas numeris, kurį duomenis teikianti finansų įstaiga priskiria finansinei sąskaitai ir kuriuo ta sąskaita išskiriama iš kitų tokios įstaigos tvarkomų sąskaitų). Sutarties arba poliso numeris paprastai bus laikomas sąskaitos numerio funkciniu ekvivalentu.

A poskyrio 3 dalis. Identifikavimo numeris

9. Duomenis teikianti finansų įstaiga privalo pranešti savo pavadinimą ir identifikavimo numerį (jei toks yra). Numatyta, kad duomenis teikiančios finansų įstaigos identifikavimo informacija leis dalyvaujančioms jurisdikcijoms lengvai nustatyti pranešamos informacijos šaltinį ir po to tokia informacija keistis, pvz., siekiant imtis paskesnių veiksmų klaidos, dėl kurios buvo pateikta neteisinga arba ne visa informacija, atžvilgiu. Duomenis teikiančios finansų įstaigos „identifikavimo numeris“ yra identifikavimo tikslu duomenis teikiančiai finansų įstaigai priskirtas identifikavimo numeris. Paprastai šį numerį duomenis teikiančiai finansų įstaigai priskiria rezidavimo ar buvimo vietos jurisdikcija, tačiau gali būti suteikiamas ir pasaulinis identifikavimo numeris. Identifikavimo numerių pavyzdžiams galima priskirti MMIN, įmonės (bendrovės) įmonės kodą (numerį), pasaulinį juridinio asmens identifikatorių (LEI)⁶ arba pasaulinį tarpininko identifikavimo numerį (GIIN)⁷. Tikimasi, kad dalyvaujančiosios jurisdikcijos savo duomenis teikiančioms finansų įstaigoms pateiks gaires dėl visų identifikavimo numerių, apie kuriuos reikia pranešti. Jei duomenis teikiančiai finansų įstaigai nėra suteiktas toks numeris, tada reikalaujama pranešti tik duomenis teikiančios finansų įstaigos pavadinimą ir adresą.

A poskyrio 4 dalis. Sąskaitos likutis arba vertė

10. Duomenis teikianti finansų įstaiga privalo pranešti sąskaitos likutį arba vertę, buvusią kalendorinių metų arba kito atitinkamo ataskaitinio laikotarpio pabaigoje, arba informaciją apie sąskaitos uždarymą, jei per tuos metus ar laikotarpį sąskaita buvo uždaryta (žr. tolesnį 14 punktą). Apie sąskaitą, kurios likutis arba vertė yra neigiama, būtina pranešti kaip apie sąskaitą, kurios likutis arba vertė yra lygi nuliui. Kaupiamojo draudimo arba anuiteto sąskaitos atveju duomenis teikianti finansų įstaiga privalo pranešti sąskaitos kaupiamąją sumą arba išperkamąją sumą.

11. Tačiau kai kurios jurisdikcijos jau dabar reikalauja, kad finansų įstaigos praneštų sąskaitos vidutinį likutį arba vidutinę vertę, buvusią per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį. Šios jurisdikcijos turi laisvę toliau reikalauti, kad būtų pranešama tokia informacija, užuot reikalavusios, kad būtų pranešta apie sąskaitos likutį ar vertę kalendorinių metų ar kito atitinkamo ataskaitinio laikotarpio pabaigoje. Tai galima padaryti įgyvendinimo aktuose A poskyrio 4 dalies nuostatas pakeičiant tokia sąlyga:

⁶ Žr. Pasaulinės juridinių asmenų identifikatorių sistemos (GLEIS) reguliavimo priežiūros komiteto (ROC) interneto svetainėje www.leiroc.org

⁷ Pasaulinis tarpininko identifikavimo numeris (GIIN) – tai identifikavimo numeris, kurį tam tikroms finansų įstaigoms priskyre Jungtinių Amerikos Valstijų Mokesčių valdyba.

4. *[didžiausią] vidutinį [mėnesio] sąskaitos likutį arba vertę (kaupiamojo draudimo sutarties arba anuiteto sutarties atveju įskaitant kaupiamąją sumą arba išperkamąją sumą) per atitinkamus kalendorinius metus ar kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį arba informaciją apie sąskaitos uždarymą, jei per tokius metus ar laikotarpį sąskaita buvo uždaryta;*

Tokiu atveju atitinkamai turėtų būti pakeistas Pavyzdinės sutarties su kompetentinga įstaiga 2 straipsnio 2 punkto d papunktis (žr. Pavyzdinės sutarties su kompetentinga įstaiga 2 straipsnio komentarams skirtą 4 punktą).

12. Apskritai, finansinės sąskaitos likutis arba vertė yra ataskaitos, kuri teikiama sąskaitos turėtojui, tikslu finansų įstaigos apskaičiuotas finansinės sąskaitos likutis arba vertė. Finansų įstaigos akcinio kapitalo ar skolos dalies atveju akcinio kapitalo likutis ar vertė yra ta vertė, kurią finansų įstaiga apskaičiavo tokiu tikslu, pagal kurį dažniausiai reikalaujama nustatyti vertę, o skolos dalies likutis arba vertė yra pagrindinė skolos suma. Kaupiamojo draudimo arba anuitetų sutarties atveju likutis arba vertė yra likutis arba vertė kalendorinių metų arba kito atitinkamo ataskaitinio laikotarpio pabaigoje (žr. tolesnį 15 punktą). Sąskaitos likučio ar vertės negalima mažinti jokiais prievolėmis ar išsipareigojimais, kuriuos sąskaitos turėtojas turėjo sąskaitos ar bet kokių sąskaitoje laikomų lėšų atžvilgiu.

13. Kiekvienam bendros finansinės sąskaitos turėtojui priskiriamas visas bendros sąskaitos likutis arba vertė bei visos į bendrą sąskaitą (arba bendros sąskaitos atžvilgiu) sumokėtos arba įskaitytos sumos. Ta pati taisyklė taikoma:

- sąskaitai, kuri priklauso pasyviai nefinansiniam subjektui, turinčiam daugiau nei vieną kontroliuojantį asmenį, kuris yra asmuo, apie kurį reikia pranešti, kai kiekvienam kontroliuojančiam asmeniui yra priskiriamas visas pasyvaus nefinansinio subjekto turimos sąskaitos likutis arba vertė bei visos į sąskaitą sumokėtos ar į ją įskaitytos sumos;
- sąskaitai, priklausančiai sąskaitos turėtojui, kuris yra asmuo, apie kurį reikia pranešti, ir kuris nustatytas kaip asmuo, turintis daugiau nei vieną rezidavimo jurisdikciją, kai apie visą sąskaitos likutį arba vertę bei visą į sąskaitą sumokėtą ar įskaitytą sumą privaloma pranešti kiekvienai sąskaitos turėtojo rezidavimo vietos jurisdikcijai;
- sąskaitai, priklausančiai pasyviai nefinansiniam subjektui, kuris turi kontroliuojantį asmenį, apie kurį reikia pranešti, ir yra nustatytas kaip turintis daugiau nei vieną rezidavimo vietos jurisdikciją, kai apie visą pasyvaus nefinansinio subjekto turimos sąskaitos likutį ar vertę bei visą į sąskaitą sumokėtą ar įskaitytą sumą privaloma pranešti kiekvienai kontroliuojančio asmens rezidavimo vietos jurisdikcijai;
- sąskaitai, priklausančiai pasyviai nefinansiniam subjektui, kuris yra asmuo, apie kurį reikia pranešti, turintis kontroliuojantį asmenį, apie kurį reikia pranešti, kai privaloma pranešti tiek apie pasyvaus nefinansinio subjekto, tiek ir kontroliuojančiojo asmens bendrą pasyvaus nefinansinio subjekto turimos sąskaitos likutį arba vertę bei bendrą į sąskaitą įmokėtą arba į ją įskaitytą sumą.

14. Tuo atveju, jei sąskaita buvo uždaryta, duomenis teikianti finansų įstaiga neprivalo pranešti apie sąskaitos likutį ar vertę, buvusią prieš uždarymą ar uždarant sąskaitą, tačiau privalo pranešti, kad sąskaita buvo uždaryta. Nustatant, kada sąskaita buvo „uždaryta“, privaloma remtis atitinkamos jurisdikcijos galiojančiais įstatymais. Jei galiojantys įstatymai nereglamentuoja sąskaitų uždarymo, bus laikoma, kad sąskaita buvo uždaryta pagal įprastas duomenų teikiančios finansų įstaigos procedūras, kurios nuosekliai taikomos visoms tokios įstaigos tvarkomoms sąskaitoms. Pavyzdžiui, paprastai bus laikoma, kad finansų įstaigos akcinio kapitalo ar skolos dalies neliko nutraukus sutartį, atlikus akcinio kapitalo ar skolos dalies perleidimą, atsisakius, išpirkus, panaikinus ar

likvidavus akcinio kapitalo ar skolos dalį. Sąskaita, kurios likutis arba vertė yra lygi nuliui arba neigiama, nebus uždaryta sąskaita vien todėl, kad yra toks likutis ar tokia vertė.

A poskyrio 4–7 dalis. Atitinkamas ataskaitinis laikotarpis

15. Informacija, kurią reikia pranešti, turi būti atitinkamų kalendorinių metų ar kito atitinkamo ataskaitinio laikotarpio pabaigos duomenys. Nustatant, ką reiškia sąvoka „atitinkamas ataskaitinis laikotarpis“, būtina remtis ta reikšme, kuri šiai sąvokai yra priskirta pagal kiekvienos jurisdikcijos duomenų teikimo taisyklės ir kurią privaloma taikyti pagrįstą metų skaičių. Atitinkamu ataskaitiniu laikotarpiu paprastai bus laikomas laikotarpis nuo paskutinės sutarties sudarymo sukakties datos iki prieš tai buvusios sutarties sudarymo sukakties datos (pvz., kaupiamojo draudimo sutarties atveju), o taip pat finansiniai metai, kurie nėra kalendoriniai metai.

A poskyrio 5 dalies a punktas. Kitos pajamos

16. Informacija, kurią reikia pranešti pasaugos sąskaitos atveju, yra visa bendra kitų pajamų, gautų už sąskaitoje turimas lėšas, kurios per kalendorinius metus arba atitinkamą ataskaitinį laikotarpį buvo įmokėtos arba įskaitytos į sąskaitą (arba sąskaitos atžvilgiu), suma. Sąvoka „kitos pajamos“ reiškia bet kokią sumą, kuri pagal jurisdikcijos, kurioje tvarkoma sąskaita, įstatymus laikoma pajamomis, išskyrus bet kokią sumą, kuri laikoma palūkanomis, dividendais ar bendrosiomis pajamomis arba kapitalo prieaugiu, gautu pardavus ar išpirkus finansinį turtą.

A poskyrio 5 dalies b punktas. Bendrosios pajamos

17. Pasaugos sutarties atveju informacija, kurią reikia pranešti, yra visos bendros pajamos iš finansinio turto pardavimo ar išpirkimo, kurios per kalendorinius metus ar kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį buvo įmokėtos arba įskaitytos į sąskaitą ir kurių atžvilgiu duomenis teikianti finansų įstaiga veikė kaip saugotojas, brokeris, nominalus savininkas ar kitoks sąskaitos turėtojo tarpininkas. Sąvoka „pardavimas arba išpirkimas“ reiškia bet koki finansinio turto pardavimą arba išpirkimą ir yra apibrėžta neatsižvelgiant į tai, ar tokio finansinio turto savininkui taikomi su tokio pardavimu ar išpirkimu susiję mokesčiai.

18. Gali būti, kad tarpuskaitą ar atsiskaitymus vykdanči organizacija, kuri tvarko sąskaitas, apie kurias reikia pranešti, ir kuri įformina tokios organizacijos narių vertybinių popierių pardavimus bei pirkimus grynąja verte, nežinos bendrosios pajamų iš pardavimo arba perdavimo sumos. Jei tarpuskaitą ar atsiskaitymus vykdanči organizacija nežino apie bendrąsias pajamas, bendrosios pajamos apribojamos grynąja suma, įmokėta ar įskaityta į tokios organizacijos nario sąskaitą, kurią toks narys tokių operacijų įforminimo pagal tokios organizacijos nustatytą atsiskaitymų tvarką buvo susijęs su finansinio turto pardavimu ar kitokiu perdavimu. Sąvoka „tarpuskaitą ar atsiskaitymus vykdanči organizacija“ reiškia subjektą, kuris vykdo ūkinę veiklą, susijusią su vertybinių popierių prekybos tarpuskaitos operacijomis savo nariams-organizacijoms ir vertybinių popierių perdavimu arba nurodymu pervesti kredituojant arba debetuojuant nario sąskaitą be būtinybės fiziškai pateikti vertybinius popierius.

19. Pardavimų, kuriuos įvykdo brokeris ir kuriuos įvykdžius mokamos bendrosios pajamos, atžvilgiu laikoma, kad bendrųjų pajamų sumokėjimo data yra ta, kai pajamos iš tokio pardavimo buvo įskaitytos į sąskaitą ar kaip nors kitaip pateko asmeniui, turinčiam teisę į tokį mokėjimą.

20. Visa bendrųjų pajamų iš pardavimo ar išpirkimo suma reiškia bendrą sumą, gautą pardavus ar išpirkus finansinį turtą. Tuo atveju, jei pardavimą įvykdo brokeris, visa bendrųjų pajamų iš pardavimo ar išpirkimo suma reiškia bendrą sumą, kuri buvo sumokėta arba įskaityta į asmens, turinčio teisę į mokėjimą, sąskaitą, ir padidintą bet kokia suma, kuri tokiu būdu nebuvo įmokėta dėl

paskolos prekiauti vertybiniais popieriais gražinimo. Nustatydamas visą bendrųjų pajamų sumą, brokeris gali (tačiau nėra reikalaujama) atsižvelgti į už pardavimą gautus komisinius. Tuo atveju, jei parduodamos skolos obligacijos su palūkanomis, bendrosios pajamos apima bet kokias palūkanas, sukauptas tarp palūkanų mokėjimo datų.

A poskyrio 7 dalis. Bendrosios sumos

21. Informacija, kurią reikia pranešti bet kokios sąskaitos, kuri nėra pasaugos sąskaita arba indėlio sąskaita, atveju, yra visa bendroji suma, kuri per kalendorinius metus ar kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį buvo sumokėta arba įskaityta į sąskaitos turėtojo sąskaitą ir kurios atžvilgiu duomenis teikianti finansų įstaiga yra kreditorius arba debitorius. Pavyzdžiui, tokia bendroji suma yra:

- bet kokių per kalendorinius metus ar kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį sąskaitos turėtojui atliktų išpirkimo mokėjimų (atliktų visiškai ar iš dalies) bendra suma;
- bet kokių per kalendorinius metus ar kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį sąskaitos turėtojui atliktų mokėjimų pagal kaupiamojo draudimo sutartį arba anuiteto sutartį bendra suma, netgi jei tokie mokėjimai pagal VIII skyriaus C poskyrio 8 dalį nėra laikomi kaupiamąja suma.

BDTS nustatyta schema ir naudotojo vadovas

22. Kaip numatyta Pavyzdinėje sutartyje su kompetentinga institucija, Bendrajame duomenų teikimo standarte nustatyta schema kompetentingos institucijos taikys informacijos, kurią reikia pranešti, apsiikeitimo tikslais. Be to, šią schemą gali taikyti ir duomenis teikiančios finansų įstaigos informacijos pranešimo tikslu (taip, kaip leidžiama pagal vietinius įstatymus). Schemos diagrama ir naudotojo vadovas pateikti 3 priede. Naudotojo vadovas gali būti ypač naudingas duomenis teikiančioms finansų įstaigoms, nes jame išsamiau išdėstyta informacija apie kiekvieną duomenų elementą ir jiems priskiriamas ypatybės. Pavyzdžiui, naudotojo vadove aprašyti trys duomenų elementai, kurie taikomi būtent gimimo vietai (t. y. informacija apie šalį (CountryInfo), miestą (City) ir miesto administracinį vienetą (CitySubentity)), ir kartu paaiškinama, kad tuo atveju, jei reikalaujama nurodyti gimimo vietą, turi būti pranešti tie duomenų elementai, kurie priskiriami informacijai apie šalį (šalies kodas arba pavadinimas) ir miestą, o informacija apie miesto administracinį vienetą yra laisvai pasirenkama informacija.

B poskyris. Valiuta

23. Teikiant informaciją, ji turi būti pateikta sąskaitos valiuta. Teikiant informaciją būtina nurodyti valiutą, kuria išreikšta kiekviena suma. Tuo atveju, jei sąskaitos valiutos yra kelios, duomenis teikianti finansų įstaiga gali pasirinkti, kad informaciją pateiks sąskaitos valiuta, ir reikalaujama, kad nurodytą valiutą, kuria teikiama informacija apie sąskaitą.

24. Tuo atveju, jei finansinės sąskaitos likutis arba vertė ar kita suma yra išreikšta kita valiuta, o ne ta, kurią įgyvendinama Bendrąjį duomenų teikimo standartą naudoja dalyvaujančioji šalis (ribinių sumų ar limitų tikslu), konvertuodama tokį likutį arba vertę į valiutos ekvivalentą, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo likutį arba vertę apskaičiuoti taikydama einamąjį valiutos keitimo kursą. Duomenis teikiančios finansų įstaigos, kuri praneša apie sąskaitą, atveju einamasis valiutos kursas turi būti nustatytas pagal kalendorinių metų ar kito atitinkamo ataskaitinio laikotarpio, už kurį teikiami sąskaitos duomenys, paskutinę dieną galiojusį kursą.

C–F poskyriai. Išimtys

MMIN ir gimimo data

25. C poskyryje yra nustatyta jau esančioms sąskaitoms taikoma išimtis: MMIN ir gimimo datos nereikalaujama pateikti, jei (i) MMIN ar gimimo data nėra nurodyti duomenis teikiančios finansų įstaigos apskaitoje ir ii) pagal nacionalinius teisės aktus nėra reikalaujama, kad tokia duomenis teikianti finansų įstaiga rinktų MMIN ir gimimo datas. Taigi, pateikti MMIN arba gimimo datą reikalaujama, jei:

- MMIN arba gimimo data yra nurodyta finansų įstaigos apskaitoje (nepriklausomai nuo to, ar yra prievolė turėti ją savo apskaitoje);
- MMIN arba gimimo data nėra nurodoma finansų įstaigos apskaitoje, tačiau pagal nacionalinius teisės aktus (pavyzdžiui, pagal pinigų plovimo prevencijos procedūras ir „Pažink savo klientą“ procedūrą) reikalaujama, kad tokia duomenis teikianti finansų įstaiga juos rinktų.

26. Duomenys, kurie apskaitomi duomenis teikiančios finansų įstaigos apskaitoje, apima kliento pagrindinę bylą ir elektroninių duomenų bazės, kurioje galima atlikti paiešką, duomenis (žr. tolesnį 34 punktą). Kliento pagrindinė byla yra duomenis teikiančios finansų įstaigos suformuoti pradiniai duomenų failai, kuriuose tvarkoma sąskaitos turėtojo informacija, kaip antai informacija, kuri naudojama susisiekti su klientais ir įvykdyti pinigų plovimo prevencijos bei „Pažink savo klientą“ procedūrų reikalavimus. Duomenis teikiantis finansų įstaigai paprastai bus suteikiamas dvejų metų laikotarpis, per kurį jos turi atlikti peržiūros procedūras ir nustatyti mažesnės vertės sąskaitas, apie kurias reikia pranešti (žr. III skyriaus komentarų 51 punktą), taigi, jos iš pradžių galės atlikti savo elektroninių duomenų peržiūrą (ir gauti sąskaitos turėtojo MMIN arba gimimo datą), o po to atlikti peržiūrą savo popieriniuose dokumentuose.

27. Be to, net jei duomenis teikianti finansų įstaiga savo apskaitoje neturi jau esančios sąskaitos turėtojo MMIN arba gimimo datos, o pagal nacionalinius teisės aktus nėra reikalaujama, kad ji tokius duomenis rinktų, reikalaujama, kad iki antrų kalendorinių metų, einančių po metų, kuriais jau esančios sąskaitos buvo priskirtos sąskaitoms, apie kurias reikia pranešti, pabaigos duomenis teikianti finansų įstaiga imtųsi deramų veiksmų gauti su jau esančiomis sąskaitomis susijusį sąskaitos turėtojo MMIN ir jo gimimo datą, nebent dėl MMIN taikoma viena iš D poskyryje nustatytų išimčių ir nereikalaujama tokius duomenis pranešti.

28. „Deramos pastangos“ reiškia neapsimestines pastangas gauti sąskaitos, apie kurią reikia pranešti, turėtojo MMIN ir gimimo datą. Tokias pastangas būtina dėti bent kartą per metus laikotarpiu nuo tos datos, kai buvo nustatyta, kad jau esanti sąskaita yra sąskaita, apie kurią reikia pranešti, iki antrųjų kalendorinių metų, einančių po tokio nustatymo, pabaigos. Deramoms pastangoms priskiriamas susisiekimasis su sąskaitos turėtoju (pvz., paštu, asmeniškai arba telefonu), įskaitant prašymą, kuris buvo pateiktas kartu su kitais dokumentais arba elektroniniu būdu (pvz., faksui arba el. paštu), o taip pat vadovaujantis VII skyriaus C poskyryje nustatytais sąskaitų likučių sumavimo principais peržiūrint informaciją elektroninėje duomenų bazėje, kurią tvarko su duomenis teikiančia finansų įstaiga susijęs subjektas. Tačiau pagal sąvoką „deramos pastangos“ nebūtinai reikalaujama nei kad sąskaita būtų uždaryta, užblokuota arba perkelta, nei kad būtų keliamos kokios nors sąlygos ar kaip nors kitaip apribotas naudojimas tokia sąskaita. Nepaisant anksčiau išdėstytų sąlygų, deramos pastangos gali būti dedamos ir minėtam laikotarpiui pasibaigus.

29. D poskyryje yra nustatyta išimtis, taikoma jau esančioms ir naujoms sąskaitoms. Nereikalaujama pranešti MMIN, jei:

- a) atitinkama jurisdikcija, apie kurią reikia pranešti, nesuteikė MMIN;
- b) atitinkamos jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, nacionaliniai teisės aktai nereikalauja rinkti tokios jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, suteiktus MMIN.

30. Laikoma, kad jurisdikcija, apie kurią reikia pranešti, nesuteikė MMIN i) jei jurisdikcija nesuteikia mokesčių mokėtojo identifikavimo numerio ar jo funkcinio ekvivalento tuo atveju, jei mokesčių mokėtojo identifikavimo numerio nėra (žr. VIII komentarų 148 punktą), arba ii) jei jurisdikcija MMIN nesuteikė konkrečiam fiziniam asmeniui arba subjektui. Todėl nereikalaujama pranešti sąskaitos, apie kurią reikia pranešti, turėtojo, kuris yra tokios jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, rezidentas arba kuriam MMIN nebuvo suteiktas, MMIN. Tačiau jei ir tais atvejais, kai jurisdikcija, apie kurią reikia pranešti, pradeda suteikinti MMIN ir suteikia MMIN atitinkamam asmeniui, apie kurį reikia pranešti, D poskyryje nustatyta išimtis nebetaikoma ir reikalaujama, kad asmens, apie kurį reikia pranešti, MMIN būtų praneštas, jei duomenis teikianti finansų įstaiga gauna sąskaitos turėtojo patvirtinimą, kuriame nurodytas toks MMIN, arba kaip nors kitaip gauna tokį MMIN.

31. D poskyrio ii papunktyje aprašyta išimtis akcentuoja sąskaitos turėtojo jurisdikcijos nacionalinius teisės aktus. Jei jurisdikcija, apie kurią reikia pranešti, sąskaitos, apie kurią reikia pranešti, turėtojui suteikė MMIN, o pagal tokios jurisdikcijos nacionalinius teisės aktus negalima reikalauti, kad tokie MMIN būtų renkami (pvz., todėl, kad pagal tokius įstatymus mokesčių mokėtojas MMIN pateikia savanoriškai), tada nereikalaujama, kad tokią sąskaitą tvarkanti duomenis teikianti finansų įstaiga gautų ir praneštų MMIN. Tačiau duomenis teikiančiai finansų įstaigai neužkertamas kelias prašyti, kad sąskaitos turėtojui pateiktų MMIN, ir tokius MMIN rinkti pranešimo tikslu, jei sąskaitos turėtojas nusprendžia pateikti MMIN. Šiuo atveju duomenis teikianti finansų įstaiga privalo pateikti MMIN. Praktiškai jurisdikcijų, kuriose galioja tokia tvarka, gali būti nedaug (pvz., Australija).

32. Tikimasi, kad dalyvaujančiosios jurisdikcijos pateiks duomenis teikiančioms finansų įstaigoms informaciją apie mokesčių mokėtojų identifikavimo numerių suteikimo, jų rinkimo ir tiek, kiek galima ir praktiškai įmanoma, apie jų struktūrą bei kitas detales. EBPO dės pastangas, kad sudarytų sąlygas paskleisti tokią informaciją.

Gimimo vieta

33. E poskyryje numatyta išimtis, kuri taikoma tiek jau esančioms, tiek ir naujoms sąskaitoms: gimimo vietos pranešti nereikia, nebent pagal nacionalinę teisę būtų reikalaujama, kad duomenis teikianti finansų įstaiga šią informaciją sužinotų bei ją praneštų, ir gimimo vieta būtų duomenis teikiančios finansų įstaigos tvarkomoje elektroninių duomenų bazėje, kurioje galima atlikti paiešką. Taigi, atitinkamo sąskaitos turėtojo gimimo datą reikalaujama pateikti tada, jei:

- pagal nacionalinę teisę būtų reikalaujama, kad duomenis teikianti finansų įstaiga sužinotų gimimo datą bei ją praneštų;
- gimimo vieta būtų duomenis teikiančios finansų įstaigos tvarkomoje elektroninių duomenų bazėje, kurioje galima atlikti paiešką.

34. Sąvoka „elektroninių duomenų (informacijos) bazė, kurioje galima atlikti paiešką“ reiškia informaciją, kurią duomenis teikianti finansų įstaiga tvarko pranešimų apie mokesčius bylose, pagrindinių klientų duomenų bylose ar panašiose bylose ir kuri kaupiama elektroninių duomenų bazėje, kurioje taikant programavimo kalbas, pavyzdžiui „Structured Query Language“ (SQL, liet. struktūrizuota užklausų kalba), galima naudotis standartizuotomis užklausomis. Informacija, duomenys ar bylos, kuriuose negalima atlikti elektroninės paieškos vien tik todėl, kad jie saugomi vaizdo užklausos formatu (pvz., dokumentai .pdf formatu arba nuskenuotieji dokumentai). Šiuo atveju duomenų pranešimas neapėrija informacijos, kuri pateikiama tik atskirai paprašius.

Bendrosios pajamos

35. F poskyryje yra išimtis dėl metų, kurių duomenis reikia pranešti. Gali būti, kad duomenis teikiančioms finansų įstaigoms bus sunkiau įgyvendinti procedūras, skirtas gauti visą bendrųjų pajamų iš finansinio turto pardavimo ar išpirkimo sumą. Todėl įgyvendindamos Bendrąjį duomenų teikimo standartą jurisdikcijos gali (jei būtina) palaipsniui įvesti pranešimų apie tokias bendrąsias pajamas teikimą. Tokiu atveju pereinamojo laikotarpio nuostata turėtų būti parengta kaip F poskyrio tekstas.

II skyriaus „Bendrieji išsamaus patikrinimo reikalavimai“ komentarai

1. Šiame skyriuje nustatyti bendrieji išsamaus patikrinimo reikalavimai. Be to, jame išdėstytos nuostatos dėl galimybės pasitelkti paslaugų teikėjus ir dėl alternatyvių išsamaus patikrinimo procedūrų taikymo jau esančioms sąskaitoms.

A–C poskyriai. Bendrieji išsamaus patikrinimo reikalavimai

2. Vadovaujantis A poskyrio nuostatomis sąskaitoms, apie kurias reikia pranešti, sąskaita priskiriama nuo tos datos, kai vadovaujantis II–VII skyriuose apibūdinta išsamaus patikrinimo tvarka buvo nustatyta, kad ji yra sąskaita, apie kurią reikia pranešti. Sąskaitą pripažinus sąskaita, apie kurią reikia pranešti, toks jos statusas išlieka iki tos datos, kai ji nustoja būti sąskaita, apie kurią reikia pranešti (pvz., todėl, kad sąskaitos turėtojas nustoja būti asmeniu, apie kurį reikia pranešti, arba sąskaitai pradėdama taikyti išimtis, ji uždaroama arba visa perkeliama kitur), net jei sąskaitos likutis arba vertė yra lygi nuliui ar neigiama, arba jei į sąskaitą (arba sąskaitos atžvilgiu) nebuvo įmokėta ar įskaityta jokia suma. Jei vadovaujantis sąskaitos statusu kalendorinių metų ar atitinkamo ataskaitinio laikotarpio pabaigoje nustatoma, kad sąskaita yra sąskaita, apie kurią reikia pranešti, su sąskaita susijusią informaciją privaloma pranešti taip, tarytum sąskaita visus kalendorinius metus ar atitinkamą ataskaitinį laikotarpį, per kurį buvo nustatyta esanti sąskaita, apie kurią reikia pranešti, būtų buvusi sąskaita, apie kurią reikia pranešti. Jei sąskaita, apie kurią reikia pranešti, buvo uždaryta, apie tą sąskaitą reikia pranešti tokią informaciją, kokia buvo iki jos uždarymo. Su sąskaita, apie kurią reikia pranešti, susijusi informacija turi būti pateikiama kasmet, kitais kalendoriniais metais po metų, su kuriais yra susijusi ta informacija, išskyrus atvejus, jei būtų numatyta kitaip.

3. Toliau pateikti pavyzdžiai iliustruoja A poskyrių nuostatų taikymą apskritai.

- 1 pavyzdys (sąskaita tampa sąskaita, apie kurią reikia pranešti). Sąskaita atidaryta 2000 m. gegužės 28 d., o 2001 m. gruodžio 3 d. nustatyta, kad ji yra sąskaita, apie kurią reikia pranešti. Kadangi sąskaita buvo nustatyta esanti sąskaita, apie kurią reikia pranešti, 2001 m. kalendoriniais metais, su ta sąskaita, apie kurią reikia pranešti, susijusią informaciją privaloma pranešti 2002 kalendoriniais metais, pateikiant su visais 2001 kalendoriniais metais susijusius duomenis, bei pranešinėti kasmet po 2002 m.
- 2 pavyzdys (sąskaita nustoja būti sąskaita, apie kurią reikia pranešti). Viskas yra taip pat, kaip ir 1 pavyzdyje, tačiau 2002 m. kovo 24 d. sąskaitos turėtojas nustojo būti asmeniu, apie kurį reikia pranešti, ir todėl sąskaita nustojo būti sąskaita, apie kurią reikia pranešti. Kadangi sąskaita nustojo būti sąskaita, apie kurią reikia pranešti, 2002 m. kovo 24 d., sąskaitos turėtojas irgi nustoja būti asmeniu, apie kurį reikia pranešti, todėl ir sąskaita nustoja būti sąskaita, apie kurią reikia pranešti. Kadangi sąskaita nustojo būti sąskaita, apie kurią reikia pranešti, 2002 m. kovo 24 d., su ta sąskaita susijusios informacijos nereikia pateikti nei 2003 m., nei vėliau, nebent 2003 m. ar bet kuriais paskesniais metais sąskaita vėl taptų sąskaita, apie kurią reikia pranešti.
- 3 pavyzdys (sąskaita, kuri buvo uždaryta). Sąskaita atidaryta 2004 m. rugsėjo 9 d., o 2005 m. vasario 8 d. tapo sąskaita, apie kurią reikia pranešti. Tačiau 2005 m. rugsėjo 27 d. sąskaitos turėtojas uždaro sąskaitą. Kadangi laikotarpiu nuo 2005 m. vasario 8 d. iki 2007 m. rugsėjo 27 d. sąskaita buvo sąskaita, apie kurią reikia pranešti, ir ji buvo uždaryta 2005 kalendoriniais metais, su ta sąskaita susijusi informacija (įskaitant informaciją apie sąskaitos uždarymą) turi būti pateikta 2006 kalendoriniais metais, pateikiant duomenis už 2005 kalendorinių metų laikotarpį nuo sausio 1 d. iki rugsėjo 27 d.

- 4 pavyzdys (sąskaita nustoja būti sąskaita, apie kurią reikia pranešti, ir buvo uždaryta). Viskas yra taip pat, kaip 2 pavyzdyje, išskyrus tai, kad 2002 m. liepos 4 d. sąskaitos turėtojas sąskaitą uždarė. Kadangi sąskaita nustojo būti sąskaita, apie kurią reikia pranešti, 2002 m. kovo 24 d., su ta sąskaita susijusios informacijos pateikti 2003 kalendoriniais metais nereikia.

4. Nors sąskaitos likutis arba vertė yra informacijos, kurią reikia pateikti, dalis, šie duomenys svarbūs ir kitais tikslais, pavyzdžiui, jau esančių subjektų sąskaitų išsamaus patikrinimo procedūroms (žr. V skyriaus A ir B poskyrius ir E poskyrio 1 ir 2 dalis) bei sąskaitų likučių sumavimo taisyklėms (žr. VII skyriaus C poskyrio 1 ir 2 dalį). Vadovaujantis B poskyrio nuostatomis, sąskaitos likutis arba vertė turi būti nustatoma paskutinę kalendorinių metų ar kito atitinkamo ataskaitinio laikotarpio dieną.

5. Jei likutis ar ribinė vertė nustatoma paskutinę kalendorinių metų dieną (žr., pvz., III skyriaus C poskyrio 6 dalį ir V skyriaus A ir B poskyrius), vadovaujantis C poskyrio nuostatomis, atitinkamas likutis ar vertė turi būti nustatytas paskutinę ataskaitinio laikotarpio, kuris baigiasi tais kalendoriniais metais arba kartu su jais, dieną. Taigi, jei ataskaitinis laikotarpis baigiasi kartu su kalendoriniais metais, tada turi būti nustatytas likutis arba vertė, buvusi tų kalendorinių metų gruodžio 31 d., tačiau jei ataskaitinis laikotarpis baigiasi tais kalendoriniais metais, tada atitinkamas likutis ar vertė turi būti nustatomas tais kalendoriniais metais buvusią paskutinę ataskaitinio laikotarpio dieną.

B poskyris. Galimybė pasitelkti paslaugų teikėjus

6. D poskyryje nustatyta, kad tam, jog duomenis teikiančios finansų įstaigos įvykdytų joms nustatytas duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo prievolės, kiekviena jurisdikcija gali leisti joms naudotis paslaugų teikėjų paslaugomis (t. y. jurisdikcija gali leisti duomenis teikiančioms finansų įstaigoms pasitelkti paslaugų teikėjus atlikti išsamaus patikrinimo procedūras). Tokiais atvejais duomenis teikiančios finansų įstaigos privalo laikytis nacionaliniuose teisės aktuose nustatytų reikalavimų ir jos pačios atsako už duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo prievolių įvykdymą (t. y. paslaugų teikėjų veiksmai yra priskiriami duomenis teikiančiai finansų įstaigai), įskaitant ir atsakomybę už jų prievolės pagal nacionalinius teisės aktus dėl konfidencialumo ir duomenų apsaugos. Tokia alternatyva leidžia duomenis teikiančiai finansų įstaigai naudotis paslaugų teikėjo, kuris yra tos pačios jurisdikcijos, kaip ir duomenis teikianti finansų įstaiga, arba kitos jurisdikcijos rezidentas. Be to, tai nekeičia nei duomenų teikimo laiko, nei būdo, nei išsamaus patikrinimo prievolių, kurios išlieka tokios pat, tarytum jas vykdytų pati duomenis teikianti finansų įstaiga. Pavyzdžiui, paslaugų teikėjas privalo pateikti tokią pat informaciją, kokią turėtų pateikti duomenis teikianti finansų įstaiga (pvz., tai pačiai jurisdikcijai), ir nustatyti duomenis teikiančią finansų įstaigą, kurios atžvilgiu atlieka duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo prievolės.

7. Toliau pateiktame pavyzdyje iliustruojama, kaip taikomos D poskyrio nuostatos.

Investicinė įmonė P yra savitarpio fondas. Jį valdo fondo valdytojas M, kuris yra dalyvaujančiosios jurisdikcijos B rezidentas ir kuris nėra nuo mokesčių atleistas kolektyvinio investavimo subjektas. Dalyvaujančioji jurisdikcija B leidžia duomenis teikiančiai finansų įstaigai naudotis paslaugų teikėjais tam, kad įvykdytų su BDTS susijusias visas jų prievolės. Kadangi investicinė įmonė P yra duomenis teikianti finansų įstaiga dalyvaujančiojoje jurisdikcijoje B, investicinė įmonė P gali naudotis fondo valdytoju M išsamaus patikrinimo procedūroms atlikti ir įvykdyti jai nustatytas duomenų teikimo ir kitas BDTS numatytas prievolės.

E poskyris. Alternatyvios išsamaus patikrinimo procedūros, taikomos jau esančioms sąskaitoms

8. E poskyryje nustatyta, kad kiekviena jurisdikcija gali leisti duomenis teikiančiai finansų įstaigai i) naujoms sąskaitoms nustatytas išsamaus patikrinimo procedūras taikyti jau esančioms sąskaitoms, ir ii) didelės vertės sąskaitoms nustatytas išsamaus patikrinimo procedūras taikyti mažesnės vertės sąskaitoms. Be to, jurisdikcija gali leisti duomenis teikiančioms finansų įstaigoms tokias taisykles taikyti visoms atitinkamoms jau esančioms sąskaitoms arba atskirai kiekvienai aiškiai apibrėžtai (kaip antai pagal ūkinę veiklą arba sąskaitos tvarkymo vietą) tokių sąskaitų grupei.

9. Jei jurisdikcija leidžia naujoms sąskaitoms skirtas išsamaus patikrinimo procedūras taikyti jau esančioms sąskaitoms, ir toliau taikomos jau esančioms sąskaitoms galiojančios taisyklės. Taigi, naujoms sąskaitoms skirtas išsamaus patikrinimo procedūras duomenis teikianti finansų įstaiga gali taikyti neatsisakydama nuostatų, kurios taikomos jau esančioms sąskaitoms, pavyzdžiui, I skyriaus C poskyrio, III skyriaus A poskyrio ir V skyriaus A poskyrio nuostatų, kurios esant tokioms aplinkybėms, taikomos ir toliau. Be to, vadovaujantis III skyriaus B poskyrio 1 dalies nuostatomis, I skyriuje nustatytiems duomenų teikimo reikalavimams įvykdyti pakanka pateikti jau esančios asmeninės sąskaitos turėtojo vienintelės gyvenamosios vietos adresą.

III skyriaus „Išsamus patikrinimas, taikomas jau esančioms asmeninėms sąskaitoms“ komentarai

1. Šiame skyriuje aprašytos išsamaus patikrinimo procedūros, kurios taikomos siekiant nustatyti, kurios iš jau esančių asmeninių sąskaitų yra sąskaitos, apie kurias reikia pranešti.

A poskyris. Sąskaitos, kurių nereikia peržiūrėti, nustatyti arba apie kurias nereikia pranešti

2. A poskyryje nustatyta, kad jau esančios asmeninės sąskaitos, kuri yra kaupiamojo draudimo sutarties arba anuiteto sutarties sąskaita, nereikia peržiūrėti, nustatyti arba apie ją pranešti, tačiau su sąlyga, jei įstatymuose yra numatyti būdai, kurie leistų veiksmingai užkirsti kelią duomenis teikiančiam finansų įstaigai tokias sutartis parduoti jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, piliečiams. „Įstatymuose numatyti būdai, kurie leistų veiksmingai užkirsti kelią duomenis teikiančiam finansų įstaigai“ kaupiamojo draudimo arba anuiteto sutartis parduoti jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, piliečiams, jei:

- a) duomenis teikiančios finansų įstaigos jurisdikcijos teisės aktai draudžia arba kitaip veiksmingai užkerta kelią tokių sutarčių pardavimui kitos jurisdikcijos piliečiams; arba
- b) jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, teisės aktai draudžia arba kitaip veiksmingai užkerta kelią tokių sutarčių pardavimui tokios jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, piliečiams.

3. Jei galiojantys teisės aktai nedraudžia duomenis teikiančioms įstaigoms kaupiamojo draudimo arba anuiteto sutartis parduoti vietoje, tačiau reikalauja prieš gaunant galimybę tokias sutartis parduoti jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, piliečiams įvykdyti tam tikras sąlygas (pavyzdžiui, gauti licenciją ir įregistruoti sutartis), reikalaujamų sąlygų neįvykdžiusi duomenis teikianti finansų įstaiga pagal teisės aktus bus laikoma finansų įstaiga, kuriai pagal galiojančius įstatymus veiksmingai užkirstas kelias tokias sutartis parduoti tokios jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, piliečiams.

B poskyris. Mažesnės vertės sąskaitų išsamus patikrinimas

4. B poskyryje nustatytos procedūros, kurios taikomos mažesnės vertės sąskaitoms. Tai sąskaitos turėtojo gyvenamosios vietos adreso patikrinimas ir paieška elektroninėse duomenų bazėse.

5. Įgyvendindamos Bendrąjį duomenų teikimo standartą jurisdikcijos gali leisti duomenis teikiančioms finansų įstaigoms taikyti i) sąskaitos turėtojo gyvenamosios vietos adreso nustatymą arba B poskyrio 2–6 dalyse aprašytą paiešką elektroninėse duomenų bazėse, arba ii) atlikti tik paiešką elektroninėse duomenų bazėse. Pirmuoju atveju jurisdikcijos dar gali leisti duomenis teikiančioms finansų įstaigoms pasirinkti, ar sąskaitos turėtojo gyvenamosios vietos adreso nustatymą taikyti visiems mažesnės vertės sąskaitoms, ar atskirai bet kokiai aiškiai nustatytai (pvz., pagal ūkinės veiklos rūšį arba sąskaitos tvarkymo vietą) tokių sąskaitų grupei.

6. Jei nacionaliniai teisės aktai leidžia duomenis teikiančioms finansų įstaigoms taikyti sąskaitos turėtojo gyvenamosios vietos adreso nustatymą, o duomenis teikianti finansų įstaiga nusprendžia jį taikyti, tada duomenis teikianti finansų įstaiga tokį gyvenamosios vietos adreso nustatymą privalo taikyti visiems mažesnės vertės sąskaitų turėtojams arba aiškiai nustatytos tokių sąskaitų grupės sąskaitų turėtojams (taip, kaip nustatyta teisės aktuose). Jei duomenis teikianti finansų įstaiga nusprendžia gyvenamosios vietos adreso nustatymo netaikyti arba jei vienas arba keli tokio nustatymo reikalavimai yra neįvykdomi, tada kiekvienos mažesnės vertės sąskaitos atžvilgiu ji privalo atlikti paiešką elektroninėse duomenų bazėse.

B poskyrio 1 dalis. Sąskaitos turėtojo gyvenamosios vietos adreso nustatymas

7. B poskyrio 1 dalyje aprašytas sąskaitos turėtojo gyvenamosios vietos adreso nustatymas. Kad galėtų nustatyti sąskaitos turėtojo gyvenamosios vietos adresą, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo turėti įdiegtas sąskaitos turėtojo gyvenamosios vietos adreso patikrinimo pagal dokumentinius įrodymus politikas ir procedūras. Nustatant, ar asmeninės sąskaitos turėtojas yra asmuo, apie kurį reikia pranešti, duomenis teikianti finansų įstaiga gali laikyti, kad toks asmuo mokesčių tikslu yra jurisdikcijos, kurioje yra jo gyvenamosios vietos adresas, rezidentas, jei:

- a) duomenis teikiančios finansų įstaigos apskaitoje yra nurodytas asmeninės sąskaitos turėtojo gyvenamosios vietos adresas;
- b) toks gyvenamosios vietos adresas yra dabartinis;
- c) toks gyvenamosios vietos adresas yra pagrįstas dokumentiniu įrodymu.

8. Pirmasis reikalavimas yra tas, kad duomenis teikianti finansų įstaiga savo apskaitoje turi turėti asmeninės sąskaitos turėtojo gyvenamosios vietos adresą (žr. I skyriaus komentarų 26 punktą). Apskritai, adresas, kuriame nurodyta „perduoti“ arba pašto dėžutės adresas nėra gyvenamosios vietos adresas. Tačiau pašto dėžutės adresas apskritai gali būti laikomas gyvenamosios vietos adresu, jei jis yra adreso dalis kartu su, pvz., buto arba apartamentų numeriu arba pašto pristatymo kaimo vietovėje zona, ir tokiu būdu aiškiai nustato faktinį sąskaitos turėtojo adresą. Esant ypatingoms aplinkybėms, pavyzdžiui, kariškių atveju, adresas, kuriame nurodyta „perduoti“ gali būti laikomas gyvenamosios vietos adresu. Bendrąjį duomenų teikimo standartą įgyvendinančios jurisdikcijos gali nustatyti kitas ypatingas aplinkybes, kurioms esant, adresas, kuriame nurodyta „perduoti“ arba naudojamas pašto dėžutės adresas aiškiai nustato gyvenamosios vietos adresą, tačiau su sąlyga, kad toks nustatymas neprieštarauja Bendrojo duomenų teikimo standarto tikslui.

9. Antrasis reikalavimas yra tas, kad gyvenamosios vietos adresas duomenis teikiančios finansų įstaigos apskaitoje turi būti dabartinis. Laikoma, kad gyvenamosios vietos adresas yra dabartinis, jei jis yra naujausias gyvenamosios vietos adresas, kurį duomenis teikianti finansų įstaiga įregistravo asmeninės sąskaitos turėtojui. Tačiau gyvenamosios vietos adresas nelaikomas dabartiniu, jei jį panaudojus korespondencijai išsiųsti, korespondencija buvo grąžinta su priedu „pagal adresą nebuvo pristatytas“ (išskyrus grąžinimo dėl klaidos atvejus). Nepaisant to, kas išdėstyta anksčiau, sąskaitos turėtojo gyvenamosios vietos adresas, kuris susietas su neaktyvia sąskaita, jos neaktyvumo laikotarpiu bus laikomas dabartiniu adresu. Sąskaita (kuri nėra anuiteto sutarties sąskaita) laikoma neaktyvia sąskaita, jei i) sąskaitos turėtojas per paskutinius trejus metus neinicijavo su sąskaita arba su bet kokiomis kitomis sąskaitomis, kurias turi duomenis teikiančioje finansų įstaigoje, susijusių operacijų; ii) per paskutinius šešerius metus sąskaitos turėtojas nebuvo susisiekęs su tokią sąskaitą tvarkančia duomenis teikiančia finansų įstaiga dėl sąskaitos ar bet kokios kitos sąskaitos, kurią sąskaitos turėtojas turi duomenis teikiančioje finansų įstaigoje; ir iii) kaupiamojo draudimo sutarties sąskaitos atveju per paskutinius šešerius metus duomenis teikianti finansų įstaiga nebuvo susisiekususi su tokios sąskaitos turėtoju dėl sąskaitos ar bet kokių kitų sąskaitų, kurias sąskaitos turėtojas turi tokioje duomenis teikiančioje finansų įstaigoje. Dar kitaip pagal galiojančius įstatymus arba kitus teisės aktus arba įprastines duomenis teikiančios finansų įstaigos procedūras, kurios nuosekliai taikomos visoms sąskaitoms, kurias tokia įstaiga tvarko tam tikroje jurisdikcijoje, sąskaita (kuri nėra anuiteto sutarties sąskaita) irgi gali būti laikoma neaktyvia sąskaita, tačiau su sąlyga, jei tokie įstatymai arba kiti teisės aktai ar tokios procedūros numato iš esmės panašius į ankstesniajame sakinyje nurodytus reikalavimus. Sąskaita nebelaikoma neaktyvia sąskaita, jei i) sąskaitos turėtojas inicijuoja su sąskaita ar bet kokia kita sąskaita, kurią sąskaitos turėtojas turi duomenis teikiančioje finansų įstaigoje, susijusių operaciją; ii) dėl sąskaitos

ar bet kokios kitos sąskaitos, kurią sąskaitos turėtojas turi duomenis teikiančioje finansų įstaigoje, sąskaitos turėtojas susisieks su duomenis teikiančia finansų įstaiga, kurioje tvarkoma tokia sąskaita; arba iii) sąskaita nustoja būti neaktyvia sąskaita pagal galiojančius įstatymus ar kitus teisės aktus arba pagal įprastines duomenis teikiančios finansų įstaigos veiklos procedūras.

10. Trečiasis reikalavimas yra tas, kad duomenis teikiančios finansų įstaigos apskaitoje esantis dabartinis gyvenamosios vietos adresas yra pagrįstas dokumentiniais įrodymais (žr. VIII skyriaus komentarų 150–162 punktus). Šis reikalavimas būna įvykdytas, jei duomenis teikiančios finansų įstaigos politikos ir procedūros užtikrina, kad jos apskaitoje esantis dabartinis gyvenamosios vietos adresas yra tas pats adresas arba toje pačioje jurisdikcijoje, kaip ir dokumentiniais įrodymais (pvz., tapatybės kortele, vairuotojo pažymėjimu, balsavimo kortele ar pažyma apie gyvenamąją vietą) pagrįstas adresas. Trečiasis reikalavimas būna įvykdytas, jei duomenis teikiančios finansų įstaigos politikos ir procedūros užtikrina, kad tais atvejais, jei duomenis teikianči finansų įstaiga turi valdžios įstaigų išduotą dokumentinį įrodymą, tačiau tokia dokumentiniame įrodyme nėra nurodytas naujausias adresas arba apskritai jame adresas nėra nurodytas (pvz., tam tikros rūšies pasuose), dabartinis gyvenamosios vietos adresas, kuris naudojamas duomenis teikiančios finansų įstaigos apskaitoje, yra tas pats adresas arba toje pačioje jurisdikcijoje, kaip ir nurodytas naujausiuose dokumentuose, kuriuos išdavė įgaliota valdžios įstaiga arba komunalinių paslaugų teikimo bendrovė, arba kuris nurodytas asmeninės sąskaitos turėtojo pareiškime, kurį jis pateikė prisiekęs sakyti tiesą. Įgaliotos valdžios įstaigos išduoti priimtini dokumentai yra, pavyzdžiui, mokesčių įstaigos oficialūs pranešimai arba vertinimai. Priimtini dokumentai, kuriuos išdavė komunalinių paslaugų teikimo įmonės, yra susiję su paslaugų teikimu į tam tikrus turto objektus ir apima sąskaitą už vandenį, elektrą, telefoną (tik fiksuoto telefono ryšio atveju), dujas arba mazutą. Asmeninės sąskaitos turėtojo pareiškimas, kurį jis pateikė prisiekęs sakyti tiesą, yra priimtinas tik tada, jei i) pagal galiojančius nacionalinius teisės aktus duomenis teikiančios finansų įstaigos buvo reikalaujama tokius pareiškimus rinkti ne vienerius metus; ii) pareiškime yra nurodytas sąskaitos turėtojo gyvenamosios vietos adresas; ir iii) prisiekęs sakyti tiesą sąskaitos turėtojas tokį pareiškimą pasirašė ir nurodė jo datą. Esant tokioms aplinkybėms, dokumentiniams įrodymams taikomi žinojimo standartai bus taikomi ir tiems dokumentams, kuriais remiasi duomenis teikianči finansų įstaiga (žr. VII skyriaus komentarų 2–3 punktus). Dar kitaip – duomenis teikianči finansų įstaiga šį reikalavimą gali būti įvykdžiusi, jei jos politika ir procedūros užtikrina, kad gyvenamosios vietos adrese nurodyta jurisdikcija atitinka valdžios įstaigos išduoto dokumentinio įrodymo išdavimo jurisdikciją.

11. Be to, gali būti sąskaitų, kurios atidarytos tuo metu, kai nebuvo pinigų plovimo prevencijos ir „Pažink savo klientą“ reikalavimų, ir todėl duomenis teikianči įstaiga per pradinę registracijos procesą jokių dokumentinių įrodymų neperžiūrėjo. FATF rekomendacijose, kurios nustato tarptautinius kovos su pinigų plovimu standartus ir kuriose nustatytas reikalavimas patikrinti klientų tapatybę remiantis patikimais nepriklausomais šaltiniais, pirmą kartą buvo išleistos 1990 m., o paskui peržiūretos 1996 m., 2003 m. ir 2012 m.⁸ Net jei sąskaitos buvo atidarytos prieš įvedant tokius reikalavimus ir pagal taisykles buvo taikytos išimties dėl naujų teisės aktų taikymo, vis dėlto galioja reikalavimas svarbumo ir rizikos pagrindu esantiems klientams taikyti kliento išsamaus patikrinimo priemonės. Be to, jau esančių sąskaitų, kurios yra sąskaitos, apie kurias reikia pranešti, atžvilgiu jau dabar reikalaujama, kad duomenys teikiančios finansų įstaigos būtų deramas pastangas ir susisiektų su klientais jų MMIN ir gimimo datai gauti (taikant I skyriaus C ir D poskyrio

⁸ FATF/EBPO (2013) *Tarptautiniai kovos su pinigų plovimu, terorizmo finansavimu ir plitimu standartai*, FATF rekomendacijos, 2012 m. vasario mėn. FATF/EBPO, Paryžius. Prieiga per internetą: www.fatf-gafi.org/media/fatf/documents/recomendations/pdfs/FATF_Recomendations.pdf

nuostatas). Reikėtų tikėtis, kad toks kontaktas bus panaudotas ir paprašant, kad pateiktų dokumentinius įrodymus. Todėl tokie atvejai su sąskaitomis, prie kurių nėra dokumentinių įrodymų, turėtų būti laikomi išimtiniais, susijusiais su mažos rizikos sąskaitomis, ir turėtų paliesti sąskaitas, kurios buvo atidarytos iki 2004 m. Tokiais atvejais B poskyrio 1 dalyje nurodytas reikalavimas irgi gali būti įvykdytas, jei duomenis teikiančios finansų įstaigos politikos ir procedūros užtikrina, kad jos apskaitoje naudojamas dabartinis sąskaitos turėtojo gyvenamosios vietos adresas yra toje pačioje jurisdikcijoje, i) kaip ir adresas, nurodytas paskiausiai tokios duomenis teikiančios įstaigos rinktuose dokumentuose (pvz., komunalinių paslaugų sąskaitoje, nekilnojamojo turto nuomos dokumentuose arba asmeninės sąskaitos turėtojo pareiškime, kurį jis pateikė davęs priesaiką); ir ii) kaip pagal kitus galiojančius mokesčių tikslu taikomus reikalavimus (jei tokie yra) duomenis teikiančios finansų įstaigos pateiktas asmeninės sąskaitos turėtojo gyvenamosios vietos adresas. Dar kitaip – tam, kad esant minėtoms aplinkybėms būtų įvykdytas trečiasis reikalavimas kaupiamojo draudimo sutarčių sąskaitos atveju, duomenis teikianti finansų įstaiga gali remtis jos apskaitoje naudojamu dabartiniu gyvenamosios vietos adresu tol, kol i) nepasikeičia aplinkybės, dėl kurių duomenis teikianti finansų įstaiga sužino ar turi pagrindo sužinoti, kad toks gyvenamosios vietos adresas yra neteisingas arba nepatikimas; arba ii) neišmokama (visiškai ar iš dalies) kaupiamojo draudimo suma arba nesueina kaupiamojo draudimo sutarties terminas. Išmokų pagal šią sutartį išmokėjimas arba jos termino suėjimas bus laikomas aplinkybių pasikeitimu ir pareikalaus taikyti atitinkamas procedūras (žr. tolesnį 13 punktą).

12. Toliau pateikti pavyzdžiai iliustruoja duomenis teikiančios finansų įstaigos politikų ir procedūrų taikymą pagal B poskyrio 1 dalies tvarką.

- 1 pavyzdys (asmens tapatybės kortelė). Bankas M, kuris yra duomenis teikianti finansų įstaiga, turi įdiegęs tokias politikas ir procedūras, pagal kurias jis rinko visų jau esančių asmeninių sąskaitų turėtojų asmens tapatybės kortelės kopijas ir pagal kurias užtikrina, kad jo apskaitoje esantis tų sąskaitų turėtojų dabartinis gyvenamosios vietos adresas yra toje pačioje jurisdikcijoje, kaip ir jų asmens tapatybės kortelėje nurodytas adresas. Bankas M gali laikyti, kad tokie sąskaitų turėtojai mokesčių tikslu yra jurisdikcijos, kurioje yra toks adresas, rezidentai.
- 2 pavyzdys (pasas ir komunalinių paslaugų sąskaita). Bankas M turi įvedęs tokias sąskaitos atidarymo procedūras, pagal kurias sąskaitos turėtojo tapatybei patvirtinti remiasi sąskaitos turėtojo pasu, o jo gyvenamosios vietos adresu, kuris yra M banko apskaitoje, patikrinti naudoja komunalinių paslaugų sąskaitas. Bankas M gali laikyti, kad jo jau esančių sąskaitų turėtojai mokesčių tikslu yra jo sistemose įregistruotos jurisdikcijos rezidentai.
- 3 pavyzdys (komunalinių paslaugų sąskaita su įsipareigojimu pranešti). Bankas H, kuris yra duomenis teikianti finansų įstaiga, turi daugybę sąskaitų, kurios buvo atidarytos iki 1990 m. ir kurios buvo atleistos nuo pinigų plovimo prevencijos procedūrų bei „Pažink savo klientą“ procedūros taikymo, o susijusios taisyklės dėl svarbumo ir rizikos nereikalavo sąskaitas iš naujo dokumentuoti. Bankas H savo apskaitoje turi šių sąskaitų turėtojų gyvenamosios vietos adresus, pagrįstus komunalinių paslaugų sąskaitomis, kurios buvo surinktos atidarius sąskaitas. Toks adresas yra ir tas pats adresas, kurį bankas H periodiškai nurodydavo teikdamas informaciją apie šias sąskaitas pagal su BDTS nesusijusias prievoles teikti informaciją mokesčių tikslu. Kadangi H banko apskaitoje nėra jokių su šiomis sąskaitomis susietų dokumentinių įrodymų ir iš banko H nereikalaujama jų rinkti nei pagal pinigų plovimo prevencijos procedūras, nei pagal „Pažink savo klientą“ procedūras, o dabartinis sąskaitos turėtojo gyvenamosios vietos adresas banko H apskaitoje sutampa su adresu, nurodytu naujausiuose banko H surinktuose dokumentuose, ir adresu, kurį bankas H nurodė teikdamas informaciją pagal su BDTS nesusijusias prievoles teikti informaciją mokesčių

tikslu, todėl bankas H gali laikyti, kad jo sąskaitos turėtojai mokesčių tikslu yra jurisdikcijos, kurioje yra toks adresas, rezidentai.

13. Jei duomenis teikianti finansų įstaiga rėmėsi B poskyrio 1 dalyje nurodytu sąskaitos turėtojo gyvenamosios vietos adreso nustatymu, o aplinkybės pasikeitė (žr. tolesnį 17 punktą) taip, kad duomenis teikianti finansų įstaiga sužinojo arba turėjo priežastį sužinoti, jog pradiniai dokumentiniai įrodymai (ar kiti ankstesniame 10 punkte aprašyti dokumentai) yra neteisingi arba nepatikimi, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo iki paskutinės atitinkamų kalendorinių metų arba kito atitinkamo ataskaitinio laikotarpio dienos arba per 90 kalendorinių dienų nuo pranešimo apie tokių aplinkybių pasikeitimą arba jų nustatymo dienos (priklausomai nuo to, kuri data yra vėlesnė) gauti patvirtinimą ir naujus dokumentinius įrodymus mokesčių tikslu nustatyti sąskaitos turėtojo gyvenamąją (-ąsias) vietą (-as). Jei iki minėtos datos duomenis teikianti įstaiga negali gauti patvirtinimo ir naujų dokumentinių įrodymų, tokiu atveju duomenis teikianti finansų įstaiga privalo atlikti B poskyrio 2–6 dalyse aprašytą paiešką elektroninėse duomenų bazėse. Toliau pateikti pavyzdžiai iliustruoja procedūrą, kurios reikia laikytis tuo atveju, jei pasikeitė aplinkybės.

- 1 pavyzdys. Bankas I, kuris yra duomenis teikianti finansų įstaiga, nustatydamas, kad asmeninės sąskaitos turėtojas P yra X jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti rezidentas, rėmėsi sąskaitos turėtojo gyvenamosios vietos nustatymo procedūra. Po penkerių metų sąskaitos turėtojas P kreipėsi į banką I, pranešdamas, kad persikėlė į Y jurisdikciją, kuri irgi yra jurisdikcija, apie kurią reikia pranešti, ir pateikė savo naują adresą. Iš sąskaitos turėtojo P bankas I gavo sąskaitos turėtojo patvirtinimą ir naują dokumentinį įrodymą, patvirtinantį, kad mokesčių tikslu jis yra Y jurisdikcijos rezidentas. Bankas I privalo sąskaitos turėtoją P laikyti Y jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, rezidentu.
- 2 pavyzdys. Viskas yra taip pat, kaip ir 1 pavyzdyje, išskyrus tai, kad bankas I iš sąskaitos turėtojo P negauna sąskaitos turėtojo patvirtinimo. Bankas I privalo atlikti B poskyrio 2–6 dalyse aprašytą paiešką elektroninėse duomenų bazėse ir todėl sąskaitos turėtoją P laikyti bent jau Y jurisdikcijos rezidentu (remiantis sąskaitos turėtojo pateiktu naujuoju adresu).

B poskyrio 2–6 dalys. Paieška elektroninėse duomenų bazėse

14. Poskyrio B 2–6 dalyse aprašyta paieškos elektroninėse duomenų bazėse procedūra. Vadovaudamasi šia procedūra, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo peržiūrėti duomenis teikiančios finansų įstaigos tvarkomą elektroninę duomenų bazę pagal B poskyrio 2 dalyje nurodytus kriterijus.

15. B poskyrio 3 punkte paaiškinta, kad jei atliekant paiešką elektroninėse duomenų bazėse nerandama jokių B poskyrio 2 dalyje išvardytų įrodymų, jokių tolesnių veiksmų nebūtina imtis tol, kol nepasikeičia aplinkybės ir neatsiranda vienas ar keli su sąskaita siejami įrodymai, arba tol, kol sąskaita netampa didelės vertės sąskaita.

16. Jei atliekant paiešką elektroninėse duomenų bazėse randami kokie nors B poskyrio 2 dalies a–e punktuose išvardyti įrodymai arba jei pasikeičia aplinkybės ir atsiranda vienas arba keli su sąskaita siejami įrodymai, tokiu atveju duomenis teikianti finansų įstaiga privalo mokesčių tikslu sąskaitos turėtoją laikyti kiekvienos jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, rezidentu, nebent ji nuspręstų taikyti B poskyrio 6 dalį ir nebent tokiai sąskaitai būtų taikoma viena iš toje dalyje nurodytų išimčių. Tačiau pasikeitus aplinkybėms duomenis teikianti finansų įstaiga gali nuspręsti laikyti, kad asmuo turi tokį pat statusą, kokį turėjo prieš pasikeičiant aplinkybėms, iki paskutinės atitinkamų kalendorinių metų ar kito atitinkamo ataskaitinio laikotarpio dienos arba 90 kalendorinių dienų po tos datos, kurią dėl pasikeitusių aplinkybių buvos nustatytas tas požymis, priklausomai nuo to, kuri data yra vėlesnė.

17. Aplinkybių pasikeitimas reiškia bet kokią pasikeitimą, dėl kurio atsiranda daugiau su asmens statusu susijusios informacijos arba ta informacija prieštarauja tokio asmens statusui. Be to, aplinkybių pasikeitimas reiškia bet kokią informacijos, susijusios su sąskaitos turėtojo sąskaita, pasikeitimą arba papildymą (įskaitant sąskaitos turėtojo papildymą, pakeitimą kitu ar kitokią pasikeitimą) arba bet kokią su tokia sąskaita susietos informacijos pasikeitimą ar papildymą (taikant VII skyriaus C poskyrio 1–3 dalyse aprašytas taisykles), jei toks informacijos pasikeitimas ar papildymas paveikia sąskaitos turėtojo statusą.

18. Nepaisant to fakto, kad B poskyrio 2 dalyje aprašytieji požymiai turėtų apriboti atvejų, kai atlikus paiešką elektroninėse duomenų bazėse nustatomi požymiai apie skirtingas jurisdikcijas, apie kurias reikia pranešti, skaičių, tokie atvejai vis dar gali pasitaikyti praktikoje. Kai kurie tokie atvejai gali būti neteisingai nurodytas gyvenamosios vietos adresas jurisdikcijoje, apie kurią reikia pranešti, tačiau kai kurie kiti atvejai gali būti tikri atvejai, kai sąskaitos turėtojai yra kelių jurisdikcijų rezidentai. Duomenis teikianti finansų įstaiga turėtų dažnai susisiekti su savo klientais, kad tokius atvejus išspręstų (taikydami B poskyrio 6 dalyje aprašytą tvarką) ir juos informuotų, kad jei prieštaraujančių požymių neįmanoma ištaisyti, galima apsikeisti informacija su dviem ar keliomis jurisdikcijomis. Tokia veiksmų seka dažnai logiškai išplauktų iš santykių su klientais valdymo tvarkos ir poreikio atidžiai tvarkyti informaciją apie klientus. Ta pati tvarka būtų taikoma atliekant jau esančių asmeninių sąskaitų, kurios yra didelės vertės sąskaitos, išsamų patikrinimą. Jei apie sąskaitos turėtoją vis dėlto būtų pranešta kaip apie daugiau nei vienos jurisdikcijos rezidentą, tikimasi, kad kompetentingos institucijos reikalaus, kad visos gyvenamosios vietos jurisdikcijos apsikeistų informacija su atitinkama jurisdikcija. Tai leistų atitinkamoms kompetentingoms įstaigoms išspręsti bet kokius gyvenamosios vietos klausimus.

19. B poskyrio 5 dalyje aprašyta speciali procedūra, kuri taikoma tada, jei atliekant paiešką elektroninėse duomenų bazėse nustatoma, kad yra nurodymas „laikyti korespondenciją pašto skyriuje“ arba „perduoti“ atitinkamu adresu, tačiau nenustatomas kitas sąskaitos turėtojo adresas ir jokių B poskyrio 2 dalies a–e punktuose minėtų požymių.

B poskyrio 2 dalis. Įrodymai

20. B poskyrio 2 dalyje aprašyta faktinių duomenų paieška elektroninių duomenų bazėse. Taikant šią procedūrą, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo peržiūrėti, ar jos elektroninių duomenų bazėje nėra toliau nurodytų įrodymų (žr. I skyriaus komentarų 34 punktą) ir taikyti B poskyrio 3–6 dalies nuostatas:

- a) ar sąskaitos turėtojas nustatytas kaip jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, rezidentas;
- b) ar dabartinis korespondencijos gavimo arba gyvenamosios vietos adresas (įskaitant pašte esančią pašto dėžutę) yra jurisdikcijoje, apie kurią reikia pranešti;
- c) ar vienas ar keli telefono numeriai yra jurisdikcijoje, apie kurią reikia pranešti, ir nė vieno telefono numerio nėra duomenis teikiančios finansų įstaigos jurisdikcijoje;
- d) ar yra periodinio mokėjimo nurodymai (nesusiję su indėlių sąskaita) pervesti lėšas į jurisdikcijoje, apie kurią reikia pranešti, tvarkomą sąskaitą;
- e) ar yra galiojantis įgaliojimas arba ar įgaliojimas pasirašyti yra suteiktas asmeniui, kurio adresas yra jurisdikcijoje, apie kurią reikia pranešti;
- f) ar yra adresas, kuriame nurodyta „laikyti korespondenciją pašto skyriuje“ arba „perduoti“ adresu, esančiu jurisdikcijoje, apie kurią reikia pranešti, tuo atveju, jei duomenis teikianti finansų įstaiga savo įrašuose neturi jokio kito sąskaitos turėtojo adreso.

21. B poskyrio 2 dalies a punkte minėtas įrodymas nurodo, ar sąskaitos turėtojas yra jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, rezidentas. Sąskaitos turėtojas šį įrodymą atitinka, jei duomenis teikiančios finansų įstaigos paieškos elektroninėse duomenų bazėse rezultatai rodo, kad mokesčių tikslu sąskaitos turėtojas yra jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, rezidentas.

22. B poskyrio 2 dalies b punkte nurodytas įrodymas rodo, kad sąskaitos turėtojo dabartinis korespondencijos gavimo arba gyvenamosios vietos adresas (įskaitant pašto dėžutes) yra jurisdikcijoje, apie kurią reikia pranešti. Korespondencijos gavimo arba gyvenamosios vietos adresas laikomas dabartiniu, jei jis yra naujausias korespondencijos gavimo arba gyvenamosios vietos adresas, kurį savo apskaitoje duomenis teikianti finansų įstaiga įregistravo kaip asmeninės sąskaitos turėtojo adresą. Su sąskaita, kuri yra neaktyvi sąskaita (žr. ankstesnį 9 punktą) turėtoju susietas korespondencijos gavimo arba gyvenamosios vietos adresas neaktyvumo laikotarpiu bus laikomas dabartiniu adresu. Jei duomenis teikianti finansų įstaiga sąskaitos turėtojo atžvilgiu įregistravo du arba daugiau korespondencijos gavimo ar gyvenamosios vietos adresų, ir vienas iš tokių adresų yra sąskaitos turėtojo paslaugų teikėjo (pvz., išorinio valdytojo, investicijų konsultanto arba advokato) adresas, nereikalaujama, kad duomenis teikianti finansų įstaiga paslaugų teikėjo adresą laikytų įrodymu apie sąskaitos turėtojo gyvenamąją vietą.

23. B poskyrio 2 dalies c punkte nurodytas įrodymas yra vienas ar keli telefono numeriai jurisdikcijoje, apie kurią reikia pranešti, ir jokie telefono numerio duomenis teikiančios finansų įstaigos jurisdikcijoje. Telefono numerio (-ių) jurisdikcijoje, apie kurią reikia pranešti, reikalaujama tik tam, kad jis (jie) būtų laikomas įrodymu nustatyti sąskaitos turėtojo gyvenamosios vietos adresą, jei jurisdikcijoje, apie kurią reikia pranešti, jis (jie) yra „dabartinis (-iai)“ telefono numeris (-iai). Šiuo tikslu telefono numeris (-iai) laikomas (-i) „dabartiniu (-iais)“, jei jis (jie) yra naujausias (-i) telefono numeris (-iai), kurį (-iuos) duomenis teikianti įstaiga įregistravo asmeninės sąskaitos turėtojo atžvilgiu. Jei duomenis teikianti finansų įstaiga sąskaitos turėtojo atžvilgiu įregistravo vieną ar kelis telefono numerius, ir vienas telefono numeris yra sąskaitos turėtojo paslaugų teikėjo (pvz., išorinio valdytojo, investicijų konsultanto arba advokato) telefono numeris, nereikalaujama, kad duomenis teikianti finansų įstaiga paslaugų teikėjo telefono numerį laikytų įrodymu apie sąskaitos turėtojo gyvenamąją vietą.

24. B poskyrio 2 dalies d punkte nurodytas įrodymas yra periodinio mokėjimo nurodymai (nesusiję su indėlių sąskaita) pervesti lėšas į jurisdikcijoje, apie kurią reikia pranešti, tvarkomą sąskaitą. Sąvoka „periodinio mokėjimo nurodymai pervesti lėšas“ reiškia dabartinius sąskaitos turėtojo arba sąskaitos turėtojo tarpininko pateiktus mokėjimo nurodymus, kurie bus kartojami be papildomų sąskaitos turėtojo nurodymų. Todėl, pavyzdžiui, mokėjimo nurodymas atlikti pavienį mokėjimą nėra periodinio mokėjimo nurodymas pervesti lėšas, net jeigu nurodymai buvo duoti prieš vienerius metus. Tačiau neribotam laikui duotas nurodymas atlikti mokėjimus yra periodinio mokėjimo nurodymas pervesti lėšas laikotarpiui, kuriuo galioja tokie nurodymai, net jeigu po vienintelio mokėjimo tokie nurodymai bus pakeisti.

25. Toliau pateiktas pavyzdys iliustruoja B poskyrio 2 dalies d punkto taikymą.

Asmuo K turi pasaulio sąskaitą finansų įstaigoje E, kuri yra pasaulio bankas, reziduojantis R jurisdikcijoje, apie kurią reikia pranešti. Asmuo K turi ir indėlio sąskaitą komerciniame banke F, kuris yra S jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, rezidentas. Asmuo pateikė pasaulio bankui E periodinio mokėjimo nurodymus į indėlio sąskaitą pervesti visas iš pasaulio sąskaitoje laikomų vertybinių popierių gautas pajamas. Kadangi periodinio mokėjimo nurodymai yra susiję su pasaulio sąskaita, o pervedamos lėšos – su sąskaita, kuri tvarkoma jurisdikcijoje, apie kurią reikia pranešti, tada tokie periodinio mokėjimo nurodymai yra įrodymas, kad rezidavimo vieta yra S jurisdikcijoje, apie kurią reikia pranešti.

26. B poskyrio 2 dalies f punkte nurodyti įrodymai apima nurodymą „laikyti korespondenciją pašto skyriuje“ ir „perduoti“ adresu jurisdikcijoje, apie kurią reikia pranešti, jei duomenis teikianti finansų įstaiga sąskaitos turėtojo byloje neturi jokio kito adreso. Nurodymas korespondenciją laikyti pašto skyriuje yra dabartinis sąskaitos turėtojo arba sąskaitos turėtojo tarpininko nurodymas laikyti sąskaitos turėtojui skirtą korespondenciją pašto skyriuje tol, kol toks nurodymas bus pakeistas. Jei toks nurodymas yra, o duomenis teikianti finansų įstaiga sąskaitos turėtojo byloje neturi jokio adreso, sąskaita atitinka šį įrodymą. Nurodymas siųsti korespondenciją elektroniniu būdu nėra nurodymas laikyti korespondenciją pašto skyriuje. Jei duomenis teikianti finansų įstaiga turi adresą, kuriuo nurodyta perduoti jurisdikcijoje, apie kurią reikia pranešti, ir sąskaitos turėtojo byloje neturi jokio kito adreso, laikoma, kad sąskaita atitiko šį įrodymą.

B poskyrio 5 dalis. Specialioji procedūra

27. B poskyrio 5 dalyje nustatyta speciali procedūra, kuri taikoma tuo atveju, jei atlikus paiešką elektroninėse duomenų bazėse nustatoma, kad yra nurodymas „laikyti korespondenciją pašto skyriuje“ arba „perduoti“ atitinkamu adresu, tačiau nenustatoma nei jokių B poskyrio 2 dalies a–e punktuose minėtų įrodymų, nei joks kitas sąskaitos turėtojo adresas (tarp tų įrodymų).

28. Jei taikoma speciali procedūra, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo tinkamiausiu pagal aplinkybes būdu atlikti C poskyrio 2 dalyje minėtą paiešką popieriniuose dokumentuose arba bandyti gauti sąskaitos turėtojo patvirtinimą arba dokumentinį įrodymą. Jei atlikus paiešką popieriniuose dokumentuose nepavyksta rasti įrodymų, o sąskaitos turėtojo patvirtinimo ar dokumentinio įrodymo gauti irgi nepavyksta, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo pranešti, kad tokia sąskaita priskiriama dokumentais nepatvirtintoms sąskaitoms.

29. Jei duomenis teikianti finansų įstaiga nustato, kad mažesnės vertės sąskaita yra dokumentais nepatvirtinta sąskaita, nereikalaujama, kad duomenis teikianti finansų įstaiga pakartotinai taikytų 5 poskyrio 5 dalyje nustatytą procedūrą tai pačiai mažesnės vertės sąskaitai bet kokiais paskesniais metais tol, kol pasikeitus aplinkybėms, vienas ar keli įrodymai yra susiejami su sąskaita arba sąskaita tampa didelės vertės sąskaita. Tačiau tai, kad mažesnės vertės sąskaita yra dokumentais nepatvirtinta sąskaita, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo pranešinėti tol, kol ji nustoja būti tokia dokumentais nepatvirtinta sąskaita.

B poskyrio 6 dalis. Reikalavimų netaikymas

30. B poskyrio 6 dalyje nustatyta tvarka, kai netaikomi reikalavimai dėl įrodymų, nurodytų B poskyrio 2 dalyje. Nereikalaujama, kad duomenis teikianti finansų įstaiga sąskaitos turėtoją laikytų jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, rezidentu, jei:

a) informacijoje apie sąskaitos turėtoją yra nurodytas jurisdikcijoje, apie kurią reikia pranešti, esantis dabartinis korespondencijos gavimo arba gyvenamosios vietos adresas, vienas ar keli jurisdikcijoje, apie kurią reikia pranešti, esantys telefono numeriai (ir nė vieno telefono numerio, esančio duomenis teikiančios finansų įstaigos jurisdikcijoje), arba yra periodinio mokėjimo nurodymai (susiję ne su indėlių, o su kitomis finansinėmis sąskaitomis) pervesti lėšas į jurisdikcijoje, apie kurią reikia pranešti, tvarkomą sąskaitą, ir duomenis teikianti finansų įstaiga gauna arba yra anksčiau peržiūrėjusi ir turi:

i) sąskaitos turėtojo patvirtinimą dėl jo gyvenamosios vietos jurisdikcijos (-ų), kuri (-ios) nėra ta jurisdikcija, apie kurią reikia pranešti,

ii) dokumentinį įrodymą, kad teikti duomenų apie sąskaitos turėtoją nereikia;

b) informacijoje apie sąskaitos turėtoją yra tuo metu galiojantis įgaliojimas arba įgaliojimas pasirašyti, suteiktas asmeniui, kurio adresas yra toje jurisdikcijoje, apie kurią reikia pranešti, ir duomenis teikianti finansų įstaiga gauna arba anksčiau buvo peržiūrėjusi ir turi:

i) sąskaitos turėtojo patvirtinimą dėl jo gyvenamosios vietos jurisdikcijos (-ų), kuri (-ios) nėra ta jurisdikcija, apie kurią reikia pranešti, arba

ii) dokumentinį įrodymą, kad teikti duomenų apie sąskaitos turėtoją nereikia.

31. Sąskaitos turėtojo patvirtinimu arba dokumentiniais įrodymais, kurie apžvelgti anksčiau, galima remtis reikalavimų netaikymo tikslu, išskyrus atvejus, kai duomenis teikianti finansų įstaiga žino arba turi pagrindo žinoti, kad sąskaitos turėtojo patvirtinimas arba dokumentiniai įrodymai yra neteisingi arba nepatikimi (žr. VII skyriaus komentarų 2–3 punktus).

32. Nereikalaujama, kad sąskaitos turėtojo patvirtinime, kuriuo remiamasi tais atvejais, kai netaikomi reikalavimai, būtų aiškus patvirtinimas apie tai, jog sąskaitos turėtojas nėra duotosios jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, rezidentas, tačiau su sąlyga, kad sąskaitos turėtojas patvirtina, jog jo duomenys apie gyvenamosios vietos jurisdikciją yra teisingi (t. y. informacija apie sąskaitos turėtojo gyvenamosios vietos jurisdikciją (-as) yra teisingi ir išsamūs). Nustatyti, kad sąskaitos turėtojas nėra asmuo, apie kurį reikia pranešti, pakanka dokumentinių įrodymų, jei dokumentiniai įrodymai i) patvirtina, kad sąskaitos turėtojas yra ne jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, rezidentas; ii) juose yra nurodytas dabartinis gyvenamosios vietos adresas už atitinkamos jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, ribų; arba iii) jie yra išduoti jurisdikcijos, kuri nėra atitinkama jurisdikcija, apie kurią reikia pranešti, įgaliotos valdžios įstaigos (žr. VIII skyriaus komentarų 150–162 punktus).

C poskyris. Išsamus didelės vertės sąskaitų patikrinimas

33. C poskyryje plačiau apžvelgiamos procedūros, kurios taikomos didelės vertės sąskaitoms. Tokioms procedūroms priskiriama elektroninė duomenų paieška, paieška popieriniuose dokumentuose ir ryšių su klientais vadybininko paklausimas dėl faktinės informacijos.

C poskyrio 1 dalis. Elektroninė duomenų paieška

34. Elektroninę duomenų paiešką reikalaujama taikyti visoms didelės vertės sąskaitoms. Kaip numatyta C poskyrio 1 dalyje, duomenis teikianti finansų įstaiga turi peržiūrėti savo tvarkomus elektroninius duomenis ir nustatyti, ar juose nėra B poskyrio 2 dalyje minėtų įrodymų (žr. I skyriaus komentarų 34 punktą).

C poskyrio 2–3 dalis. Paieška popieriniuose dokumentuose

35. Jei duomenis teikiančios finansų įstaigos elektroninėse duomenų bazėse yra atitinkamiems įrašams skirti laukai ir juos naudojant surandama visa C poskyrio 3 dalyje minėta informacija, papildomai ieškoti informacijos popieriniuose dokumentuose nebereikia. Tai reiškia, kad duomenis teikiančios finansų įstaigos elektroninėse duomenų bazėse yra laukai, skirti C poskyrio 3 dalyje aprašytai informacijai, ir juos naudojant elektroninės paieškos metu, galima nustatyti, ar yra tokiuose laukuose esanti informacija. Todėl išimties dėl paieškos popieriniuose dokumentuose nebus įmanoma taikyti, jei laukas buvo paprasčiausiai paliktas neužpildytas, nebent pagal duomenis teikiančios finansų įstaigos politikas ir procedūras tas faktas, jog laukas buvo paliktas neužpildytas reiškia, kad C poskyrio 3 dalyje aprašytos informacijos duomenis teikiančios finansų įstaigos

apskaitoje nėra (pvz., dėl to, kad nebuvo pateiktas telefono numeris arba nebuvo išduotas įgaliojimas).

36. Nereikalaujama, kad duomenis teikianti finansų įstaiga atliktų C poskyrio 2 dalyje nurodytą paiešką popieriniuose dokumentuose, jei jos elektroninėje duomenų bazėje yra C poskyrio 3 dalyje aprašyta informacija. Taigi, jei duomenis teikiančios finansų įstaigos elektroninėje duomenų bazėje nėra visos C poskyrio 3 dalyje aprašytos informacijos, tada tik reikalaujama, kad duomenis teikianti įstaiga atliktų informacijos, kuri aprašyta C poskyrio 3 dalyje ir kuri nėra įtraukta į elektroninę duomenų bazę, paiešką popieriniuose dokumentuose. Pavyzdžiui, duomenis teikiančios finansų įstaigos elektroninėje duomenų bazėje kuri apima visą C poskyrio 3 dalyje aprašytą informaciją, išskyrus nurodytąją C poskyrio 3 dalies d punkte (t. y. periodiniai mokėjimo nurodymai pervesti lėšas), verčia duomenis teikiančią finansų įstaigą popieriniuose dokumentuose atlikti tik informacijos, aprašytos C poskyrio 3 dalies d punkte, paiešką. Panašiai yra ir tuo atveju, jei duomenis teikiančios finansų įstaigos elektroninėje duomenų bazėje nėra visos C poskyrio 3 dalyje aprašytos informacijos aiškiai apibrėžtos didelės vertės sąskaitų atžvilgiu – tokiu atveju duomenis teikianti finansų įstaiga turi atlikti informacijos, kuri aprašyta C poskyrio 3 dalyje ir kuri nėra įtraukta į jos elektroninę duomenų bazę, paiešką tokios sąskaitų grupės atžvilgiu.

37. Jei reikalaujama, kad duomenis teikianti finansų įstaiga didelės vertės sąskaitos atžvilgiu atliktų paiešką popieriniuose dokumentuose, ji privalo peržiūrėti dar ir esamą pagrindinę kliento bylą bei, jei tokios informacijos dabartinėje kliento byloje nėra, peržiūrėti su sąskaita siejamus ir per paskutiniuosius penkerius metus gautus toliau nurodytus dokumentus ir nustatyti, ar juose nėra B poskyrio 2 dalyje minėtų įrodymų.

C poskyrio 4 dalis. Ryšių su klientais vadybininko paklausimas dėl faktinės informacijos

38. Ryšių su klientais vadybininko paklausimas taikomas papildomai prie paieškos elektroninėje duomenų bazėje ir paieškos popieriniuose dokumentuose. Kaip numatyta C poskyrio 4 dalyje, kiekvieną ryšių su klientais vadybininkui priskirtą didelės vertės sąskaitą (įskaitant su tokia didelės vertės sąskaita sujungtas finansines sąskaitas) duomenis teikianti finansų įstaiga privalo priskirti sąskaitoms, apie kurias reikia pranešti, jei ryšių su klientais vadybininkas faktiškai turi žinių, kad sąskaitos turėtojas yra asmuo, apie kurį reikia pranešti.

39. Ryšių su klientais vadybininkas yra duomenis teikiančios finansų įstaigos tarnautojas arba kitas darbuotojas, kuriam priskirta nuolatinė atsakomybė už konkrečius sąskaitų turėtojus (įskaitant tarnautoją arba darbuotoją, kuris yra duomenis teikiančios finansų įstaigos privačios bankininkystės departamento narys), kuris konsultuoja sąskaitų turėtojus jų bankinių operacijų, investicijų, patikos, patikėjimo, turto planavimo ar filantropinių poreikių klausimais ir rekomenduoja, nurodo ar organizuoja finansinių produktų paslaugų ar kitos pagalbos, kurią teikia vidaus ar išorės paslaugų teikėjai, tiekimą pagal klientų poreikius.

40. Asmeniui, kuris laikomas ryšių su klientais vadybininku, ryšių su klientais valdymas turi būti daugiau nei pagalbinė ar atsitiktinė jo darbinė funkcija. Asmuo, kurios funkcijose nėra tiesioginių kontaktų su klientais arba kuris dirba dokumentų apdorojimo, administracinį ar klerko darbą, nėra laikomas ryšių su klientais vadybininku. Pripažinta, kad tarp sąskaitos turėtojo ir duomenis teikiančios finansų įstaigos darbuotojo gali būti reguliaraus pobūdžio kontaktai, tačiau tai nereiškia, kad toks darbuotojas tampa klientų aptarnavimo vadybininku. Pavyzdžiui, duomenis teikiančioje finansų įstaigoje dirbantis asmuo, kuris daugiausia atsako už operacijų (nurodymų) apdorojimą arba specialius paklausimus, irgi gali gerai pažinoti sąskaitos turėtoją. Tačiau asmuo nelaikomas ryšių su klientais vadybininku tol, kol jam galiausiai nebūna pavedama atsakomybė už sąskaitos turėtojo reikalų tvarkymą duomenis teikiančioje finansų įstaigoje.

41. Nepaisant 39–40 punkto nuostatų, asmuo yra tik ryšių su klientais vadybininkas taip, kaip nustatyta C poskyrio 4 dalyje, sąskaitos, kurios bendras likutis arba vertė yra didesnė nei 1 000 000 USD, atsižvelgus į VII skyriaus C poskyryje aprašytas sąskaitų sumavimo ir valiutos konvertavimo taisykles, atžvilgiu. Taigi, kad duomenis teikiančios finansų įstaigos tarnautojas arba darbuotojas būtų ryšių su klientais vadybininkas, jis turi i) atitikti ryšių su klientais vadybininko apibrėžimą ir ii) bendras jam priskirto aptarnauti sąskaitos turėtojo sąskaitų likutis arba vertė turi būti didesnė kaip 1 000 000 USD.

42. Toliau pateikti pavyzdžiai iliustruoja, kaip nustatyti, ar duomenis teikiančios finansų įstaigos darbuotojas yra ryšių su klientais vadybininkas.

- 1 pavyzdys. Asmuo P turi pasaugos sąskaitą banke R, kuris yra duomenis teikianti finansų įstaiga. Asmens P sąskaitos vertė metų pabaigoje yra 1 200 000 USD. Banko R privačios bankininkystės departamento darbuotojas O nuolat prižiūri asmens P sąskaitą. Kadangi asmuo O atitinka ryšių su klientais vadybininko apibrėžimą ir asmens P sąskaitos vertė yra didesnė nei 1 000 000 USD, darbuotojas O asmens P sąskaitos atžvilgiu yra ryšių su klientais vadybininkas.
- 2 pavyzdys. Viskas taip pat, kaip ir 1 pavyzdyje, išskyrus tai, kad asmens P pasaugos sutarties vertė metų pabaigoje yra 800 000 USD. Be to, asmuo P banke R turi ir indėlio sąskaitą, kurios likutis metų pabaigoje yra 400 000 USD. Abi sąskaitos yra susietos su asmeniu P ir tarpusavyje – nuoroda į banko R vidinį identifikavimo numerį. Kadangi darbuotojas O atitinka ryšių su klientais vadybininko apibrėžimą ir kadangi buvo pritaikytos sąskaitų sumavimo taisyklės, bendras asmens P sąskaitų likutis arba vertė yra didesnė kaip 1 000 000 USD, taigi, asmens P sąskaitų atžvilgiu darbuotojas O yra ryšių su klientais vadybininkas.
- 3 pavyzdys. Viskas taip pat, kaip 2 pavyzdyje, išskyrus tai, kad darbuotojo O funkcijose nėra numatytas tiesioginis bendravimas su asmeniu P. Kadangi darbuotojas O neatitinka ryšių su klientais vadybininko apibrėžimo, asmens P sąskaitų atžvilgiu darbuotojas O nėra ryšių su klientais vadybininkas.

C poskyrio 5 dalis. Įrodymų nustatymo padariniai

43. Jei atliekant minėtą griežtesnę didelės vertės sąskaitų peržiūrą nenustatomi jokie B poskyrio 2 dalyje minėti įrodymai ir jei nenustatoma, kad sąskaita priklauso asmeniui, apie kurį reikia pranešti pagal C poskyrio 4 dalyje nurodytus kriterijus, jokių tolesnių veiksmų imtis nereikia tol, kol nepasikeičia aplinkybės ir neatsiranda vienas arba keli su sąskaita siejami įrodymai.

44. Jei atliekant minėtą griežtesnę didelės vertės sąskaitų peržiūrą nustatomi kokie nors B poskyrio 2 dalies a–e punktuose minėti įrodymai, arba jei vėliau aplinkybės pasikeičia taip, kad atsiranda vienas arba keli su sąskaita siejami įrodymai, tada vadovaujantis C poskyrio 5 dalies b punktu duomenis teikianti finansų įstaiga tokią sąskaitą turi priskirti kiekvienos jurisdikcijos, kurios atžvilgiu yra nustatytas įrodymas, sąskaitoms, apie kurias reikia pranešti, nebent duomenis teikianti finansų įstaiga nusprendžia taikyti B poskyrio 6 dalį ir nebent tokiai sąskaitai taikoma viena iš minėtoje dalyje nurodytų išimčių. Įrodymas, nustatytas atliekant vieną peržiūros procedūrą, kaip antai paiešką popieriniuose dokumentuose arba ryšių su klientais vadybininko paklausimą dėl faktinės informacijos negali būti naudojamas siekiant netaikyti reikalavimų įrodymui, kuris buvo nustatytas atliekant kitą peržiūros procedūrą, pavyzdžiui, elektroninių duomenų paiešką. Pavyzdžiui, dabartinis adreso jurisdikcijoje, apie kurią reikia pranešti, ir tiek, kiek jis yra žinomas ryšių su klientais vadybininkui, negali būti naudojamas siekiant netaikyti reikalavimų kitokiam

gyvenamosios vietos adresui, kuris šiuo metu yra duomenis teikiančios finansų įstaigos byloje ir kuris buvo nustatytas atliekant popierinių dokumentų paiešką.

45. Jei atliekant griežtesnę didelės vertės sąskaitų peržiūrą nustatoma, kad yra nurodymas „laikyti korespondenciją pašto skyriuje“ arba yra adresas su nurodymu „perduoti“, o jokio kito sąskaitos turėtojo adreso ir jokių B poskyrio 2 dalies a–e punktuose minėtų įrodymų nenustatoma, tada, vadovaujantis C poskyrio 5 dalies c punktu, siekdama nustatyti sąskaitos turėtojo gyvenamąją (-ąsias) vietą (-as) mokesčių tikslu, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo gauti tokio sąskaitos turėtojo patvirtinimą arba dokumentinį įrodymą. Jei duomenis teikianti finansų įstaiga tokio sąskaitos turėtojo patvirtinimo arba dokumentinio įrodymo negali gauti, ji turi pranešti, kad tokia sąskaita nėra dokumentais patvirtinta sąskaita.

C poskyrio 6–9 dalys. Papildomos procedūros

46. Vadovaujantis C poskyrio 6 dalimi, jei jau esanti asmeninė sąskaita [xxxx] m. gruodžio 31 d. nėra didelės vertės sąskaita, tačiau tokia tampa paskutinę kitų kalendorinių metų dieną, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo per kalendorinius metus, einančius po metų, kuriais tokia sąskaita tampa didelės vertės sąskaita, atlikti griežtesnę tokios sąskaitos peržiūrą. Jei atlikus tokią peržiūrą pripažįstama, kad sąskaita yra tokia, apie kurią reikia pranešti, duomenis teikianti finansų įstaiga reikiamą informaciją apie tokią sąskaitą privalo pateikti už tuos metus, kuriais ji buvo pripažinta sąskaita, apie kurią reikia pranešti, o vėliau tokią informaciją privaloma teikti kasmet, nebent sąskaitos turėtojas nustotų būti asmeniu, apie kurį reikia pranešti.

47. Nors C poskyrio 6 dalyje metai pasirenkami jurisdikcijos, įgyvendinančios Bendrąjį duomenų teikimo standartą, sprendimu, tikimasi, kad šiuo tikslu pasirinkti metai bus tie patys, kaip ir metai, pasirinkti taikyti nustatant jau esančias sąskaitas.

48. Vadovaujantis C poskyrio 7 dalimi, po to, kai duomenis teikianti finansų įstaiga atlieka griežtesnę didelės vertės sąskaitos peržiūrą, nė vienais paskesniais metais nebereikalaujama dar kartą atlikti tokią griežtesnę tos pačios didelės vertės sąskaitos peržiūrą, išskyrus reikalavimą pateikti ryšių su klientais vadybininkui paklausimą, nebent sąskaita nebūtų patvirtinta dokumentais. Pastaruoju atveju duomenis teikianti finansų įstaiga tokias griežtesnės peržiūros procedūras turėtų atlikinėti kasmet tol, kol sąskaita nebebus priskiriama dokumentais nepatvirtintoms sąskaitoms. Panašiai yra ir ryšių su klientais paklausimo atveju – nereikalaujama, kad ryšių su klientais vadybininkas pagal kiekvieną sąskaitą patvirtintų, kad jis iš tikrųjų žino, jog kiekvienas jam priskirtas sąskaitos turėtojas yra asmuo, apie kurį reikia pranešti – pakanka atlikti metinius patikrinimus.

49. Vadovaujantis C poskyrio 8 dalimi, jei su didelės vertės sąskaita susijusios aplinkybės pasikeičia taip, kad atsiranda vienas arba keli B poskyrio 2 dalyje minėti su sąskaita siejami įrodymai, kiekvienos jurisdikcijos, su kuria buvo nustatytas susijęs įrodymas, atžvilgiu duomenis teikianti finansų įstaiga privalo tokią sąskaitą priskirti sąskaitoms, apie kurias reikia pranešti, nebent ji nusprendžia taikyti B poskyrio 6 dalį ir nebent tokiai sąskaitai galioja viena iš toje dalyje nurodytų išimčių. Tačiau duomenis teikianti finansų įstaiga gali laikyti, kad 90 kalendorinių dienų po to, kaip pasikeitus aplinkybėms buvo nustatytas įrodymas, asmuo turi tokį pat statusą, kokį turėjo prieš pasikeičiant aplinkybėms (žr. ir ankstesnį 17 punktą).

50. Kaip numatyta C poskyrio 9 dalyje, siekdama užtikrinti, kad ryšių su klientais vadybininkas galėtų nustatyti visus su sąskaita susijusių aplinkybių pasikeitimus, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo įdiegti atitinkamas procedūras. Pavyzdžiui, jei ryšių su klientais vadybininkui pranešama, kad sąskaitos turėtojas turi naują korespondencijos gavimo adresą jurisdikcijoje, apie kurią reikia pranešti, tokį naują adresą duomenis teikianti finansų įstaiga privalo laikyti

pasikeitusiomis aplinkybėmis ir, jei nusprendžia taikyti B papunkčio 6 dalį, iš sąskaitos turėtojo privalo gauti atitinkamus dokumentus.

D ir E poskyriai. Sąskaitų peržiūros terminas ir papildomos procedūros

51. D poskyryje nustatyta taisyklė, reglamentuojanti, kada turi būti atliktos peržiūros procedūros siekiant nustatyti, kurios iš jau esančių asmeninių sąskaitų yra sąskaitos, apie kurias reikia pranešti. Reikalaujama, kad jau esančių asmeninių sąskaitų peržiūra turi būti užbaigta iki [xxxx-xx-xx]. Nors šią datą pasirenka pačios Bendrąjį duomenų teikimo standartą įgyvendinančios jurisdikcijos, tikimasi, kad šiuo tikslu pasirinkta data bus metai, einantys po metų, kurie pasirinkti nustatyti, kurios jau esančios sąskaitos yra didelės vertės sąskaitos, ir antri metai po metų, kurie pasirinkti nustatyti, kurios jau esančios sąskaitos yra mažesnės vertės sąskaitos.

52. E poskyryje nustatyta papildoma procedūra, taikoma jau esančioms asmeninėms sąskaitoms: visos jau esančios asmeninės sąskaitos, kurios pagal III skyriuje nurodytus kriterijus priskirtos sąskaitoms, apie kurias reikia pranešti, visais paskesniais metais turi būti priskiriamos sąskaitoms, apie kurias reikia pranešti, nebent sąskaitos turėtojas nustoja būti asmeniu, apie kurį reikia pranešti.

IV skyriaus „Išsamus patikrinimas, taikomas naujoms asmeninėms sąskaitoms“ komentarai

1. Šiame skyriuje aprašytos išsamaus patikrinimo procedūros, taikomos naujoms asmeninėms sąskaitoms, ir sąskaitos turėtojo patvirtinimų (bei jų pagrįstumo patvirtinimo) rinkimo tvarka.

2. A poskyryje nustatyta, kad atidarius sąskaitą, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo:

- gauti sąskaitos turėtojo patvirtinimą (kuris gali būti įtrauktas į sąskaitos atidarymo dokumentus), suteikiantį galimybę duomenis teikiančiai finansų įstaigai nustatyti mokesčiu tikslu taikomą sąskaitos turėtojo gyvenamąją (-ąsias) vietą (-as);
- remiantis informacija, kurią atidarant sąskaitą gavo duomenis teikianti finansų įstaiga (įskaitant visus dokumentus, surinktus taikant atliekant pinigų plovimo prevencijos ir „Pažink savo klientą“ procedūras), patvirtinti tokio sąskaitos turėtojo pateikto patvirtinimo pagrįstumą.

3. Jei sąskaitos turėtojo patvirtinime nurodyta, kad mokesčiu tikslu sąskaitos turėtojas yra jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, rezidentas, tokiu atveju, kaip numatyta poskyryje B, duomenis teikianti finansų įstaiga tokią sąskaitą privalo priskirti sąskaitoms, apie kurias reikia pranešti.

4. Sąskaitos turėtojo patvirtinimas turi leisti mokesčių tikslu nustatyti sąskaitos turėtojo gyvenamosios vietos adresą (-us). Apskritai, asmuo turės tik vieną gyvenamosios vietos jurisdikciją. Tačiau mokesčių tikslu asmuo gali būti dviejų ar kelių jurisdikcijų rezidentas. Įvairių jurisdikcijų nacionaliniai teisės aktai nustato sąlygas, pagal kurias asmuo laikomas rezidentu mokesčių mokėjimo prasme. Yra nustatytos įvairios priskyrimo jurisdikcijoms formos, kurios nacionaliniuose teisės aktuose suformuoja bendrojo apmokestinimo pagrindus (pareigą mokėti mokesčius). Be to, jie apima atvejus, kai pagal jurisdikcijos mokesčių įstatymus asmuo yra laikomas tos jurisdikcijos rezidentu (pvz., diplomatai arba kiti valstybės tarnyboje dirbantys asmenys). Siekiant išspręsti atvejus, kai yra dvi gyvenamosios vietos, mokesčių konvencijose yra numatytos specialiosios taisyklės, pagal kurias tose konvencijose nustatytais tikslais asmuo priskiriamas vienai, o ne kitai jurisdikcijai. Apskritai, mokesčių tikslu asmuo bus jurisdikcijos rezidentas, jei pagal tos jurisdikcijos įstatymus (įskaitant mokesčių konvencijas) dėl toje jurisdikcijoje esančio jo juridinio adreso, gyvenamosios vietos adreso ar bet kokio kito panašaus pobūdžio kriterijaus toje jurisdikcijoje jis moka arba turėtų mokėti mokesčius ne tik nuo pajamų iš toje jurisdikcijoje esančių šaltinių. Siekiant nustatyti dvigubų rezidentų gyvenamosios vietos adresą mokesčių tikslu, dvigubi rezidentai fiziniai asmenys gali pasinaudoti mokesčių konvencijose nustatytomis papildomomis taisyklėmis (jei taikoma) (žr. tolesnį 23 punktą).

5. Toliau pateikti pavyzdžiai iliustruoja, kaip mokesčių tikslu galima nustatyti asmenų gyvenamąsias vietas.

- 1 pavyzdys. Asmens nuolatinė gyvenamoji vieta yra jurisdikcijoje A ir jis apmokestinamas kaip jurisdikcijos A rezidentas. Asmuo ilgiau nei šešis mėnesius gyveno jurisdikcijoje B ir pagal pastarosios jurisdikcijos teisės aktus dėl gyvenimo toje jurisdikcijoje trukmės jis apmokestinamas kaip tos jurisdikcijos rezidentas. Taigi, jis yra abiejų jurisdikcijų rezidentas.
- 2 pavyzdys. Viskas taip pat, kaip ir 1 pavyzdyje, išskyrus tai, kad asmuo jurisdikcijoje B gyveno tik aštuonias savaites ir pagal tos jurisdikcijos teisės aktus dėl buvimo toje jurisdikcijoje trukmės jis nėra apmokestinamas kaip jurisdikcijos B rezidentas. Taigi, jis yra tik jurisdikcijos A rezidentas.

6. Tikimasi, kad dalyvaujančiosios šalys padės mokesčių mokėtojams nustatyti savo gyvenamosios vietos adresą (-us) mokesčių tikslu ir suteiks jiems informaciją šiuo klausimu. Tai galima atlikti, pavyzdžiui, pasitelkiant įvairius paslaugų kanalus, kurie naudojami informacijai arba nurodymams mokesčių mokėtojams dėl mokesčių įstatymų taikymo teikti (pvz., telefonu, klientų aptarnavimo centruose, internete). EBPO dės pastangas, kad palengvintų tokios informacijos sklaidą.

Reikalavimai dėl sąskaitos turėtojo patvirtinimų galiojimo

7. Sąskaitos turėtojo patvirtinimas reiškia sąskaitos turėtojo pateiktą patvirtinimą, kuriame yra informacija apie sąskaitos turėtojo statusą ir bet kokia kita informacija, kurios duomenis teikianti finansų įstaiga galėtų pagrįstai prašyti tam, kad įvykdytų savo prievolės duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo srityje, pavyzdžiui, ar mokesčių tikslu sąskaitos turėtojas yra jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, rezidentas. Kalbant apie naujas asmenines sąskaitas, sąskaitos turėtojo patvirtinimas galioja tik tada, jei jis yra sąskaitos turėtojo pasirašytas (ar kaip nors kitaip teigiamai patvirtintas), jei jame yra nurodyta data, kuri yra ne vėlesnė nei tokio patvirtinimo gavimo data, ir jame yra nurodytas sąskaitos turėtojo:

- a) vardas ir pavardė;
- b) gyvenamosios vietos adresas;
- c) rezidavimo jurisdikcija mokesčių tikslu;
- d) kiekvienos jurisdikcijos priskirtas MMIN (žr. tolesnį 8 punktą); ir
- e) gimimo data (žr. tolesnį 8 punktą).

Priklausomai nuo to, kiek duomenų turi savo apskaitoje, duomenis teikianti finansų įstaiga sąskaitos turėtojo patvirtinimo formą gali užpildyti iš anksto, įrašydama į ją turimus sąskaitos turėtojo duomenis, išskyrus informaciją apie jo rezidavimo vietos jurisdikciją (-as) mokesčių tikslu.

8. Jei mokesčių tikslu sąskaitos turėtojas yra jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, rezidentas, sąskaitos turėtojo patvirtinime turi būti: i) kiekvienoje jurisdikcijoje, apie kurią reikia pranešti, sąskaitos turėtojui priskirtas MMIN (pagal I skyriaus D poskyrio nuostatas) (žr. I skyriaus komentarus 29–32 punktus); ii) sąskaitos turėtojo gimimo data. Į sąskaitos turėtojo patvirtinimą nereikia įtraukti sąskaitos turėtojo gimimo vietos, nes pagal I skyriaus E poskyrio nuostatas gimimo vietos nereikia pateikti, išskyrus atvejus, jei pagal nacionalinius teisės aktus reikalaujama, kad duomenis teikianti finansų įstaiga tokius duomenis rinktų bei pateiktų ir jei tokie duomenys yra duomenis teikiančios finansų įstaigos tvarkomoje elektroninėje duomenų bazėje.

9. Sąskaitos turėtojo patvirtinimas gali būti pateikiama bet koku būdu ir bet kokia forma (pvz., elektroniniu būdu, kaip antai .pdf formato dokumentu arba nuskenuoto dokumento forma). Jei sąskaitos turėtojo patvirtinimas pateikiama elektroniniu būdu, elektroninė sistema privalo užtikrinti, kad gauta informacija būtų ta, kuri buvo išsiųsta, ir privalo dokumentuoti visus naudotojo prieigos, kurios rezultatas yra sąskaitos turėtojo patvirtinimo pateikimas, atnaujinimas ar pakeitimas, atvejus. Be to, elektroninės sistemos modelis ir valdymas, įskaitant prieigos procedūras, privalo užtikrinti, kad prie sistemos besijungiantis ir patvirtinimą teikiantis asmuo būtų tas asmuo, kuris nurodytas sąskaitos turėtojo patvirtinime. Be to, toks modelis privalo gebėti pareikalavus pateikti visų elektroniniu būdu pateiktų sąskaitos turėtojo patvirtinimų kopijas popierinio dokumento forma. Jei informacija įtraukiama į duomenis, kurie pateikiami atidarant sąskaitą, nebereikia nei atskiro dokumentų puslapio, nei jokios specifinės formos, tačiau su sąlyga, jei sąskaitos atidarymo dokumentai yra visiškai užpildyti.

10. Toliau pateikti pavyzdžiai iliustruoja, kaip galima pateikti sąskaitos turėtojo patvirtinimą.

- 1 pavyzdys. Asmuo A internetu užpildo paraišką atidaryti sąskaitą duomenis teikiančioje finansų įstaigoje K. Visa informacija, kurios reikalaujama patvirtinime, asmuo A įveda į elektroninę paraiškos formą (įskaitant asmens A rezidavimo jurisdikcijos mokesčių tikslu patvirtinimą). Elektroniniame patvirtinime asmens A pateiktus duomenis paslaugų teikėjas K patvirtina kaip duomenis, kurie remiantis informacija, kurią K surinko vadovaudamasi pinigų plovimo prevencijos ir „Pažink savo klientą“ procedūromis, yra pagrįstai patvirtinti. Asmens A pateiktas sąskaitos turėtojo patvirtinimas yra galiojantis.
- 2 pavyzdys. Asmuo B asmeniškai atvykęs pateikia prašymą atidaryti sąskaitą banke L. Savo tapatybei patvirtinti asmuo B pateikia asmens tapatybės kortelę ir banko L darbuotojui, kuris informaciją įveda į banko L sistemas, pateikia visą informaciją, kurios reikia sąskaitos turėtojo patvirtinimui. Po to asmuo B pasirašo prašymą. Asmens B pateiktas sąskaitos turėtojo patvirtinimas yra galiojantis.

11. Sąskaitos turėtojo patvirtinimą gali pasirašyti (arba kaip nors kitaip teigiamai patvirtinti) bet koks asmuo, pagal nacionalinius teisės aktus įgaliotas pasirašyti sąskaitos turėtojo vardu. Asmuo, įgaliotas pasirašyti sąskaitos turėtojo patvirtinimą, paprastai būna testamentu vykdytojas, bet kokias minėtoms pareigoms lygiavertės pareigas einantis asmuo ir bet koks kitas asmuo, kuriam sąskaitos turėtojas raštu suteikė įgaliojimą jo vardu pasirašyti dokumentus.

12. Sąskaitos turėtojo patvirtinimas galioja tol, kol aplinkybės nepasikeičia taip, kad duomenis teikianti finansų įstaiga sužino arba turi pagrindo žinoti, jog pirminis sąskaitos turėtojo patvirtinimas yra neteisingas arba nepatikimas (žr. III skyriaus komentarų 17 punktą ir VII skyriaus komentarų 2–3 punktus). Esant tokiam atvejui, vadovaujantis C poskyrio nuostatomis duomenis teikiančiai finansų įstaigai draudžiama pasitikėti pirminiu sąskaitos turėtojo patvirtinimu ir ji privalo gauti i) galiojantį sąskaitos turėtojo patvirtinimą, kuriame būtų nurodyta mokesčių tikslu taikoma sąskaitos turėtojo gyvenamoji (-osios) vieta (-os); arba ii) pagrįstą paaiškinimą ir dokumentus (jei taikoma), kurie patvirtintų pirminio sąskaitos turėtojo patvirtinimo galiojimą (ir pasilikti sau tokio paaiškinimo ir dokumentų kopiją arba pastabas). Todėl tikimasi, kad duomenis teikianti finansų įstaiga užtikrins, jog bus nustatyti bet kokie pasikeitimai, kurie priskiriami aplinkybių pasikeitimui. Be to, tikimasi, kad duomenis teikianti finansų įstaiga praneš visiems asmenims, kurie teikia sąskaitos turėtojo patvirtinimus, apie jų prievolę pranešti duomenis teikiančiai finansų įstaigai apie aplinkybių pasikeitimą.

13. Dėl aplinkybių pasikeitimo, kuris paveikia duomenis teikiančiai finansų įstaigai pateikiamą sąskaitos turėtojo patvirtinimą, toks sąskaitos turėtojo patvirtinimas nebegalioja teik, kiek jame esanti informacija yra nebegaliojanti, nebent tokia informacija yra atnaujinama (žr. III skyriaus komentarų 17 punktą).

14. Sąskaitos turėtojo patvirtinimas netenka galios tą dieną, kai tokį patvirtinimą turinti duomenis teikianti finansų įstaiga sužino arba turi pagrindo sužinoti, kad pasikeitė aplinkybės, paveikiančios sąskaitos turėtojo patvirtinimo teisingumą. Tačiau duomenis teikianti finansų įstaiga gali laikyti, kad priklausomai nuo to, kuris įvykis įvyksta anksčiau, 90 kalendorinių dienų nuo tos datos, kai patvirtinimas neteko galios dėl pasikeitusių aplinkybių, arba datos, kurią buvo patvirtintas sąskaitos turėtojo patvirtinimo galiojimas, arba datos, kada buvo gautas naujas sąskaitos turėtojo patvirtinimas, asmuo turi tą patį statusą, kokį turėjo prieš pasikeičiant aplinkybėms. Duomenis teikianti finansų įstaiga gali remtis patvirtinimu nesiimdama tirti galimų aplinkybių pasikeitimų, kurie galėtų paveikti sąskaitos turėtojo pareiškimo galiojimą, nebent ji žino ar turi pagrindo žinoti, kad aplinkybės jau pasikeitė.

15. Jei duomenis teikianti finansų įstaiga per minėtą 90 dienų laikotarpį negali gauti patvirtinimo apie pirminio sąskaitos turėtojo patvirtinimo galiojimą arba gauti galiojantį sąskaitos turėtojo

patvirtinimą, duomenis teikianti finansų įstaiga sąskaitos turėtoją privalo laikyti jurisdikcijos, kurią sąskaitos turėtojas pirminiame sąskaitos turėtojo patvirtinime nurodė esant jo gyvenamosios vietos jurisdikcija, rezidentu ir jurisdikcijos, kurioje sąskaitos turėtojas rezidentu gali būti dėl pasikeitusių aplinkybių, rezidentu.

16. Duomenis teikianti finansų įstaiga gali pasilikti sau sąskaitos turėtojo patvirtinimo originalą, patvirtintą kopiją ar fotokopiją (įskaitant mikrokortą, nuskenuotą elektroniniu būdu ar išsaugotą panašiomis elektroninėmis priemonėmis). Pareikalavus būtina pateikti visų dokumentų, kurie saugomi elektroniniu būdu, popierinius variantus.

Sąskaitos turėtojo patvirtinimo klaidų nepaisymas

17. Nepaisant to, kad sąskaitos turėtojo patvirtinime yra nereikšminga klaida, duomenis teikianti finansų įstaiga gali laikyti, kad toks patvirtinimas yra galiojantis, jei duomenis teikianti finansų įstaiga byloje turi pakankami dokumentų, kurie sąskaitos turėtojo patvirtinime papildytą informaciją, kurios trūksta dėl klaidos. Tokiais atvejais dokumentai, kuriais remiamasi siekiant nepaisyti nereikšmingos klaidos, turi būti įtikinami. Pavyzdžiui, sąskaitos turėtojo patvirtinimas, kuriame asmuo sutrumpinta forma pateikia gyvenamosios vietos jurisdikcijos pavadinimą, gali būti laikomas galiojančiu nepaisant tokio sutrumpinimo, jei duomenis teikianti finansų įstaiga turi valdžios įstaigų įtaigų išleista identifikatorių tos jurisdikcijos asmeniui identifikuoti, kuris pagrįstai atitinka pateiktą sutrumpinimą. Kita vertus, jei gyvenamosios vietos jurisdikcijos pavadinimo sutrumpinimas pagrįstai neatitinka gyvenamosios vietos jurisdikcijos, kuri nurodyta asmens pase, tai nebus nereikšminga klaida. Gyvenamosios vietos jurisdikcijos nenurodymas irgi nėra nereikšminga klaida. Be to, sąskaitos turėtojo patvirtinime pateikta informacija, kuri prieštarauja kitai tame patvirtinime pateiktai ar kliento pagrindinėje byloje esančiai informacijai, nėra laikoma nereikšminga klaida.

Sąskaitos turėtojo patvirtinimai, kurie pateikiami dėl kiekvienos sąskaitos

18. Apskritai, duomenis teikianti finansų įstaiga, kurioje klientas gali atidaryti sąskaitą, sąskaitos turėtojo patvirtinimus turi gauti kiekvienai sąskaitai. Tačiau duomenis teikianti finansų įstaiga gali remtis sąskaitos turėtojo patvirtinimu, kurį klientas pateikė dėl kitos sąskaitos, jei užtikrinant, kad yra laikomasi VII skyriaus A poskyryje nustatytų reikalavimų dėl žinojimo standartų, abi sąskaitos laikomos viena sąskaita.

Kitų asmenų surinkti dokumentai

19. II skyriaus D poskyryje numatyta, kad užtikrinant, jog duomenis teikiančios finansų įstaigos galėtų įvykdyti nacionaliniuose teisės aktuose joms nustatytas duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo prievoles, dalyvaujančioji jurisdikcija gali leisti duomenis teikiančioms finansų įstaigoms naudotis paslaugų teikėjų paslaugomis. Tokiais atvejais duomenis teikianti finansų įstaiga atsižvelgdama į nacionaliniuose teisės aktuose nustatytas sąlygas gali naudotis dokumentais (įskaitant ir patvirtinimą), kuriuos surinko tokie paslaugų teikėjai (pvz., duomenų teikėjai, finansų konsultantai, draudimo agentai). Tačiau už duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo prievolių vykdymą atsako pačios duomenis teikiančios finansų įstaigos.

20. Duomenis teikianti finansų įstaiga gali remtis dokumentais (įskaitant sąskaitos turėtojo patvirtinimą), kuriuos surinko duomenis teikiančios finansų įstaigos agentas (įskaitant tarpusavio fondų, rizikos draudimo fondų ar privataus kapitalo grupių finansų patarėjus). Agentas gali pasilikti

sau dokumentus kaip informacinės sistemos, kurią tvarko vienai duomenis teikiančiai finansų įstaigai arba kelioms duomenis teikiančioms finansų įstaigoms, dalį, tačiau su sąlyga, kad pagal tokią sistemą bet kokia duomenis teikianti finansų įstaiga, kurios vardu agentas pasilieka sau dokumentus, gali lengvai prieiti prie tokių duomenų, kurie yra susiję su pačiu duomenų pobūdžiu, dokumentuose esančia informacija (įskaitant pačių dokumentų kopijas) bei jos galiojimu, ir turi leisti tokiai duomenis teikiančiai finansų įstaigai lengvai tiesiogiai perduoti duomenis (tiesiogiai įkeliant į sistemą arba pateikiant tokią informaciją agentui) apie bet kokius sužinotus faktus, kurie galėtų paveikti dokumentų patikimumą. Duomenis teikianti finansų įstaiga privalo gebėti taikomu mastu nustatyti, kaip ir kada buvo perduoti duomenys apie jos sužinotus faktus, kurie gali paveikti dokumentų patikimumą, ir privalo gebėti nustatyti, ar bet kokie jos perduoti duomenys buvo apdoroti, ir ar buvo atliktas tinkamas išsamus patikrinimas dėl dokumentų galiojimo nustatymo. Agentas privalo turėti veikiančią sistemą, kuri leistų užtikrinti, kad bet kokia jo gauta informacija dėl faktų, kurie paveikia duomenų patikimumą arba klientui priskirtą statusą, yra pateikiami visoms duomenis teikiančioms finansų įstaigoms, kurioms agentas tvarko ir saugo dokumentus.

21. Duomenis teikiančiai finansų įstaigai, kuri susijungimo ar didelio kiekio sąskaitų įsigijimo atveju sąskaitą įsigyja iš pirmtako arba perleidėjo, paprastai bus leidžiama remtis galiojančiais dokumentais (įskaitant galiojančią sąskaitos turėtojo patvirtinimą) arba galiojančių dokumentų kopijomis, kurias buvo surinkęs pirmtakas arba perleidėjas. Be to, duomenis teikianti finansų įstaiga, kuri sąskaitą įsigyja susijungimo arba didelio kiekio sąskaitų įsigijimo būdu iš kitos duomenis teikiančios finansų įstaigos, kuri atliko visas perduotų sąskaitų išsamaus patikrinimo procedūras pagal II–VII skyriaus reikalavimus, paprastai irgi bus leidžiama remtis pirmtako arba perleidėjo nustatytu sąskaitos turėtojo statusu, nebent įsigijusioji šalis žino arba turi pagrindo žinoti, kad statusas nėra teisingas, arba kad pasikeitė aplinkybės (žr. III skyriaus komentarų 17 punktą).

Sąskaitos turėtojo patvirtinimo pripažinimas pagrįstu

22. Kaip minėta ankstesniajame 2 punkte, atidarius sąskaitą ir duomenis teikiančiai finansų įstaigai gavus sąskaitos turėtojo patvirtinimą, kuris leidžia nustatyti sąskaitos turėtojo gyvenamosios vietos adresą (-us) mokesčių tikslu, duomenis teikianti finansų įstaiga, vadovaudamasi atidarant sąskaitą gauta informacija, įskaitant bet kokius dokumentus, kurie buvo surinkti pagal pinigų plovimo prevencijos ir „Pažink savo klientą“ procedūras, privalo įsitikinti, ar toks sąskaitos turėtojo patvirtinimas yra pagrįstas (t. y. atlikti pagrįstumo patikrinimą).

23. Laikoma, kad duomenis teikianti finansų įstaiga pripažino, kad toks sąskaitos turėtojo patvirtinimas yra pagrįstas, jei atliekant sąskaitos atidarymo procedūras ir peržiūrėjus ryšium su sąskaitos atidarymu gautą informaciją (įskaitant bet kokius dokumentus, kurie buvo surinkti pagal pinigų plovimo prevencijos ir „Pažink savo klientą“ procedūras), ji nesužinojo arba neturėjo pagrindo sužinoti, kad sąskaitos turėtojo patvirtinimas yra neteisingas arba nepatikimas (žr. VII skyriaus komentarų 2–3 punktus). Kad pripažintų, jog sąskaitos turėtojo patvirtinimas yra pagrįstas, duomenis teikiančioms finansų įstaigoms nėra būtina atlikti nepriklausomą atitinkamų mokesčių įstatymų analizę.

24. Toliau pateikti pavyzdžiai iliustruoja, kaip atliekamas patikrinimas, ar sąskaitos turėtojo patvirtinimas yra pagrįstas.

- 1 pavyzdys. Atidarant sąskaitą, duomenis teikianti finansų įstaiga iš sąskaitos turėtojo gauna sąskaitos turėtojo patvirtinimą, kuriame nurodyta gyvenamosios vietos jurisdikcija prieštarauja duomenims, esantiems dokumentuose, kurie buvo surinkti vykdant pinigų plovimo prevencijos ir „Pažink savo klientą“ procedūras. Dėl tokios prieštaraujančios

informacijos sąskaitos turėtojo patvirtinimas yra neteisingas arba nepatikimas, todėl pripažįstama, kad sąskaitos turėtojo patvirtinimas nėra pagrįstas.

- 2 pavyzdys. Atidarant sąskaitą, duomenis teikianti finansų įstaiga gauna sąskaitos turėtojo patvirtinimą, kuriame nurodytas gyvenamosios vietos adresas nėra toje jurisdikcijoje, kurios rezidentu mokesčių tikslu sąskaitos turėtojas deklaruoja esąs. Kadangi informacija prieštaringa, pripažįstama, kad sąskaitos turėtojo patvirtinimas nėra pagrįstas.

25. Sąskaitos turėtojo patvirtinimo, kuris būtų pripažintas pagrįstu, atveju tikimasi, kad atlikdama sąskaitos atidarymo procedūras duomenis teikianti finansų įstaiga gaus i) galiojantį sąskaitos turėtojo patvirtinimą arba ii) pagrįstą paaiškinimą ir dokumentus (atitinkamai), pagrindžiančius sąskaitos turėtojo patvirtinimo pagrįstumą (ir pasiliks sau tokio paaiškinimo ir dokumentų kopiją arba pastabas dėl jų). Tokio pagrįsto paaiškinimo pavyzdys gali būti asmens pareiškimas, kad jis 1) yra atitinkamoje jurisdikcijoje esančios švietimo įstaigos studentas ir turi atitinkamą vizą (jei taikoma); 2) yra atitinkamoje jurisdikcijoje esančios švietimo įstaigos dėstytojas, stažuotojas ar praktikantas arba dalyvauja švietimo arba kultūros mainų programoje ir turi atitinkamą vizą (jei taikoma); 3) yra užsienietis, paskirtas į diplomatinį postą ar pareigas atitinkamoje jurisdikcijoje esančiame konsulate ar ambasadoje; arba 4) yra pasienio darbuotojas arba tarp jurisdikcijų kursuojančiame sunkvežimyje ar traukinyje dirbantis darbuotojas. Toliau pateiktas pavyzdys iliustruoja, kaip taikomas šis punktas.

Atidarant sąskaitą, duomenis teikianti finansų įstaiga gauna sąskaitos turėtojo patvirtinimą, kuriame nurodyta gyvenamosios vietos jurisdikcija nesutampa su dokumentuose, kurie buvo surinkti vykdant pinigų plovimo prevencijos ir „Pažink savo klientą“ procedūras, nurodytu adresu. Sąskaitos turėtojas paaiškina, kad jis yra diplomatas iš tam tikros jurisdikcijos ir todėl jis yra tokios jurisdikcijos rezidentas, be to, jis pateikia diplomatinį pasą. Kadangi duomenis teikianti finansų įstaiga gavo pagrįstą paaiškinimą ir sąskaitos turėtojo patvirtinimo pagrįstumą pagrindžiančius dokumentus, pripažįstama, kad sąskaitos turėtojo patvirtinimas yra pagrįstas.

V skyriaus „Išsamus patikrinimas, taikomas jau esančioms subjektų sąskaitoms“ komentarai

1. Šiame skyriuje aprašomos išsamaus patikrinimo procedūros, kurios taikomos jau esančioms subjektų sąskaitoms.

A poskyris. Subjektų sąskaitos, kurių nereikia peržiūrėti, nustatyti ir apie kurias nebūtina pranešti

A poskyryje nustatyta, kad jau esančios subjekto sąskaitos, kurios bendras likutis ar suma [xxxx] m. gruodžio 31 d. yra ne didesnis kaip 250 000 USD, nereikia peržiūrėti, nustatyti arba pranešti, kad ji priskirta sąskaitoms, apie kurias reikia pranešti, tol, kol bendras sąskaitos likutis ar suma paskutinę bet kurių vėlesnių metų dieną nebus didesnė nei 250 000 USD. Ši ribinė suma numatyta siekiant sumažinti reikalavimų laikymosi našta finansų įstaigoms ir pripažįstant, kad išsamaus patikrinimo procedūros subjektų sąskaitoms yra sudėtingesnės nei taikomos asmeninėms sąskaitoms.

3. Tačiau taikant poskyrio A nuostatas, i) įgyvendinanti jurisdikcija gali leisti duomenis teikiančioms finansų įstaigoms taikyti išimtį; ir ii) duomenis teikianti finansų įstaiga gali nuspręsti, ar tokią išimtys taikys visoms jau esančių subjektų sąskaitoms arba atskirai kuriai nors aiškiai nustatytai tokių sąskaitų grupei. Taigi, jei jurisdikcijoje nustatytos įgyvendinimo taisyklės nenumato tokio pasirinkimo arba jei duomenis teikianti finansų įstaiga nusprendžia nesirinkti, kam taikyti išimtį, reikalaujama atlikti visų jau esančių subjektų sąskaitų peržiūrą pagal D poskyryje nustatytas taisykles.

4. Nors A ir B poskyriuose nurodyti metai pasirenkami Bendrąjį duomenų teikimo standartą įgyvendinančios jurisdikcijos sprendimu, tikimasi, kad tuo tikslu pasirinkti metai bus tie patys, kaip ir metai, pasirinkti nustatyti jau esančias sąskaitas.

B ir C poskyriai. Sąskaitos, kurias būtina peržiūrėti, ir sąskaitos, apie kurias reikia pranešti

5. B poskyryje nustatyta, kad bet kokią jau esančią subjekto sąskaitą, kuri nenurodyta A poskyryje (t. y. bet kokią sąskaitą, kurios likutis arba vertė bet kurių kalendorinių metų gruodžio 31 d. buvo didesnė kaip 250 000 USD) būtina peržiūrėti pagal D poskyryje nustatytas procedūras. Taigi, jau esančias subjektų sąskaitas būtina peržiūrėti, jei:

a) bendras likutis arba suma [xxxx] m. gruodžio 31 d. yra didesnė kaip 250 000 USD;

b) jau esanti subjekto sąskaita [xxxx] gruodžio 31 d. yra ne didesnė kaip 250 000 USD, tačiau kurios bendras likutis ar suma paskutinę bet kurių vėlesnių kalendorinių metų dieną yra didesnė kaip 250 000 USD.

6. Tačiau A poskyryje nepaminėta jau esanti subjekto sąskaita pagal C poskyrio nuostatas turi būti laikoma sąskaita, apie kurią reikia pranešti, jei jos turėtojai yra vienas arba keli subjektai, kurie yra:

a) asmenys, apie kuriuos reikia pranešti;

b) pasyvūs nefinansiniai subjektai, kurių vienas ar keli kontroliuojantys asmenys yra asmenys, apie kuriuos reikia pranešti.

7. Jau esanti subjekto sąskaita, kurios turėtojas yra pasyvus nefinansinis subjektas, turintis vieną ar kelis kontroliuojančius asmenis, kurie yra asmenys, apie kuriuos reikia pranešti, pagal C poskyrio nuostatas nėra sąskaita, apie kurią reikia pranešti, vien todėl, kad pats subjektas nėra asmuo, apie

kurį reikia pranešti, arba nė vienas pasyvaus nefinansinio subjekto kontroliuojantis asmuo nėra tos pačios, kaip ir pasyvus nefinansinis subjektas, jurisdikcijos rezidentas.

D poskyris. Peržiūros procedūros

8. D poskyryje aprašytos peržiūros procedūros, kurios taikomos nustatant, kurios jau esančių subjektų sąskaitos yra sąskaitos, apie kurias reikia pranešti. Tokios procedūros reikalauja, kad duomenis teikianti finansų įstaiga nustatytų:

- a) ar jau esančios subjekto sąskaitos turėtojai yra vienas ar keli subjektai, apie kuriuos reikia pranešti;
- b) ar jau esančios subjekto sąskaitos turėtojai yra vienas arba keli subjektai, kurie yra pasyvūs nefinansiniai subjektai, turintys vieną ar kelis kontroliuojančius asmenis, apie kuriuos reikia pranešti.

D poskyrio 1 dalis. Sąskaitos turėtojų peržiūros procedūra

9. D poskyrio 1 dalyje aprašyta peržiūros procedūra, kuri taikoma nustatant, ar jau esančios subjekto sąskaitos turėtojas yra vienas ar keli subjektai, kurie yra asmenys, apie kuriuos reikia pranešti. Jei kuris nors subjektas yra asmuo, apie kurį reikia pranešti, tada sąskaitą reikia priskirti sąskaitoms, apie kurias reikia pranešti.

10. Duomenis teikianti finansų įstaiga privalo peržiūrėti informaciją, kuri saugoma vykdant reguliavimo institucijų reikalavimus ar ryšių su klientais tikslu (įskaitant informaciją, kuri surinkta taikant pinigų plovimo prevencijos ir „Pažink savo klientą“ procedūras), ir, vadovaujantis peržiūros rezultatais, nustatyti, ar ši informacija rodo, kad sąskaitos turėtojas yra jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, rezidentas. Šiuo atveju informacija, rodanti, ar sąskaitos turėtojas yra jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, rezidentas, yra:

- steigimo ar suformavimo vieta jurisdikcijoje, apie kurią reikia pranešti;
- adresas jurisdikcijoje, apie kurią reikia pranešti (pavyzdžiui, tikėtina, kad tai bus taikoma subjektams, kurie laikomi subjektais, kurių pajamos priklauso investuotojams arba savininkams, ir galėtų būti registruotos buveinės adresas, pagrindinės buveinės adresas, arba faktinė vadovybės buvimo vieta);
- vieno ar kelių patikos fondo, esančio jurisdikcijoje, apie kurią reikia pranešti, patikėtinių adresas.

Tačiau nuolatinio padalinio (įskaitant filialą) buvimas jurisdikcijoje, apie kurią reikia pranešti, (įskaitant nuolatinio padalinio adresą) šiuo tikslu savaime nėra rezidavimo vietos adresas.

11. Jei informacija rodo, kad sąskaitos turėtojas yra jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, rezidentas, tada kaip numatyta D poskyrio 1 dalies b punkte, tokią sąskaitą duomenis teikianti finansų įstaiga privalo priskirti sąskaitoms, apie kurias reikia pranešti, nebent sąskaitos turėtojas pateikia savo patvirtinimą, arba ji pati, vadovaudamasi turima arba viešai prieinama informacija, nustato, kad sąskaitos turėtojas nėra asmuo, apie kurį reikia pranešti.

12. Sąvoka „viešai prieinama informacija“ reiškia jurisdikcijos įgaliotos valdžios įstaigos (pavyzdžiui, vyriausybės ar jos įstaigos arba savivaldybės) paskelbtą informaciją, kaip antai informaciją mokesčių įstaigos paskelbtame sąraše, kuriame nurodyti finansų įstaigų pavadinimai ir identifikavimo numeriai (pvz., JAV Mokesčių inspekcijos užsienio finansų įstaigų sąrašas);

informaciją, esančią viešame registre, kuri tvarko arba kuri leido taikyti jurisdikcijos įgaliota vyriausybė institucija; informaciją, kuri buvo paskelbta pripažintoje vertybinių popierių rinkoje (žr. VIII skyriaus komentarų 112 punktą) ir bet kokią viešai paskelbtą grupavimą, į kurią įtraukiamas sąskaitos turėtojas ir kuris buvo nustatytas remiantis standartizuota ekonominės veiklos kodavimo sistema bei kuri pagal įprastą verslo praktiką priskyrė pvz., prekybos organizacija arba prekybos rūmai (žr. VIII skyriaus komentarų 154 punktą), Šiuo atžvilgiu tikimasi, kad duomenis teikianti finansų įstaiga išsaugos peržiūrėtos informacijos santraukos nuorašą ir užfiksuotą informacijos peržiūros datą.

13. Nustatant, ar jau esančios sąskaitos turėtojas yra vienas ar keli subjektai, apie kuriuos reikia pranešti, duomenis teikianti finansų įstaiga gali vadovautis tokia D poskyrio 1 dalies a ir b punktuose išdėstytomis gairėmis tvarka, kokia esamomis aplinkybėmis būtų tinkamiausia. Tai, pavyzdžiui, leis duomenis teikiančiai finansų įstaigai pagal D poskyrio 1 dalies b punktą nustatyti, ar jau esanti sąskaita priklauso subjektui, kuris nėra asmuo, apie kurią reikia pranešti (pvz., bendrovė, kurios akcijomis prekiaujama viešai) ir todėl sąskaita nėra sąskaita, apie kurią reikia pranešti.

14. Kaip minėta pastabų dėl IV skyriaus 7 punkte, „sąskaitos turėtojo patvirtinimas“ yra sąskaitos turėtojo patvirtinimas, kuriame nurodytas sąskaitos turėtojo statusas ir bet kokia kita informacija, kurią duomenis teikianti finansų įstaiga galėtų pagrįstai paprašyti pateikti tam, kad galėtų įvykdyti savo prievolės pateikti duomenis ir atlikti išsamų patikrinimą, pavyzdžiui, ar mokesčių tikslu sąskaitos turėtojas yra jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, rezidentas, ir ar sąskaitos turėtojas yra pasyvus nefinansinis subjektas. Kalbant apie jau esančias subjektų sąskaitas, subjekto duotas patvirtinimas galioja tik tada, jei jis pasirašytas (arba kaip nors kitaip teigiamai patvirtintas) asmens, turinčio įgaliojimus pasirašyti už sąskaitos turėtoją, jei nurodyta data, kuri yra ne vėlesnė kaip patvirtinimo gavimo data, ir jei jame nurodytas sąskaitos turėtojo:

- a) vardas ir pavardė;
- b) adresas;
- c) rezidavimo vietos jurisdikcija (-os) mokesčių tikslu;
- d) kiekvienos jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, suteiktas MMIN.

Duomenis teikianti finansų įstaiga tokį sąskaitos turėtojo patvirtinimą gali iš anksto užpildyti, įtraukdama tiek sąskaitos turėtojo duomenų, kiek turi savo apskaitoje, išskyrus rezidavimo vietos jurisdikciją (-as) mokesčių tikslu.

15. Asmuo, turintis įgaliojimus pasirašyti subjekto sąskaitos turėtojo patvirtinimą, paprastai būna bendrovės tarnautojas arba direktorius, partnerystės partneris, patikos fondo patikėtinis, bet kokias lygiavertes minėtoms pareigas užimantis asmuo ir bet koks kitas asmuo, kuriam sąskaitos turėtojas raštiškai suteikė įgaliojimą tokio asmens vardu pasirašyti dokumentus.

16. Tokiame patvirtinime, kuris teikiamas ryšium su jau esančiomis sąskaitomis, gali būti nurodytas ir sąskaitos turėtojo statusas. Tokiais atvejais sąskaitos turėtojo statusas gali būti bet kuris iš toliau nurodytų:

- a) finansų įstaigų atveju:
 - 1) VIII skyriaus A poskyrio 6 dalies b punkte aprašyta investicinė įmonė;
 - 2) kita finansų įstaiga;
- b) nefinansinių subjektų atveju:

- 1) korporacija, kurios akcijomis prekiaujama vertybinių popierių rinkoje, arba korporacijos, kurios akcijomis prekiaujama vertybinių popierių rinkoje, filialas;
- 2) vyriausybė institucija;
- 3) tarptautinė organizacija;
- 4) aktyvus finansinis subjektas (kuris nėra nurodytas 1–3 papunkčiuose);
- 5) pasyvus finansinis subjektas (neskaitant VIII skyriaus A poskyrio 6 dalies b punkte aprašytos investicinės įmonės).

Tikimasi, kad prašydama pateikti savo patvirtinimą, duomenis teikianti finansų įstaiga sąskaitos turėtojams pateiks informaciją, kuri būtų naudinga pastariesiems apibrėžiant savo statusą (pvz., VIII skyriaus D poskyrio 9 dalyje pateiktą aktyvaus finansinio subjekto apibrėžimą).

17. Reikalavimai, kurie taikomi dėl patvirtinimų, susijusių su naujomis asmeninėmis sąskaitomis, galioja ir patvirtinant su jau esančiomis subjektų sąskaitomis susijusių patvirtinimų galiojimą (žr. IV skyriaus komentarus 7–16 punktus). Tas pats galioja ir dėl klaidų, susijusių su duotais sąskaitos turėtojo patvirtinimais, nepaisymo, reikalavimo gauti sąskaitos turėtojo patvirtinimą kiekvienai sąskaitai ir kitų asmenų surinktiems dokumentams (žr. IV skyriaus komentaro 17–21 punktus).

D poskyrio 2 dalis. Kontroliuojančių asmenų peržiūros procedūra

18. D poskyrio 2 dalyje aprašyta procedūra, kaip nustatyti, ar jau esančios sąskaitos turėtojas yra vienas ar keli subjektai, kurie yra pasyvūs nefinansiniai subjektai, kurių vienas ar keli kontroliuojantys asmenys yra asmenys, apie kuriuos reikia pranešti. Jei kuris nors iš pasyvaus nefinansinio subjekto kontroliuojančių asmenų yra asmuo, apie kurį reikia pranešti, tada sąskaitą reikia priskirti sąskaitoms, apie kurias reikia pranešti (netgi jei kontroliuojantis asmuo yra tos pačios jurisdikcijos, kaip ir pasyvus finansinis subjektas rezidentas).

19. Atlikdama tokį nustatymą, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo laikytis D poskyrio 2 dalies a–c punktuose pateiktų nurodymų ir juos taikyti pagal aplinkybes tinkamiausia seka. Tuose punktuose išdėstytų nuostatų tikslas yra nustatyti:

- a) ar sąskaitos turėtojas yra pasyvus finansinis subjektas;
- b) tokio pasyvaus finansinio subjekto kontroliuojančius asmenis;
- c) ar kuris nors iš tokių kontroliuojančių asmenų yra asmuo, apie kurį reikia pranešti.

20. D poskyrio 2 dalies a punkte nurodyta, kad siekdama nustatyti, ar sąskaitos turėtojas yra pasyvus nefinansinis subjektas, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo gauti sąskaitos turėtojo patvirtinimą, pagal kurį nustatytą jo statusą, nebent ji pati turi tokią informaciją arba tokia informacija yra viešai prieinama (žr. ankstesnį 12 punktą), ir ja remiantis galima pagrįstai nustatyti, ar sąskaitos turėtojas yra aktyvus nefinansinis subjektas, ar finansų įstaiga, kuri nėra BDTS įgyvendinime nedalyvaujanti profesionaliai valdoma investicinė įmonė (t. y. VIII skyriaus A poskyrio 6 dalies b punkte aprašyta investicinė įmonė, kuri nėra BDTS diegime dalyvaujančios jurisdikcijos finansų įstaiga). Pavyzdžiui, duomenis teikianti finansų įstaiga galėtų pagrįstai nustatyti, kad sąskaitos turėtojas yra aktyvus nefinansinis subjektas, jei sąskaitos turėtojui teisėtai draudžiama vykdyti veiklą ar operacijas arba turėti turtą pasyvioms pajamoms gauti (žr. VIII skyriaus komentaro 126 punktą). Toks sąskaitos turėtojo patvirtinimas, kuris gaunamas siekiant nustatyti sąskaitos turėtojo statusą, turi atitikti galiojimo reikalavimus, kurie nustatyti sąskaitos turėtojo patvirtinimams, duodamiems ryšium su jau esančiomis sąskaitomis (žr. ankstesnius 13–17 punktus). Jei duomenis teikianti finansų įstaiga negali nustatyti, kad sąskaitos turėtojas yra aktyvus

nefinansinis subjektas, arba kad ji yra finansų įstaiga, kuri nepriskiriama nedalyvaujančių jurisdikcijų profesionaliai valdomoms investicinėms įmonėms, tada ji turi daryti prielaidą, kad sąskaitos turėtojas yra pasyvus nefinansinis subjektas.

21. D poskyrio 2 dalies b punkte nurodyta, kad nustatydamas sąskaitos turėtojo kontroliuojančius asmenis, duomenis teikianti finansų įstaiga turi remtis informacija, kuri buvo surinkta vadovaujantis pinigų plovimo prevencijos ir „Pažink savo klientą“ procedūromis.

22. Nustatant, ar pasyvaus nefinansinio subjekto kontroliuojantis asmuo yra asmuo, apie kurį reikia pranešti, duomenis teikianti finansų įstaiga gali remtis ir informacija, kuri buvo surinkta ir tvarkoma vadovaujantis pinigų plovimo prevencijos ir „Pažink savo klientą“ procedūromis. Tačiau D poskyrio 2 dalies c punkto ii papunktyje nustatyta, kad dėl jau esančios sąskaitos, kurios likutis arba vertė yra didesnė kaip 1 000 000 USD, duomenis teikianti finansų įstaiga gali vadovautis sąskaitos turėtojo arba tokio jurisdikcijos (-ų), kurioje (-iose) mokesčių tikslu kontroliuojantis asmuo yra rezidentas, kontroliuojančio asmens patvirtinimu. Kontroliuojančio asmens patvirtinimas yra galiojantis, jei jį pasirašė (ar kitaip teigiamai patvirtino) kontroliuojantis asmuo arba asmuo, turintis įgaliojimą pasirašyti už sąskaitos turėtoją arba kontroliuojantį asmenį, jei yra nurodyta data, kuri yra ne vėlesnė kaip tokio patvirtinimo gavimo data, ir jei nurodytas kiekvieno kontroliuojančio asmens:

- a) vardas ir pavardė;
- b) adresas;
- c) rezidavimo vietos jurisdikcija (-os) mokesčių tikslu;
- d) kiekvienos jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, suteiktas MMIN (žr. IV skyriaus komentarų 8 punktą); ir
- e) gimimo data (žr. IV skyriaus komentarų 8 punktą).

Duomenis teikianti finansų įstaiga tokį kontroliuojančio asmens patvirtinimą gali iš anksto užpildyti, įtraukdama tiek jo duomenų, kiek turi savo apskaitoje, išskyrus rezidavimo vietos jurisdikciją (-as) mokesčių tikslu.

23. Reikalavimai, kurie taikomi dėl sąskaitos turėtojo patvirtinimų, susijusių su naujomis asmeninėmis sąskaitomis, galioja ir nustatant sąskaitos turėtojo patvirtinimų, pateiktų nustatymui, ar pasyvaus nefinansinio subjekto kontroliuojantis asmuo yra asmuo, apie kurį reikia pranešti, galiojimą (žr. IV skyriaus komentarų 7–16 punktus). Tas pats galioja ir dėl klaidų, susijusių su duotais sąskaitos turėtojo patvirtinimais, nepaisymo, reikalavimo gauti sąskaitos turėtojo patvirtinimą kiekvienai sąskaitai ir dėl kitų asmenų surinktų dokumentų (žr. IV skyriaus komentarų 17–21 punktus).

24. Jei yra reikalaujama gauti pasyvaus nefinansinio subjekto kontroliuojančio asmens patvirtinimą, tačiau jis nebuvo gautas, tada, siekdama nustatyti, ar pasyvaus nefinansinio subjekto kontroliuojantis asmuo yra asmuo, apie kurį reikia pranešti, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo remtis II skyriaus B poskyrio 2 dalyje aprašytais įrodymais, kuriuos turi savo apskaitoje. Jei savo apskaitoje jokių tokių įrodymų neturi, nereikalaujama, kad duomenis teikianti finansų įstaiga imtųsi tolesnių veiksmų tol, kol nepasikeis aplinkybės, dėl kurių su sąskaita siejamo kontroliuojančio asmens atžvilgiu atsirastų vienas ar keli įrodymai.

E poskyris. Peržiūros ir papildomų procedūrų atlikimo laikas

25. E poskyrio 1 ir 2 dalyje nustatytos taisyklės, reglamentuojančios peržiūros procedūrų, skirtų nustatyti, kurios jau esančios subjektų sąskaitos yra sąskaitos, apie kurias reikia pranešti, atlikimo laiką. Tokios taisyklė reikalauja, kad:

- a) jau esančių subjektų sąskaitų, kurių bendras likutis arba suma [xxxx] m. gruodžio 31 d. yra didesnė kaip 250 000 USD, peržiūra turi būti atlikta iki [xxxx] m. gruodžio 31 d.;
- b) Jau esančių subjektų sąskaitų, kurių bendras likutis arba suma [xxxx] m. gruodžio 31 d. yra ne didesnė kaip 250 000 USD, tačiau kitų metų gruodžio 31 d. jau yra didesnė kaip 250 000 USD, peržiūrą privaloma atlikti per kalendorinius metus, einančius po metų, kuriais bendras likutis arba suma yra didesnė kaip 250 000 USD.

26. Nors E poskyrio 1 ir 2 dalyje nustatyti metai pasirenkami Bendrąjį duomenų teikimo standartą įgyvendinančios jurisdikcijos sprendimu, vis tik tikimasi, kad šiuo tikslu pasirinkti metai bus tie patys, kaip ir nustatant, kurios sąskaitos laikomos jau esančiomis sąskaitomis. Kalbant apie E poskyrio 1 dalyje minėtus antruosius metus, vis dėlto tikimasi, kad šiuo tikslu pasirinkti metai bus ne ankstesni kaip antrieji kalendoriniai metai, einantys po metų, kurie pasirinkti nustatyti jau esančias sąskaitas.

27. E poskyrio 3 dalyje nustatyta papildoma procedūra, kuri taikoma jau esančioms subjekto sąskaitoms: jei pasikeičia su jau esančia subjekto sąskaita susijusios aplinkybės, dėl kurių duomenis teikianti finansų įstaiga sužino arba turi pagrindo manyti, kad sąskaitos turėtojo patvirtinimas ar kitas su tokia sąskaita susijęs dokumentas yra neteisingas arba nepatikimas, taikydama D poskyryje nustatytas procedūras, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo iš naujo nustatyti sąskaitos statusą vadovaudamasi D poskyryje nustatytais procedūromis. Žinojimo standartai, kurie taikomi dokumentiniams įrodymams, galioja ir bet kokiems kitiems dokumentams, kuriais remiamasi atliekant D poskyryje nustatytas procedūras (žr. IV skyriaus komentarų 14 punktą ir VII skyriaus komentarų 2–3 punktą). Tokiu atveju duomenis teikianti finansų įstaiga privalo paskutinę atitinkamų kalendorinių metų ar kito atitinkamo ataskaitinio laikotarpio dieną arba po 90 dienų po to, kai buvo pranešta apie aplinkybių pasikeitimą arba jis buvo nustatytas (priklausomai nuo to, kas įvyksta vėliau), atlikti tokias procedūras:

- nustatant, ar sąskaitos turėtojas yra asmuo, apie kurį reikia pranešti: duomenis teikianti įstaiga turi gauti: i) sąskaitos turėtojo patvirtinimą, arba ii) pagrįstą paaiškinimą ir dokumentus (atitinkamai) liudijančius pirminio sąskaitos turėtojo patvirtinimo ar dokumentų pagrįstumą (ir pasilikti sau tokio paaiškinimo ir dokumentų kopiją arba aprašymo santrauką). Jei duomenis teikiančiai įstaigai nepavyksta gauti sąskaitos turėtojo patvirtinimo arba patvirtinti pradinio sąskaitos turėtojo patvirtinimo ar dokumentų pagrįstumą, abiejų jurisdikcijų atžvilgiu tokį sąskaitos turėtoją ji turi laikyti asmeniu, apie kurį reikia pranešti;
- nustatant, ar sąskaitos turėtojas yra finansų įstaiga, aktyvus nefinansinis subjektas arba pasyvus nefinansinis subjektas: duomenis teikianti įstaiga privalo gauti papildomus dokumentus arba (atitinkamai) sąskaitos turėtojo patvirtinimą, kuris leistų nustatyti, ar sąskaitos turėtojas yra aktyvus finansinis subjektas, ar finansų įstaiga. Jei duomenis teikiančiai finansų įstaigai to nepavyksta padaryti, ji privalo sąskaitos turėtoją laikyti pasyviu nefinansiniu subjektu;
- nustatant, ar pasyvaus nefinansinio subjekto kontroliuojantis asmuo yra asmuo, apie kurį reikia pranešti: duomenis teikianti įstaiga privalo gauti i) kontroliuojančio asmens patvirtinimą arba ii) pagrįstą paaiškinimą ir dokumentus (atitinkamai) liudijančius pirminio sąskaitos turėtojo patvirtinimo ar dokumentų pagrįstumą (ir pasilikti sau tokio paaiškinimo ir dokumentų kopiją arba aprašymo santrauką). Jei duomenis teikiančiai įstaigai nepavyksta gauti tokio patvirtinimo arba patvirtinti pradinio sąskaitos patvirtinimo ar dokumentų

pagrįstumą, tokiu atveju nustatydamą, ar kontroliuojantis asmuo yra asmuo, apie kurį reikia pranešti, ji turi remtis III skyriaus B poskyrio 2 dalyje aprašytais įrodymais, kuriuos apie tokį kontroliuojantį asmenį turi savo apskaitoje.

VI skyriaus „Išsamus patikrinimas, taikomas naujoms subjektų sąskaitoms“ komentarai

1. Šiame skyriuje aprašyta išsamaus patikrinimo, taikomo naujoms subjektų sąskaitoms, tvarka. Apskritai, procedūros yra beveik tokios pat, kokios taikomos jau esančioms subjektų sąskaitoms, tačiau joms netaikoma 250 000 USD riba, nes taip būtų lengviau surinkti naujų subjektų sąskaitų turėtojų patvirtinimus.

2. A poskyryje aprašytos procedūros, kaip nustatyti, kurios naujos subjektų sąskaitos yra sąskaitos, apie kurias reikia pranešti, pagal tokias procedūras reikalaujama, kad duomenis teikianti finansų įstaiga nustatytų:

a) ar naujos subjekto sąskaitos turėtojas yra vienas ar keli subjektai, apie kuriuos reikia pranešti;

b) ar naujos subjekto sąskaitos turėtojas yra vienas ar keli subjektai, kurie yra pasyvūs nefinansiniai subjektai, turintys vieną ar kelis kontroliuojančius asmenis, kurie yra asmenys, apie kuriuos reikia pranešti.

A poskyrio 1 dalis. Sąskaitos turėtojų peržiūros procedūra

3. A poskyrio 1 dalyje aprašyta procedūra, kaip nustatyti, ar naujos subjekto sąskaitos turėtojas yra vienas ar keli subjektai, kurie yra asmenys, apie kuriuos reikia pranešti. Jei kuris nors subjektas yra asmuo, apie kurį reikia pranešti, tada sąskaitą reikia priskirti sąskaitoms, apie kurias reikia pranešti.

4. Siekiant nustatyti, ar subjektas yra asmuo, apie kurį reikia pranešti, A poskyrio 1 dalies a punkte reikalaujama, kad atidarius sąskaitą, duomenis teikianti finansų įstaiga:

- gautų sąskaitos turėtojo patvirtinimą, leidžiantį duomenis teikiančiai finansų įstaigai nustatyti sąskaitos turėtojo rezidavimo vietą (-as) mokesčių tikslu;
- vadovaudamasi informacija, kurią atidarant sąskaitą gavo duomenis teikianti finansų įstaiga (įskaitant visus dokumentus, gautus taikant pinigų plovimo prevencijos ir „Pažink savo klientą“ procedūras), patvirtintų tokio sąskaitos turėtojo patvirtinimo pagrįstumą.

5. Jei sąskaitos turėtojo patvirtinimas rodo, kad sąskaitos turėtojas yra jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, rezidentas, tada, vadovaujantis A poskyrio 1 dalies b punkto nuostatomis, duomenis teikianti finansų įstaiga tokią sąskaitą privalo priskirti sąskaitoms, apie kurias reikia pranešti, nebent ji pati, vadovaudamasi turima arba viešai prieinama informacija (žr. V skyriaus komentarų 12 punktą), nustato, kad tokios jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, atžvilgiu, sąskaitos turėtojas nėra asmuo, apie kurį reikia pranešti (pvz., korporacija, kurios akcijomis prekiaujama vertybinių popierių rinkoje arba vyriausybė institucija).

6. Nustatant, ar naujos subjekto sąskaitos turėtojas yra vienas ar keli subjektai, kurie yra asmenys, apie kuriuos reikia pranešti, duomenis teikianti finansų įstaiga gali vadovautis A poskyrio 1 dalies a ir punktuose išdėstytų nurodymais tokia seka, kokia esamomis aplinkybėmis yra tinkamiausia. Tai, pavyzdžiui, leis vadovaujantis A poskyrio 1 dalies b punkto nuostatomis duomenis teikiančiai finansų įstaigai nustatyti, ar naujos subjekto sąskaitos turėtojas yra subjektas, kuris nėra asmuo, apie kurį reikia pranešti (pvz., korporacija, kurios akcijomis prekiaujama vertybinių popierių rinkoje), taigi ir sąskaita nėra sąskaita, apie kurią reikia pranešti.

7. Sąskaitos turėtojo patvirtinimas turi leisti nustatyti sąskaitos turėtojo rezidavimo vietos jurisdikciją (-as) mokesčių tikslu. Gali būti, kad atvejais, kad subjektas mokesčių tikslu bus daugiau nei vienos jurisdikcijos rezidentas, praktikoje pasitaikys retai, tačiau žinoma, kad tokie atvejai yra įmanomi. Įvairių jurisdikcijų nacionaliniai teisės aktai nustato sąlygas, pagal kurias subjektas mokesčių mokėjimo prasme yra laikomas rezidentu. Yra nustatytos įvairios jurisdikcijos priskyrimo

formos, kurios nacionaliniuose teisės aktuose suformuoja bendrojo apmokestinimo pagrindus (pareigą mokėti mokesčius). Siekiant išspręsti atvejus, kai yra dvi rezidavimo vietos, mokesčių konvencijose yra numatytos specialiosios taisyklės, pagal kurias tose konvencijose nustatytais tikslais subjektas priskiriamas vienai, o ne kitai jurisdikcijai. Apskritai, mokesčių tikslu subjektas bus jurisdikcijos rezidentas, jei pagal tos jurisdikcijos įstatymus (įskaitant mokesčių konvencijas) dėl toje jurisdikcijoje esančio jo juridinio adreso, gyvenamosios vietos adreso ar bet kokio kito panašaus pobūdžio kriterijaus toje jurisdikcijoje jis moka arba turėtų mokėti mokesčius ne tik už pajamas iš toje jurisdikcijoje esančių šaltinių. Siekiant nustatyti dvigubų rezidentų rezidavimo vietos adresą mokesčių tikslu, dvigubi rezidentai subjektai gali pasinaudoti mokesčių konvencijose nustatytomis papildomomis taisyklėmis (jei taikoma) (žr. tolesnį 13 punktą).

8. Toliau pateikti pavyzdžiai iliustruoja, kaip galima būtų nustatyti subjekto rezidavimo vietą mokesčių tikslu.

- 1 pavyzdys. Bendrovė įsteigta jurisdikcijoje A, o faktinė jos vadovybės buvimo vieta yra jurisdikcijoje B. Pagal jurisdikcijos A įstatymus rezidavimo vieta mokesčių tikslu nustatoma remiantis steigimo vieta. Ta pati nuostata taikoma ir pagal jurisdikcijos B įstatymus, todėl bendrovė yra tik jurisdikcijos A rezidentė.
- 2 pavyzdys. Viskas taip pat, kaip ir 1 pavyzdyje, išskyrus tai, kad pagal jurisdikcijos B įstatymus rezidavimo vieta mokesčių tikslu nustatoma pagal faktinę vadovybės buvimo vietą. Todėl bendrovė yra ir A, ir B jurisdikcijos rezidentė.
- 3 pavyzdys. Viskas taip pat, kaip ir 1 pavyzdyje, išskyrus tai, kad pagal jurisdikcijos A ir B įstatymus rezidavimo vieta mokesčių tikslu nustatoma pagal faktinę vadovybės buvimo vietą. Todėl bendrovė yra tik jurisdikcijos B rezidentė.
- 4 pavyzdys. Viskas taip pat, kaip ir 1 pavyzdyje, išskyrus tai, kad pagal jurisdikcijos A įstatymus rezidavimo vieta mokesčių tikslu nustatoma pagal faktinę vadovybės buvimo vietą, o pagal jurisdikcijos B įstatymus rezidavimo vieta mokesčių tikslu nustatoma pagal steigimo vietą. Todėl bendrovė nėra nei jurisdikcijos A, nei jurisdikcijos B rezidentė.

9. Tikimasi, kad dalyvaujančiosios jurisdikcijos padės mokesčių mokėtojams nustatyti, savo rezidavimo vietos adresą (-us) mokesčių tikslu ir suteiks jiems informaciją šiuo klausimu. Tai galima atlikti, pavyzdžiui, pasitelkiant įvairius paslaugų kanalus, kurie naudojami informacijai arba nurodymams mokesčių mokėtojams dėl mokesčių įstatymų taikymo teikti (pvz., telefonu, klientų aptarnavimo centruose, internete). EBPO dės pastangas, kad palengvintų tokios informacijos sklaidą.

10. Pagal sąvokos „jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, asmuo“ apibrėžimą aišku, kad subjektas, pavyzdžiui, partnerystė, ribotos atsakomybės partnerystė arba panašus juridinis vienetas, kuris mokesčių tikslu neturi rezidavimo vietos, laikomas jurisdikcijos, kurioje faktiškai įsikūrusi jo vadovybė, rezidentu (žr. VIII skyriaus komentarų 109 punktą). Jei yra toks atvejis ir jei toks subjektas patvirtina, kad mokesčių tikslu jis neturi rezidavimo vietos, A poskyrio 1 dalies b punktas leidžia duomenis teikiančioms finansų įstaigoms remtis subjekto pagrindinės buveinės adresu kaip pakaitine jo rezidavimo vietos nustatymo priemone (žr. VIII skyriaus komentarų 153 punktą). Subjektų, kurie mokesčių tikslu neturi rezidavimo vietos, pavyzdžiu galima laikyti subjektus, kurie nėra subjektai, kurių pajamos priklauso investuotojams arba savininkams, ir tokius subjektus, kokie aprašyti šių komentarų 8 punkto 4 pavyzdyje.

Sąskaitos turėtojo patvirtinimo galiojimas

11. IV skyriaus komentarų 7 punkte paminėta, kad sąskaitos turėtojo patvirtinimas reiškia sąskaitos turėtojo pateiktą patvirtinimą, kuriame yra informacija apie sąskaitos turėtojo statusą ir bet kokia kita informacija, kurios duomenis teikianti finansų įstaiga galėtų pagrįstai prašyti tam, kad įvykdytų savo prievolės duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo srityje, pavyzdžiui, ar mokesčių tikslu sąskaitos turėtojas yra jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, rezidentas, ir ar sąskaitos turėtojas yra pasyvus nefinansinis subjektas. Kalbant apie naujas subjektų sąskaitas, sąskaitos turėtojo patvirtinimas galioja tik tada, jei jis atitinka jau esančių subjekto sąskaitų atžvilgiu duotus sąskaitos turėtojo patvirtinimus (žr. V skyriaus komentarų 14–18 punktus). Tas pats galioja ir dėl klaidų, susijusių su duotais sąskaitos turėtojo patvirtinimais, nepaisymo, reikalavimo gauti sąskaitos turėtojo patvirtinimą kiekvienai sąskaitai ir dėl kitų asmenų surinktų dokumentų.

Sąskaitos turėtojo patvirtinimo pripažinimas pagrįstu

12. Ankstesniajame 4 punkte nurodyta, kad atidarius sąskaitą ir duomenis teikiančiai finansų įstaigai gavus sąskaitos turėtojo patvirtinimą, kuris leidžia nustatyti sąskaitos turėtojo rezidavimo vietą (-as) mokesčių tikslu, remdamasi dokumentais, kuriuos gavo ryšius su sąskaitos atidarymu, įskaitant dokumentus, kurie buvo surinkti pagal pinigų plovimo prevencijos ir „Pažink savo klientą“ procedūras, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo patvirtinti tokio sąskaitos turėtojo patvirtinimo pagrįstumą (atlikti patikrinimą, ar patvirtinimas yra pagrįstas).

13. Laikoma, kad duomenis teikianti finansų įstaiga pripažino, kad toks sąskaitos turėtojo patvirtinimas yra pagrįstas, jei atliekant sąskaitos atidarymo procedūras ir peržiūrėjus ryšium su sąskaitos atidarymu gautą informaciją (įskaitant bet kokius dokumentus, kurie buvo surinkti pagal pinigų plovimo prevencijos ir „Pažink savo klientą“ procedūras), ji nesužinojo arba neturėjo pagrindo sužinoti, kad patvirtinimas yra neteisingas arba nepatikimas (žr. VII skyriaus komentarų 2–3 punktus). Kad pripažintų, jog sąskaitos turėtojo patvirtinimas yra pagrįstas, duomenis teikiančioms finansų įstaigoms nėra būtina atlikti nepriklausomą atitinkamų mokesčių įstatymų analizę.

14. Toliau pateikti pavyzdžiai iliustruoja, kaip atliekamas patikrinimas, ar sąskaitos turėtojo patvirtinimas yra pagrįstas.

- 1 pavyzdys. Atidarant sąskaitą, duomenis teikianti finansų įstaiga iš sąskaitos turėtojo gauna patvirtinimą, kuriame nurodyta gyvenamosios vietos jurisdikcija prieštarauja duomenims, esantiems dokumentuose, kurie buvo surinkti vykdant pinigų plovimo prevencijos ir „Pažink savo klientą“ procedūras. Dėl prieštaraujančios informacijos sąskaitos turėtojo patvirtinimas yra neteisingas arba nepatikimas, todėl pripažįstama, kad sąskaitos turėtojo patvirtinimas nėra pagrįstas.
- 2 pavyzdys. Atidarant sąskaitą, duomenis teikianti finansų įstaiga gauna sąskaitos turėtojo patvirtinimą. Dokumentuose, kurie buvo surinkti pagal pinigų plovimo prevencijos ir „Pažink savo klientą“ procedūras, rodoma tik sąskaitos turėtojo steigimo vieta. Sąskaitos turėtojo patvirtinime jis nurodo, kad mokesčių tikslu jis yra kitos nei steigimo vietos jurisdikcijos rezidentas. Sąskaitos turėtojas paaiškina duomenis teikiančiai finansų įstaigai, kad pagal atitinkamus mokesčių teisės aktus mokesčių tikslu rezidavimo vietos jurisdikcija nustatyta pagal faktinę jo vadovybės buvimo vietą, ir kad jurisdikcija, kurioje faktiškai įsikūrusi jo vadovybė, yra kita nei steigimo vietos jurisdikcija. Atsižvelgiant į pagrįstą prieštaraujančios informacijos paaiškinimą, sąskaitos turėtojo patvirtinimas nėra nei neteisingas, nei nepatikimas, todėl pripažįstama, kad sąskaitos turėtojo patvirtinimas yra pagrįstas.

15. Jei sąskaitos turėtojo patvirtinimas pripažįstamas esant nepagrįstu, tikimasi, kad duomenis teikianti finansų įstaiga atidarant sąskaitą gaus galiojantį sąskaitos turėtojo patvirtinimą.

A poskyrio 2 dalis. Kontroliuojančių asmenų peržiūros procedūra

16. A poskyrio 2 dalyje aprašyta peržiūros procedūra, skirta nustatyti, ar naujos subjekto sąskaitos savininkas yra vienas ar keli pasyvūs nefinansiniai subjektai, turintys vieną ar kelis kontroliuojančius asmenis, kurie yra asmenys, apie kuriuos reikia pranešti. Jei kuris nors pasyvaus nefinansinio subjekto kontroliuojantis asmuo yra asmuo, apie kurį reikia pranešti, tada sąskaitą privaloma priskirti sąskaitoms, apie kurias reikia pranešti (net jei kontroliuojantis asmuo yra toje pačioje jurisdikcijoje, kaip ir pasyvus nefinansinis subjektas).

17. Atlikdama tokius nustatymus, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo vadovautis A poskyrio 2 dalies a–c punktuose pateiktais nurodymais pagal esamomis aplinkybėmis tinkamiausią seką. Tuose punktuose išdėstytų nuostatų tikslas yra nustatyti:

- a) ar sąskaitos turėtojas yra pasyvus finansinis subjektas;
- b) tokio pasyvaus finansinio subjekto kontroliuojančius asmenis;
- c) ar kuris nors iš tokių kontroliuojančių asmenų yra asmuo, apie kurį reikia pranešti.

18. D poskyrio 2 dalies a punkte nurodyta, kad siekdama nustatyti, ar sąskaitos turėtojas yra pasyvus nefinansinis subjektas, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo gauti sąskaitos turėtojo patvirtinimą, pagal kurį nustatytą jo statusą, nebent ji pati turi tokią informaciją arba tokia informacija yra viešai prieinama (žr. V skyriaus komentarų 12 punktą), ir ja remiantis galima pagrįstai nustatyti, ar sąskaitos turėtojas yra aktyvus nefinansinis subjektas, ar finansų įstaiga, kuri nėra BDTS įgyvendinime nedalyvaujanti profesionaliai valdoma investicinė įmonė (t. y. VIII skyriaus A poskyrio 6 dalies b punkte aprašyta investicinė įmonė, kuri nėra BDTS diegime dalyvujančios jurisdikcijos finansų įstaiga). Toks sąskaitos turėtojo patvirtinimas, kuris gaunamas siekiant nustatyti sąskaitos turėtojo statusą, turi atitikti galiojimo reikalavimus, kurie nustatyti sąskaitos turėtojo patvirtinimams, duodamiems ryšium su jau esančiomis sąskaitomis (žr. ankstesnį 11 punktą). Kaip minėta IV skyriaus komentarų 18 punkte, duomenis teikianti finansų įstaiga gali remtis sąskaitos turėtojo patvirtinimu, kurį klientas pateikė dėl kitos sąskaitos, jei užtikrinant, kad yra laikomasi VII skyriaus A poskyryje nustatytų reikalavimų dėl žinojimo standartų, abi sąskaitos laikomos viena sąskaita. Jei duomenis teikianti finansų įstaiga negali nustatyti, kad sąskaitos turėtojas yra aktyvus nefinansinis subjektas, arba kad yra finansų įstaiga, kuri nepriskiriama nedalyvujančių jurisdikcijų profesionaliai valdomoms investicinėms įmonėms, tada ji turi daryti prielaidą, kad sąskaitos turėtojas yra pasyvus nefinansinis subjektas.

19. D poskyrio 2 dalies b punkte nurodyta, kad nustatydamas sąskaitos turėtojo kontroliuojančius asmenis, duomenis teikianti finansų įstaiga turi remtis informacija, kuri buvo surinkta vadovaujantis pinigų plovimo prevencijos ir „Pažink savo klientą“ procedūromis.

20. Nustatant, ar pasyvaus nefinansinio subjekto kontroliuojantis asmuo yra asmuo, apie kurį reikia pranešti, duomenis teikianti finansų įstaiga gali remtis ir sąskaitos turėtojo pateiktu patvirtinimu, ir informacija, kuri buvo surinkta ir tvarkoma vadovaujantis pinigų plovimo prevencijos ir „Pažink savo klientą“ procedūromis (žr. V skyriaus komentarų 22–23 punktus).

21. Jei pasikeičia su nauja subjekto sąskaita susijusios aplinkybės (žr. III skyriaus komentarų 17 punktą) ir dėl to duomenis teikianti finansų įstaiga sužino arba turi pagrindo sužinoti, kad sąskaitos turėtojo patvirtinimas ar kiti su sąskaita susieti dokumentai yra neteisingi ar nepatikimi, duomenis teikianti finansų įstaiga turi iš naujo nustatyti sąskaitos statusą pagal V skyriaus komentarų 27 punkte nurodytas procedūras.

VII skyriaus „Specialiosios išsamaus patikrinimo taisyklės“ komentarai

1. Šiame skyriuje aprašytos specialiosios išsamaus patikrinimo taisyklės, kurias duomenis teikiančios finansų įstaigos privalo taikyti papildomai prie II skyriuje išdėstytų išsamaus patikrinimo reikalavimų ir bet kokių specialiųjų išsamaus patikrinimo procedūrų, kurias duomenis teikiančios finansų įstaigos taiko jų tvarkomoms sąskaitoms. Šios taisyklės – tai sąskaitos turėtojo patvirtinimui taikomi žinojimo ir dokumentinių įrodymų standartai, alternatyvi išsamaus patikrinimo procedūra, taikoma finansinėms sąskaitoms, kurias turi išmokų pagal kaupiamojo draudimo sutartį arba anuiteto sutartį gavėjai fiziniai asmenys, bei sąskaitų likučių sumavimo ir valiutos konvertavimo taisyklės.

A poskyris. Pasitikėjimas sąskaitos turėtojų patvirtinimais ir dokumentiniais įrodymais

2. A poskyryje nustatyti žinojimo standartai, kurie taikomi sąskaitos turėtojų patvirtinimams arba dokumentiniams įrodymams. Jame nustatyta, kad jei duomenis teikianti finansų įstaiga žino ar turi pagrindo manyti, kad sąskaitos turėtojo patvirtinimas ar dokumentinis įrodymas yra neteisingas arba nepatikimas, ji gali nesivadovauti tokiu patvirtinimu ar dokumentiniu įrodymu.

3. Jei duomenis teikiančios finansų įstaigos žinojimas apie svarbius faktus arba pareiškimus, kurie pateikti sąskaitos turėtojo patvirtinime ar kituose dokumentuose, įskaitant atitinkamų ryšių su klientais vadybininkų, jei tokie yra, žinojimą (žr. III skyriaus komentarų 38–42 ir 50 punktus), yra toks, kad pagrįstai apdairus asmuo, būdamas duomenis teikiančios finansų įstaigos padėtyje suabejotų pateiktu pareiškimu, laikoma, kad duomenis teikianti finansų įstaiga turi pagrindo manyti, kad sąskaitos turėtojo patvirtinimas arba dokumentiniai įrodymai yra nepatikimi arba neteisingi. Taip pat laikoma, kad duomenis teikianti finansų įstaiga turi pagrindo žinoti, kad sąskaitos turėtojo patvirtinimas arba dokumentiniai įrodymai yra nepatikimi arba neteisingi, jei dokumentuose arba duomenis teikiančios finansų įstaigos apskaitoje yra tokios informacijos, kuri prieštarauja asmens pareiškimui apie jo statusą.

Sąskaitų turėtojo patvirtinimams taikomi žinojimo standartai

4. Duomenis teikianti finansų įstaiga turi pagrindo manyti, kad asmens pateiktas patvirtinimas yra nepatikimas ar neteisingas, jei toks patvirtinimas yra ne visiškai užpildytas ir jame trūksta kokių nors elementų, kurie yra svarbūs dėl asmens pareiškimų, jei sąskaitos turėtojo patvirtinime yra kokios nors informacijos, kuri neatitinka asmens pareiškimų arba jei duomenis teikianti finansų įstaiga turi kitos informacijos apie sąskaitą, kuri neatitinka asmens pareiškimo. Laikoma, kad duomenis teikianti finansų įstaiga, kuri sąskaitos turėtojo patvirtinimui gauti ir jį tvarkyti pasitelkia paslaugų tiekėją, žino arba turi pagrindo žinoti tuos faktus, apie kuriuos žinos paslaugų teikėjas.

Dokumentiniams įrodymams taikomi žinojimo standartai

5. Duomenis teikianti finansų įstaiga gali nesiremti asmens pateiktais dokumentiniais įrodymais, jei dokumentiniai įrodymai pagrįstai nenustato dokumentinius įrodymus pateikiančio asmens tapatybės. Pavyzdžiui, dokumentinis įrodymas yra neaptikimas, jei jį asmeniškai pateikė asmuo, o dokumentiniame įrodyme esanti nuotrauka arba parašas neatitinka to asmens, kuris pateikė dokumentą, išvaizdos ar parašo. Duomenis teikianti finansų įstaiga gali nesiremti dokumentiniu įrodymu, jei jame yra tokia informacija, kuri neatitinka asmens tvirtinimo dėl to asmens statuso, jei duomenis teikianti finansų įstaiga turi sąskaitos informaciją, kuri neatitinka asmens statuso arba jei dokumentiniame įrodyme trūksta informacijos, kuri būtina siekiant nustatyti asmens statusą.

6. Duomenis teikianti finansų įstaiga neprivalo remtis audituotomis finansinėmis ataskaitomis, kad nustatyti, ar sąskaitos turėtojas atitinka tam tikrą turto vertės ribą. Tačiau jei duomenis teikianti finansų įstaiga nusprendžia tai padaryti, ji turi pagrindo manyti, kad nurodytas statusas yra nepatikimas ar neteisingas vien tik todėl, kad finansinėse ataskaitose nurodytas bendras turtas, kuris priklauso sąskaitos turėtojui, peržengia leistinas ribas, arba finansinių ataskaitų aiškinamosios pastabos arba išnašos rodo, kad sąskaitos turėtojas neturi teisės į nurodytą statusą. Jei duomenis teikianti finansų įstaiga nusprendžia remtis audituotomis finansinėmis ataskaitomis tam, kad nustatyti, ar sąskaitos turėtojas yra aktyvus nefinansinis subjektas, tokiu atveju tam, kad būtų galima nustatyti, ar sąskaitos turėtojas atitinka VIII skyriaus D poskyrio 9 dalies e punkte nustatytą turto vertės ribą, reikės atlikti balanso ir pelno ataskaitos peržiūrą bei peržiūrėti aiškinamąsias pastabas prie finansinių ataskaitų arba jų išnašas, tuo siekiant surasti įrodymų, kad sąskaitos turėtojas yra finansų įstaiga. Jei duomenis teikianti finansų įstaiga nusprendžia, kad siekdama nustatyti sąskaitos turėtojo, kuriam nekeliama reikalavimai dėl turto ar pajamų vertės ribos, statusą remsis audituotomis finansinėmis ataskaitomis, tokiu atveju tam, kad būtų galima nustatyti, ar finansinės ataskaitos patvirtina deklaruotą statusą, reikės peržiūrėti tik pastabas prie finansinių ataskaitų ir jų išnašas. Jei siekdama nustatyti sąskaitos turėtojo statusą duomenis teikianti finansų įstaiga nusprendžia nesiremti audituotomis finansinėmis ataskaitomis (pavyzdžiui, todėl, kad turi kitų dokumentų, pagal kuriuos nustato sąskaitos turėtojo statusą), tokiu atveju nereikalaujama, kad duomenis teikianti finansų įstaiga savarankiškai įvertintų finansines ataskaitas vien todėl, kad atidarydama sąskaitą ar vykdydama kitas procedūras ji paėmė ir audituotas finansines ataskaitas.

7. Nustatydama, ar subjektas turi konkretų atitinkamą statusą, duomenis teikianti finansų įstaiga neprivalo remtis organizaciniais dokumentais. Tačiau jei duomenis teikianti finansų įstaiga nusprendžia taip daryti, tokiu atveju reikės dokumentą peržiūrėti tiek, kiek reikia siekiant nustatyti, kad tam tikram statusui taikomi reikalavimai yra įvykdyti, ir kad dokumentas buvo sudarytas. Tačiau likusios dokumento dalies peržiūros atlikti nereikės.

Pagrindo žinoti ribos

8. Nustatant, ar duomenis teikianti finansų įstaiga, kuri tvarko jau anksčiau buvusią subjekto sąskaitą, turi pagrindo žinoti, kad subjektui taikomas statusas yra nepatikimas arba neteisingas, reikalaujama, kad duomenis teikianti finansų įstaiga tik peržiūrėtų informaciją, kuri prieštarauja deklaruotam statusui, jei tokia informacija yra dabartinėje kliento byloje, naujausiame sąskaitos turėtojo patvirtinime ir asmens dokumentiniuose įrodymuose, naujausioje sutartyje dėl sąskaitos atidarymo ir naujausiuose dokumentuose, kuriuos duomenis teikianti finansų įstaiga gavo vykdydama pinigų plovimo prevencijos ir „Pažink savo klientą“ procedūras.

9. Duomenis teikianti finansų įstaiga, kuri tvarko kelias vieno asmens sąskaitas, remdamasi su kita to asmens turima sąskaita susijusia informacija pagrindo žinoti, kad asmens statusas yra neteisingas turės tik tiek, kiek pagal VIII skyriaus C poskyryje išdėstytus reikalavimus reikės sumuoti sąskaitų likučius arba kaip nors kitaip jas laikyti viena sąskaita tam, kad jos atitiktų VII skyriaus A poskyryje nustatytus žinojimo reikalavimų standartus.

10. Duomenis teikianti finansų įstaiga nežino arba neturi pagrindo žinoti, kad sąskaitos turėtojo patvirtinimas arba dokumentiniai įrodymai yra nepatikimi arba neteisingi vien tik todėl, kad toje pačioje jurisdikcijoje pasikeitė asmens adresas. Be to, duomenis teikianti finansų įstaiga nežino ar neturi pagrindo žinoti, kad sąskaitos turėtojo patvirtinimas arba dokumentinis įrodymas yra nepatikimas arba neteisingas vien todėl, kad jis atskleidžia kuriuos nors III skyriaus B poskyrio 2 dalies c–e papunkčiuose nurodytus įrodymus ir tokie įrodymai prieštarauja sąskaitos turėtojo patvirtinimui arba dokumentiniam įrodymui. Toliau pateiktuose pavyzdžiuose iliustruojama, kaip taikomos žinojimo standartų ribos.

- 1 pavyzdys. Bankas A, kuris yra duomenis teikianti finansų įstaiga, turi asmens P, kuris yra asmeninės sąskaitos turėtojas, indėlių sąskaitą. Indėlių sąskaita yra jau anksčiau buvusi sąskaita. Nustatydamas, kad asmuo P mokesčių tikslu yra jurisdikcijos X rezidentas, bankas A rėmėsi savo apskaitoje turimais P duomenimis, kuriuos patvirtino jo pasas ir komunalinių paslaugų sąskaita, kurią bankas A apėmė atidarydamas sąskaitą (gyvenamosios vietos adreso patikrinimas). Po penkerių metų asmuo P davė įgaliojimą savo seseriai, kuri gyvena jurisdikcijoje Y, disponuoti jo sąskaita. Tas faktas, kad asmuo P pateikė tokį įgaliojimą, bankui A nėra pagrindas žinoti, kad dokumentiniai įrodymai, kuriais jis rėmėsi tam, kad asmenį P laikytų jurisdikcijos X rezidentu, yra nepatikimi ar neteisingi.
- 2 pavyzdys. Draudimo bendrovė B, kuri yra duomenis teikianti finansų įstaiga, su asmeniu Q sudarė naują kaupiamojo draudimo sutartį. Kadangi sutartis yra nauja asmeninė sąskaita, bendrovė B gavo Q patvirtinimą ir vadovaudamasi pinigų plovimo prevencijos bei „Pažink savo klientą“ procedūrų metu surinktais dokumentais pripažino, kad sąskaitos turėtojo patvirtinimas yra pagrįstas. Sąskaitos turėtojo patvirtinimas patvirtina, kad Q mokesčių tikslu yra jurisdikcijos V rezidentas. Po dvejų metų nuo to laiko, kai bendrovė B sudarė sutartį su asmeniu Q, jis pateikia telefono numerius jurisdikcijoje W ir B. Nors bendrovė B anksčiau Q byloje neturėjo jo telefono numerių, vien tik tai, kad buvo gautas telefono numeris jurisdikcijoje W, nėra pagrindas žinoti, kad pradinis sąskaitos turėtojo patvirtinimas yra nepatikimas ar neteisingas.

B poskyris. Alternatyvios procedūros, taikomos finansinėms sąskaitoms, kurias turi išmokų pagal kaupiamojo draudimo sutartį arba anuiteto sutartį gavėjai fiziniai asmenys

11. B poskyryje aprašyta alternatyvi procedūra, taikoma finansinėms sąskaitoms, kurias turi išmokų pagal kaupiamojo draudimo sutartį arba anuiteto sutartį gavėjai fiziniai asmenys. Ši procedūra supaprastina kitais atvejais taikomas išsamaus patikrinimo procedūras. Duomenis teikianti finansų įstaiga gali daryti prielaidą, kad išmokų pagal kaupiamojo draudimo sutartį arba anuiteto sutartį gavėjas fizinis asmuo (kuris nėra sąskaitos turėtojas), gaunantis išmoką mirties atveju, nėra asmuo, apie kurį reikia pranešti, ir laikyti, kad tokia finansinė sąskaita nėra sąskaita, apie kurią reikia pranešti, nebent duomenis teikianti finansų įstaiga turėtų faktinės informacijos arba galėtų pagrįstai manyti, kad išmokos gavėjas yra asmuo, apie kurį reikia pranešti.

12. Duomenis teikianti finansų įstaiga gali pagrįstai manyti, kad išmokų pagal kaupiamojo draudimo sutartį arba anuiteto sutartį gavėjas yra asmuo, apie kurį reikia pranešti, jei duomenis teikiančios finansų įstaigos surinktoje su gavėju susijusioje informacijoje yra įrodymų, atitinkančių III skyriaus B poskyryje pateiktus kriterijus. Jei duomenis teikianti finansų įstaiga turi faktinės informacijos arba gali pagrįstai manyti, kad gavėjas yra asmuo, apie kurį reikia pranešti, tokiu atveju ji privalo taikyti III skyriaus B poskyryje nurodytas procedūras.

13. Gali būti, kad tam tikrų darbdavio finansuojamų grupinių draudimo sutarčių ar anuiteto sutarčių atveju būtina prireiks alternatyvios procedūros, kuri būtų panaši į aptartąją. Tais atvejais, kai grupinio draudimo sutartis arba grupinio anuiteto sutartis išduodama darbdaviui, o apdraustieji (naudos gavėjai) yra atskiri darbuotojai, sutarties pradžioje draudimo bendrovė neturi tiesioginių ryšių su darbuotojais (sertifikatų turėtojais). Jurisdikcijos, pageidaujancios numatyti tokią procedūrą, galėtų įtraukti tokią nuostatą:

Finansinę sąskaitą, kuri yra nario interesas grupinėje kaupiamojo draudimo sutartyje arba grupinėje anuiteto sutartyje, duomenis teikianti finansų įstaiga gali laikyti finansine sąskaita, kuri nėra sąskaita, apie kurią reikia pranešti, iki tos datos, kurią draudimo suma tampa mokėtina darbuotojui (sertifikato turėtojui) arba naudos gavėjui, jei finansinė sąskaita, kuri yra nario dalis

grupinėje kaupiamojo draudimo sutartyje arba grupinėje anuiteto sutartyje, atitinka tokius reikalavimus:

- a) grupinio kaupiamojo draudimo sutartis arba grupinio anuiteto sutartis išduodama darbdaviui ir apima dvidešimt penkis ar daugiau darbuotojų (sertifikato turėtojų);
- b) darbuotojai (sertifikato turėtojai) turi teisę gauti bet kokią su jų dalimi susijusią sutarties vertę ir įvardyti naudos gavėjus, kuriems nauda būtų išmokama darbuotojui mirus; ir
- c) bendra bet kokiam darbuotojui (sertifikato turėtojui) arba naudos gavėjui mokėtina suma yra ne didesnė kaip 1 000 000 USD.

Sąvoka „grupinė kaupiamojo draudimo sutartis“ reiškia kaupiamojo draudimo sutartį, kurioje i) numatyta asmenų, kurie su ta sutartimi susieti per darbdavį, šakinę asociaciją, profesinę sąjungą ar kitą asociaciją, draudimo apsauga; ir ii) numato mokėtinas draudimo įmokas už kiekvieną grupės narį (arba grupėje esančios klasės narį), kurios nustatomos neatsižvelgiant į asmens sveikatos charakteristikas, išskyrus grupės nario amžių, lytį ir rūkymo įpročius. Sąvoka „grupinio anuiteto sutartis“ reiškia anuiteto sutartį, pagal kurią asmenys, kuriems įsipareigojama, yra per darbdavį, šakinę asociaciją, profsąjungą ar kitą asociaciją susieti asmenys.

C poskyris. Sąskaitų likučių sumavimo ir su valiuta susijusios taisyklės*Poskyrio C 1–3 dalis. Sąskaitų likučių sumavimo taisyklės*

14. Poskyrio C 1–3 dalyje nustatytos sąskaitų likučių sumavimo taisyklės, kurių turi laikytis duomenis teikianti finansų įstaiga nustatydamą finansinių sąskaitų bendrą likutį arba vertę.

15. Pirmoji ir antroji sąskaitų likučių sumavimo taisyklės yra identiškos, išskyrus tai, kad pirmoji taisyklė taikoma fizinių asmenų asmeninėms finansinėms sąskaitoms, o antroji taisyklė taikoma subjektų finansinėms sąskaitoms. Taisyklės numato, kad:

- siekiant nustatyti asmens turimų finansinių sąskaitų bendrą likutį arba sumą, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo susumuoti visas finansines sąskaitas, kurias tvarko ji arba susijęs subjektas, tačiau tik tiek, kiek duomenis teikiančios finansų įstaigos kompiuterinės sistemos finansines sąskaitas sieja su tam tikru duomenų elementu, pavyzdžiui, kliento numeriu arba mokesčių mokėtojo identifikavimo numeriu, ir leidžia susumuoti sąskaitų likučius arba sumas;
- taikant minėtus sąskaitų likučių sumavimo reikalavimus, visas bendros finansinės sąskaitos likutis arba suma priskiriama kiekvienam bendros finansinės sąskaitos turėtojui.

16. Trečioji sąskaitų likučių sumavimo taisyklė yra specialioji taisyklė, taikoma nustatant, ar finansinė sąskaita yra didelės vertės sąskaita. Pagal šią taisyklę reikalaujama, kad duomenis teikianti finansų įstaiga privalo susumuoti ir visų finansinių sąskaitų, kurios ryšių su klientais vadovo žiniomis arba jo pagrįstu manymu, tiesiogiai arba netiesiogiai priklauso tam pačiam asmeniui, yra jo kontroliuojamos arba jis yra jas atidavęs (išskyrus atvejus, kai šiuos veiksmus jis atlieka kaip patikėtinis) (žr. ankstesnį 3 punktą ir III skyriaus komentarus 38–42 punktus), likučius. Šis reikalavimas reiškia, kad reikia susumuoti visų sąskaitų, kurias ryšių su klientais vadovas susiejo tarpusavyje pagal vardą ir pavardę, ryšių kodą, kliento identifikavimo numerį, MMIN ar panašų požymį arba kurias ryšių su klientais vadovas tipiškai susietų tarpusavyje pagal finansų įstaigą (arba departamentą, skyrių ar padalinį, su kuriuo yra susietas ryšių su klientais vadovas), likučius.

17. Kai kuriose jurisdikcijose nacionaliniai teisės aktai neleidžia taikyti C poskyrio 1–3 punktuose nustatytų sąskaitų likučių sumavimo taisyklių. Pavyzdžiui, gali būti, kad duomenis teikiančios įstaigos kompiuterizuotos sistemos galės susieti visas finansines sąskaitas, kurias tvarko duomenis teikianti finansų įstaiga ir su ja susiję subjektai, tačiau nacionaliniai teisės aktai gali apriboti vienos ar kelių tokių susijusių subjektų teisę dalintis sąskaitų turėtojų asmens duomenimis su duomenis teikiančia finansų įstaiga. Tokiu atveju reikalaujama, kad duomenis teikianti finansų įstaiga C poskyrio 1–3 dalyse nustatytas sąskaitų likučių sumavimo taisykles taikytų tiek, kiek tai leidžiama pagal nacionalinius teisės aktus.

18. Toliau pateikti pavyzdžiai iliustruoja, kaip taikomos sąskaitų likučių sumavimo taisyklės.

- 1 pavyzdys (nereikalaujama, kad duomenis teikianti finansų įstaiga sumuotų sąskaitų likučius). Subjektas U komerciniame banke AP, kuris yra duomenis teikianti finansų įstaiga, turi indėlių sąskaitą. Subjekto U sąskaitos likutis I metų pabaigoje yra 160 000 USD. Be to, subjektas U banke AP turi ir kitą indėlių sąskaitą, kurios likutis I metų pabaigoje buvo 165 000 USD. Banko AP mažmeninės bankininkystės įmonės turi bendras informacijos valdymo sistemas, tačiau subjekto U sąskaitos bendroje kompiuterinėje informacijos valdymo sistemoje nėra susietos. Kadangi sąskaitos banko AP sistemoje nėra susietos, nereikalaujama, kad bankas AP sumuotų sąskaitų likučius pagal C poskyrio 2–3 dalies reikalavimus. Abiems

sąskaitoms galima taikyti V skyriaus A poskyryje aprašytą išimtį, nes nė vienos sąskaitos likutis nėra didesnis kaip 250 000 USD riba.

- 2 pavyzdys (reikalaujama, kad duomenis teikianti finansų staiga sumuotų sąskaitų likučius). Viskas taip pat, kaip ir 1 pavyzdyje, išskyrus tai, kad abi subjekto U indėlių sąskaitos yra susietos su subjektu U ir tarpusavyje nuoroda į banko AP suteiktą vidinį identifikavimo numerį. Sistema rodo abiejų sąskaitų likučius, o tokius likučius galima susumuoti elektroniniu būdu, nors sistema nerodo bendro abiejų sąskaitų likučio. Nustatant, ar šioms sąskaitoms galioja V skyriaus A poskyryje nustatyta išimtis sąskaitoms, kurių bendras likutis arba vertė yra 250 000 USD arba mažesnė, reikia, kad visų indėlių sąskaitų likučius bankas AP susumuotų taikydamas sąskaitų likučių sumavimo taisykles. Pagal šias taisykles subjektas U laikomas subjektu, kuris banke AP turi indėlių sąskaitas, kurių bendra vertė yra 325 000 USD. Atitinkamai nė vienai sąskaitai negali būti taikoma išimtis, nes susumavus sąskaitų likučius, bendra suma yra didesnė nei leidžiama ribinė 250 000 USD suma.
- 3 pavyzdys (sąskaitų likučių sumavimo taisyklės, taikomos sąskaitoms, kurias tvarko duomenis teikianti finansų įstaiga). I metais asmuo U turi pasaulios sąskaitą, kuri priskiriama jau esančioms sąskaitoms pasaulios įstaigoje SH, kuri yra duomenis teikianti finansų įstaiga. I metų pabaigoje asmens U pasaulios sąskaitoje pasaulios įstaigoje SH buvo 700 000 USD. Be to, U turi bendrą pasaulios sąskaitą, kuri yra jau esanti pasaulios sąskaita, kartu su savo seserimi A, tačiau kitoje pasaulios įstaigoje SH2. I metų pabaigoje bendros sąskaitos likučio suma irgi buvo 700 000 USD, SH ir SH2 yra susiję subjektai ir turi bendrą kompiuterinę valdymo sistemą. Asmens U pasaulios sąskaita SH ir U bei A pasaulios sąskaita SH2 yra susietos su U ir tarpusavyje SH suteiktu vidiniu identifikavimo numeriu, o sistema leidžia susumuoti sąskaitų likučius. Nustatant, ar tokios sąskaitos atitinka apibrėžimą „didelės vertės sąskaita“, reikalaujama, kad taikydama sąskaitų likučių sumavimo taisykles, SH susumuotų sąskaitų, kurias turi tas pats sąskaitų turėtojas atskirai ir bendrai su kitais, likučius. Pagal tokias taisykles laikoma, kad asmuo U turi finansines sąskaitas SH ir SH2, o bendras sąskaitų likutis yra 1 400 000 USD. Atitinkamai abi asmens U sąskaitos yra didelės vertės sąskaitos. Laikoma, kad asmuo A turi finansinę sąskaitą tik SH2, kurios likutis yra 700 000 USD, nes ji nėra asmens U pasaulios sutarties įstaigoje SH turėtoja. Atitinkamai asmens A sąskaita yra mažesnės vertės sąskaita.

19. Toliau pateikti papildomi pavyzdžiai iliustruoja, kaip taikoma specialioji sumavimo taisyklė, galiojanti ryšių su klientais vadovams.

- 1 pavyzdys (sąskaitas turi pasyvus nefinansinis subjektas ir vienas iš jo kontroliuojančių asmenų). Pasyvus nefinansinis subjektas T turi indėlių sąskaitą komerciniame banke A, kuris yra duomenis teikianti finansų įstaiga. Vienas iš T kontroliuojančių asmenų N irgi turi indėlių sąskaitą banke A. Abi sąskaitos yra susietos su N ir tarpusavyje banko A suteiktu vidiniu identifikavimo numeriu, Be to, bankas A subjektui N priskyrė ryšių su klientais vadovą. Kadangi sąskaitos yra asocijuotos banko sistemoje ir pagal ryšių su klientais vadovą, reikalaujama, kad bankas A susumuotų sąskaitų likučius pagal C poskyrio 1–3 dalies reikalavimus.
- 2 pavyzdys (sąskaitas turi skirtingi pasyvūs nefinansiniai subjektai, turintys bendrą kontroliuojantį asmenį). Viskas taip pat, kaip ir 1 pavyzdyje, tačiau papildomai kitas pasyvus nefinansinis subjektas I banke A turi indėlių sąskaitą. N yra vienas iš I kontroliuojančių asmenų, I sąskaita nėra susieta nei su T, nei su N, o N sąskaitos yra susietos A suteiktu vidiniu identifikavimo numeriu. Kadangi sąskaitos yra susietos pagal ryšių su klientais vadovą, reikalaujama, kad bankas A susumuotų sąskaitų likučius pagal C poskyrio 1–3 dalies reikalavimus.

C poskyrio 4 dalis. Su valiuta susijusios taisyklės

20. C poskyrio 4 dalyje nustatyta išreiškimo lygiaverte valiuta taisyklė, pagal kurią visos sumos doleriais reiškia sumas JAV doleriais. Laikoma, kad jos reiškia lygiavertes sumas kitomis valiutomis taip, kaip nustatyta atitinkamuose nacionaliniuose teisės aktuose. Įgyvendinant Bendrąjį duomenų teikimo standartą tikimasi, kad jurisdikcijos naudos tokias sumas, kurios jurisdikcijų valiuta yra lygiavertės Standarte aprašytoms ribinėms sumoms JAV doleriais. Tačiau nereikalaujama, kad būtų naudojamos lygiai tokio pat dydžio ribinės sumos, kokios nustatytos JAV doleriais – pakanka, kad lygiavertė suma būtų artima nurodytajai.

21. Įgyvendinant Bendrąjį duomenų teikimo standartą, gali būti, kad jurisdikcijos leis duomenis teikiančioms finansų įstaigoms taikyti tokias ribines sumas JAV doleriais, kokios nurodytos Standarte, kartu su lygiavertėmis sumomis kita valiuta. Tai leistų keliose jurisdikcijose veikiančioms finansų įstaigoms ribines sumas taikyti ta pačia valiuta visose jurisdikcijose, kuriose jos vykdo savo veiklą.

VIII skyriaus „Sąvokų apibrėžtys“ komentarai

1. VIII skyriuje pateiktos sąvokų apibrėžtys, kurios sugrupuotos pagal 5 temas: A) duomenis teikianti finansų įstaiga, B) duomenų neteikianti finansų įstaiga, C) finansinė sąskaita, D) sąskaita, apie kurią reikia pranešti, E) kitos nuostatos.

A poskyris. Duomenis teikianti finansų įstaiga

A poskyrio 1 ir 2 dalys. Duomenis teikianti finansų įstaiga

Duomenis teikianti finansų įstaiga

2. Pagal A poskyrio 1 dalyje pateiktą apibrėžimą „duomenis teikianti finansų įstaiga“ – tai bet kokia dalyvaujančiosios jurisdikcijos finansų įstaiga, kuri nėra duomenų neteikianti finansų įstaiga. Todėl tam, kad finansų įstaiga būtų priskiriama duomenis teikiančioms finansų įstaigoms pirmiausia reikia, kad ji būtų dalyvaujančiosios jos jurisdikcijos finansų įstaiga, o antra, reikia, kad jis nebūtų duomenų neteikianti finansų įstaiga. B poskyryje sąvoka „duomenų neteikianti finansų įstaiga“ aiškinama pateikiant kelis apibrėžimus.

Dalyvaujančiosios jurisdikcijos finansų įstaiga

3. Sąvoka „dalyvaujančiosios jurisdikcijos finansų įstaiga“ apibrėžta A poskyrio 2 dalyje ir tai yra:

- bet kokia finansų įstaiga, kuri yra dalyvaujančiosios jurisdikcijos rezidentė, išskyrus tokios finansų įstaigos filialą, esantį ne toje dalyvaujančiojoje jurisdikcijoje; ir
- bet koks finansų įstaigos, kuri nėra dalyvaujančiosios jos jurisdikcijos rezidentė, filialas tuo atveju, jei jis yra toje dalyvaujančiojoje jurisdikcijoje.

4. Šiuo tikslu finansų įstaiga yra dalyvaujančiosios jurisdikcijos rezidentė, jei paklūsta tokios dalyvaujančiosios šalies jurisdikcijai (t. y. dalyvaujančioji jurisdikcija gali priversti finansų įstaigą teikti duomenis). Apskritai, jei finansų įstaiga mokesčių tikslu yra dalyvaujančiosios jurisdikcijos rezidentė, ji yra pavaldi tokiai dalyvaujančiajai jurisdikcijai ir todėl yra dalyvaujančiosios jurisdikcijos finansų įstaiga. Tuo atveju, jei finansų įstaiga yra patikos fondas (nepriklausomai nuo to, ar mokesčių tikslu jis yra dalyvaujančiosios jurisdikcijos rezidentas), laikoma, kad patikos fondas yra pavaldus dalyvaujančiajai jurisdikcijai, jei vienas ar keli patikėtiniai yra tokios dalyvaujančiosios jurisdikcijos rezidentai, išskyrus atvejus, jei patikos fondas visą informaciją, kurią pagal BDTS reikia pateikti apie patikos fondo tvarkomas sąskaitas, kurios priskiriamos sąskaitoms, apie kurias reikia pranešti, pateikia kitai dalyvaujančiajai jurisdikcijai, nes mokesčių tikslu jis yra tokios kitos jurisdikcijos rezidentas. Tačiau tais atvejais, jei finansų įstaiga (kuri nėra patikos fondas) mokesčių tikslu neturi rezidavimo vietos (nes laikoma, kad jos pajamos priklauso investuotojams arba savininkams, arba jos buvimo vieta yra tokioje jurisdikcijoje, kurioje pajamų mokestis netaikomas), laikoma, kad ji paklūsta dalyvaujančiosios jurisdikcijos įstatymams ir todėl yra dalyvaujančiosios jurisdikcijos finansų įstaiga, jei:

- a) yra įsteigta pagal dalyvaujančiosios jurisdikcijos įstatymus;
- b) jos vadovybės (įskaitant faktinę vadovybę) buvimo vieta yra dalyvaujančiojoje jurisdikcijoje; arba
- c) dalyvaujančiojoje jurisdikcijoje jai taikoma finansų priežiūra.

Šiame kontekste sąvoka „dalyvaujančioji jurisdikcija“ reiškia jurisdikciją, kuri įgyvendino Bendraji duomenų teikimo standartą.

5. Jei finansų įstaiga (kuri nėra patikos fondas) yra dviejų ar daugiau dalyvaujančiųjų jurisdikcijų rezidentė, tokia finansų įstaiga duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo prievoles turės vykdyti pagal dalyvaujančiosios jurisdikcijos, kurioje tvarko finansinę (-es) sąskaitą (-as) tvarką.

6. „Filialas“ – tai finansų įstaigos skyrius, įmonė ar biuras, kuris pagal jurisdikcijos reglamentuojančius teisės aktus laikomas filialu arba kuris pagal jurisdikcijos įstatymus kaip nors kitaip reglamentuojamas kaip nuo kitų finansų įstaigos biurų, skyrių ar filialų atskirtas vienetas. Filialas aprėpia finansų įstaigos skyrius, įmones ar biurus, esančius toje jurisdikcijoje, kurios rezidentė yra finansų įstaiga, bei finansų įstaigos skyrius, įmones ar biurus, esančius toje jurisdikcijoje, kurioje finansų įstaiga yra suformuota arba įsteigta. Visi duomenis teikiančios finansų įstaigos skyriai, įmonės ar biurai vienoje jurisdikcijoje laikomi vienu filialu.

A poskyrio 3–8 dalys. Finansų įstaiga

7. Kaip apibrėžta A poskyrio 3 dalyje, „finansų įstaiga“ – tai pasaugos įstaiga, indėlių įstaiga, investicinė įmonė ar nurodytoji draudimo bendrovė.

8. Ar finansų įstaiga atitinka finansų įstaigos apibrėžimą pagal A poskyrio 3 dalį taikymo sritį, svarbūs, tačiau nebūtinai lemiami požymiai yra tai, ar subjektui taikomi dalyvaujančiosios jurisdikcijos finansų įstatymai bei kiti teisės aktai, ir ar jam taikoma finansų įstaigų priežiūros institucijų priežiūra ir patikrinimas.

Pasaugos įstaiga

9. Poskyrio 4 dalyje nurodyta, kad pasaugos įstaiga – tai subjektas, kurio pagrindinė vykdomos veiklos dalis yra finansinio turto valdymas kitų asmenų sąskaita.

10. Toliau nustatoma, kas yra „pagrindinė dalis“. Laikoma, kad pagrindinė subjekto vykdomos veiklos dalis yra finansinio turto valdymas kitų sąskaita, jei bendrosios subjekto pajamos, gautos už finansinio turto valdymą ir susijusias finansines paslaugas, sudaro 20 proc. arba daugiau subjekto bendrųjų pajamų per:

- trejų metų laikotarpį, kuris baigiasi gruodžio 31 d. (arba paskutinę ataskaitinio laikotarpio, nesutampančio su kalendoriniais metais, dieną) prieš tuos metus, kuriais atliekamas nustatymas, arba
- laikotarpį, kurį subjektas veikė,

priklausomai nuo to, kuris iš minėtų laikotarpių yra trumpesnis.

„Pajamos, gautos už finansinio turto valdymą ir susijusias finansines paslaugas“ reiškia pasaugos, sąskaitos tvarkymo ir pervedimų mokesčius; komisinius ir mokesčius, uždirbtus vykdant ir įkainojant vertybinių popierių sandorius, susijusius su pasaugos sąskaitoje laikomu finansiniu turtu; pajamas, uždirbtas suteikiant kreditą klientams finansinio turto, kuris laikoma pasaugoje, atžvilgiu (arba įsigyto suteikus tokį kreditą), pajamas, uždirbtas iš pasaugoje laikomo finansinio turto (ar to, kuris potencialiai gali būti laikomas) pardavėjo ir pirkėjo kainos skirtumo ir mokesčius už subjekto suteiktas finansines konsultacijas dėl pasaugoje laikomo finansinio turto (ar to, kuris potencialiai gali būti laikomas) bei mokesčius už tarpuskaitos ir atsiskaitymų paslaugas.

11. Subjektai, kurie finansinį turtą saugo kitų asmenų sąskaita, pavyzdžiui, pasaugos bankai, brokeriai ir centriniai vertybinių popierių depozitoriumai, paprastai turėtų būti laikomi pasaugos įstaigomis. Subjektai, kurie nelaiko finansinio turto kitų sąskaita, kaip antai draudimo brokeriai, nebus pasaugos įstaigos.

Indėlių įstaiga

12. A poskyrio 5 dalyje nurodyta, kad indėlių įstaiga – tai subjektas, kuris vykdydamas įprastą bankininkystės ar panašią veiklą, priima indėlius.

13. Laikoma, kad subjektas „vykdo bankininkystės ar panašią veiklą“, jei vykdydamas savo įprastą veiklą su klientais, subjektas priima indėlius ar kitas panašias lėšų investicijas ir reguliariai vykdo vieną ar kelias toliau nurodytas veiklas:

- a) teikia asmenines paskolas, paskolas su nekilnojamojo turto įkeitimu, paskolas įmonėms ar kitokias paskolas arba teikia kreditus;
- b) perka, parduoda, diskontuoja arba realizuoja debitorinius išsiskolinimus, įmokų mokėjimo prievoles, vekselius, čekius, tratas, akceptus ar kitus išsiskolinimų įrodymus;
- c) išduoda akredityvus ir realizuoja pagal juos paimtus skolinius išsipareigojimus;
- d) teikia patikos ar patikėtinių paslaugas;
- e) finansuoja užsienio valiutos keitimo operacijas;
- f) sudaro finansinio lizingo sutartis, perka arba realizuoja finansinio lizingo sutartis arba išnuomotą turtą.

Laikoma, kad subjektas nevykdo bankininkystės ar panašios veiklos, jei subjektas tik priima indėlius iš asmenų kaip įkaitą ar užtikrinimą pagal turto pardavimo ar nuomos arba panašų finansavimo susitarimą, kurį sudarė toks subjektas ir jame indėlį turintis asmuo.

14. Taupomieji bankai, komerciniai bankai, taupymo ir paskolų asociacijos bei kredito unijos paprastai bus laikomos indėlių įstaigomis. Tačiau tai, ar subjektas vykdo bankininkystės ar panašią veiklą, apibrėžiama atsižvelgus į faktinę tokio subjekto vykdomą veiklą.

Investicinė įmonė

15. Sąvoka „investicinė įmonė“ apima dviejų rūšių investicines įmones: įmones, kurių pagrindinė veikla yra verslo investicijos arba veikimas kitų asmenų vardu, ir įmones, kurias valdo minėtosios įmonės ar kitos finansų įstaigos.

16. A poskyrio 6 dalies a punkte pateiktas pirmojo tipo investicinės įmonės apibrėžimas. Tai yra subjektas, kurio pagrindinė veikla – viena ar kelios toliau nurodytos klientui ar kliento vardu vykdomos veiklos rūšys ar operacijos:

- a) prekyba pinigų rinkos priemonėmis (čekiiais, vekseliais, indėlių sertifikatais, išvestinėmis finansinėmis priemonėmis ir pan.), užsienio valiutos keitimo sandoriais, biržos palūkanų ir indeksų priemonėmis, perleidžiamais vertybiniais popieriais arba biržos prekių ateities sandoriais;
- b) individualus ir kolektyvinis portfelių valdymas;
- c) kitoks finansinio turto ar pinigų investavimas, administravimas ar valdymas kitų asmenų vardu.

Tokia veikla neapima neįpareigojančių investavimo konsultacijų teikimo klientui.

17. A poskyrio 6 dalies b punkte apibrėžta antrojo tipo investicinė įmonė – tai yra subjektas, kurio bendrosios pajamos pirmiausia priskiriamos iš investavimo, reinvestavimo arba prekybos finansiniu turtu gautoms pajamoms, jei tokį subjektą valdo kitas subjektas, kuris yra A poskyrio 6 dalies a punkte nurodyta indėlių įstaiga, pasaugos įstaiga, nurodytoji draudimo bendrovė arba A poskyrio 6 dalies a punkte apibrėžta investicinė įmonė. Laikoma, kad subjektas yra valdomas kito subjekto, jei valdantis subjektas tiesiogiai arba per kitą paslaugų teikėją valdomo subjekto vardu vykdo A poskyrio 6 dalies a punkte aprašytą veiklą arba operacijas. Tačiau subjektas nevaldo kito subjekto, jei jis neturi įgaliojimų savarankiškai valdyti subjekto turtą (visą arba jo dalį). Jei subjektą valdo kelios finansų įstaigos, nefinansiniai subjektai ar fiziniai asmenys, laikoma, kad subjektą valdo kitas subjektas, kuris yra indėlių įstaiga, pasaugos įstaiga, nurodytoji draudimo bendrovė arba A poskyrio 6 dalies a punkte apibrėžta investicinė įmonė, jei bet kuris iš valdančiųjų subjektų yra toks kitas subjektas.

18. Laikoma, kad subjektas priskiriamas subjektams, kurių pagrindinė veikla yra viena ar kelios A poskyrio 6 dalies a punkte minėtos veiklos rūšys, arba subjekto bendrosios pajamos pirmiausia priskirtinos iš investavimo, reinvestavimo arba prekybos finansiniu turtu gautoms pajamoms taip, kaip nustatyta A poskyrio 6 dalies b punkte, jei bendrosios pajamos iš atitinkamos veiklos yra lygios arba didesnės kaip 50 proc. subjekto bendrųjų pajamų per:

- trejų metų laikotarpį, kuris baigiasi metų, einančių prieš tuos metus, kuriais atliekamas nustatymas, gruodžio 31 d., arba
- laikotarpį, kurį subjektas veikė,

priklausomai nuo to, kuris iš minėtų laikotarpių yra trumpesnis.

19. Pagal A poskyrio 6 dalyje pateiktą apibrėžimą apibūdinama investicinė įmonė neapima subjektų, kurie yra aktyvūs nefinansiniai subjektai, nes atitinka bet kurį D poskyrio 9 dalies d–g punktuose nurodytą kriterijų (t. y. holdingo nefinansiniai subjektai ir išdo centrai, kurie yra nefinansinių grupių nariai, pradedančiosios įmonės-nefinansiniai subjektai ir likviduojami arba po bankroto atsirandantys nefinansiniai subjektai).

20. Subjektas paprastai bus laikomas investicine įmone, jei funkcionuoja arba save laiko kolektyvinio investavimo subjektu, tarpusavio fondu, investiciniu fondu, kurio akcijomis prekiaujama vertybinių popierių rinkoje, privataus akcinio kapitalo fondu, rizikos draudimo fondu, rizikos kapitalo fondu, akcijų išpirkimo skolintomis lėšomis fondu ar bet koku kitoku panašus kolektyvinio investavimo subjektu, kuris įsteigtas siekiant investuoti ir perinvestuoti į finansinį turtą arba prekiauti finansiniu turtu. Subjektas, kurio pagrindinė ūkinė veikla yra investavimas į verslą, ne skolų administravimas ar valdymas, tiesioginis dalyvavimas nekilnojamajame turte kitų asmenų darbe, pavyzdžiui, nekilnojamojo turto investavimas patikos fonde, nebus investicinė įmonė.

21. A poskyrio 6 dalyje nustatyta, kad sąvoka „investicinė įmonė“ aiškinama taip, kad ji nuosekliai atitiktų Finansinių veiksmų darbo grupės rekomendacijose⁹ pateikiamos sąvokos „finansų įstaiga“ apibrėžimą.

22. Toliau pateiktuose pavyzdžiuose iliustruojama, kaip taikomos A poskyrio 6 dalies nuostatos.

⁹ FATF/EBPO (2013). Tarptautiniai kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu bei plitimu standartai. FATF rekomendacijos. 2012 m. vasario mėn., FATF/EBPO, Paryžius. Prieiga per internetą:

www.fatf-gafi.org/media/fatf/documents/recomendations/pdfs/FATF_Recomendations.pdf

- 1 pavyzdys (investavimo konsultantas). Fondo valdytojas yra investicinė įmonė taip, kaip apibrėžta A poskyrio 6 dalies a punkte. Be įvairios kitos ūkinės veiklos fondo valdytojas formuoja ir valdo įvairius fondus, įskaitant fondą A, kuris daugiausia investuoja į akcinį kapitalą. Fondo valdytojas pasamdo investavimo konsultantą (subjektą), kad šis teiktų konsultacijas ir savarankiškai valdytų dalį fondo A laikomo finansinio turto. Per paskutiniuosius trejus metus investavimo konsultantas daugiau nei 50 proc. savo bendrųjų pajamų uždirbo iš panašių paslaugų teikimo. Kadangi investavimo konsultanto pagrindinė veikla yra finansinio turto valdymas klientų vardu, investavimo konsultantas pagal A poskyrio 6 dalies a punkto nuostatas yra investicinė įmonė. Tačiau pripažinta, kad tik investicinė įmonė, kuri tvarko finansines sąskaitas, bus atsakinga už duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo prievolių, kurios taikomos tokioms finansinėms sąskaitoms, vykdymą (žr. VIII skyriaus komentarų 57–65 punktus).
- 2 pavyzdys (subjektas, kurį vado finansų įstaiga). Viskas taip pat, kaip ir 1 pavyzdyje. Be to, kasmet nuo įsteigimo metų fondas A daugiau kaip 50 proc. savo bendrųjų pajamų uždirbo iš investavimo į finansinį turtą. Atitinkamai fondas A pagal A poskyrio 6 dalies b punkto nuostatas yra investicinė įmonė, nes ją valdo fondo valdytojas, o investavimo konsultavimo ir jo pateis bendros pajamos daugiausia priskiriamos investavimui ir perinvestavimui į finansinį turtą arba prekybai finansiniu turtu.
- 3 pavyzdys (investicijų valdytojas). Investicijų valdytojas, kuris yra jurisdikcijos B subjektas, pagal A poskyrio 6 dalies a punkto nuostatas yra investicinė įmonė. Investicijų valdytojas jurisdikcijoje A suformuoja ir įregistruoja fondą A. Investicijų valdytojas yra įgaliotas sudaryti palankesnes sąlygas fondo A laikomo finansinio turto pirkimui ir pardavimui taip, kaip nustatyta fondo A investavimo strategijoje. Kasmet nuo jo suformavimo pradžios fondas A daugiau nei 50 proc. bendrųjų pajamų uždirbo iš investavimo ir perinvestavimo į finansinį turtą arba iš prekybos finansiniu turtu. Atitinkamai pagal A poskyrio 6 dalies b punkto nuostatas fondas A bus investicinė įmonė.
- 4 pavyzdys (investavimo į nekilnojamąjį turtą fondas, kurį valdo finansų įstaiga). Viskas taip pat, kaip ir 3 pavyzdyje, išskyrus tai, kad fondo A turtą sudaro tik su skola nesusijusi tiesioginio intereso į nekilnojamojo turto dalis, kuri yra ir jurisdikcijoje B, ir už jos ribų. Pagal A poskyrio 6 dalies b punkto nuostatas fondas A nėra investicinė įmonė, nors jį ir valdo investicijų valdytojas, tačiau mažiau nei 50 proc. jo pajamų galima priskirti pajamoms iš investavimo ir perinvestavimo į finansinį turtą arba prekybos finansiniu turtu.
- 5 pavyzdys (patikos fondas, kurį valdo fizinis asmuo). Asmuo X steigia patikos fondą A, kuris yra neatšaukiamas patikos fondas asmens X vaikų Y ir Z naudai. Asmuo X paskiria patikėtinį A, kuris yra fizinis asmuo, veikti patikos fondo A patikėtiniumi. Patikos fondo A turtą sudaro tik finansinis turtas, o jo pajamos sudaro tik iš to finansinio turto gaunamos pajamos. Patikėtinis A patikos fondo turtą valdo ir administruoja vadovaudamasis patikos instrumento sąlygomis. Patikėtinis A nesamdo jokio subjekto, kuris būtų paslaugų teikėjas, atliekantis kokią nors A poskyrio 6 dalies a punkte nurodytą veiklą. Patikos fondas A nėra investicinė įmonė taip, kaip apibrėžta A poskyrio 6 dalies b punkte, nes jį valdo tik patikėtinis A, kuris yra fizinis asmuo.
- 6 pavyzdys (brokeris-fizinis asmuo). B, kuris yra brokeris-fizinis asmuo, pagrindinė ūkinė veikla yra konsultacijų teikimas klientams, turi įgaliojimą savarankiškai valdyti klientų turtą ir vykdyti bei sudaryti prekybos sandorius klientų vardu naudojasi subjekto paslaugomis. B teikia paslaugas kaip investicijų konsultantas ir korporacijos E valdytojas. Per paskutiniuosius trejus metus korporacija E daugiau kaip 50 proc. savo bendrųjų pajamų uždirbo iš investavimo ir perinvestavimo į finansinį turtą arba prekybos finansiniu turtu.

Kadangi B yra fizinis asmuo, nepaisant to, kad pagrindinė B ūkinė veikla yra tam tikra su investavimu susijusi veikla, B nėra investicinė įmonė taip, kaip apibrėžta A poskyrio 6 dalies a punkte. Be to, E nėra investicinė įmonė taip, kaip apibrėžta A poskyrio 6 dalies b punkte, nes jį valdo B, kuris yra fizinis asmuo.

Finansinis turtas

23. Apibrėžiant sąvokas „pasaugos įstaiga“, „investicinė įmonė“, „pasaugos sąskaita“ ir „finansinių sąskaitų kategorijai nepriskiriama sąskaita“ vartojama sąvoka „finansinis turtas“. Nors ji nereiškia visų rūšių turto, numatyta, kad ji aprėpia bet kokią turta, kuris galėtų būti laikomas sąskaitoje, kurią tvarko finansų įstaiga, išskyrus su skola nesusijusią tiesioginio intereso į nekilnojamojo turto dalį.

24. Tokiame kontekste A poskyrio 7 dalis numato, kad sąvoka „finansinis turtas“ aprėpia vertybinius popierius (pvz., korporacijos akcijų paketa, įvairiems savininkams priklausančios partnerystės ar patikos, kurios akcijomis yra viešai prekiaujama, partnerystės ar tikrosios nuosavybės dalį, vekselius, obligacijas, skolos vertybinius popierius arba kitus skolos dokumentus), partnerystės dalį, biržos prekes, apsikeitimo sandorius (pvz., palūkanų normų apsikeitimo sandorius, valiutų apsikeitimo sandorius, bazinių pozicijų apsikeitimo sandorius, susitarimus dėl aukščiausios palūkanų normos, susitarimus dėl žemiausios palūkanų normos, biržos prekių apsikeitimo sandorius, vertybinių popierių apsikeitimo sandorius, apsikeitimo nuosavybės vertybinių popierių indeksais sandorius ir panašius susitarimus), draudimo sutartis ar anuiteto sutartis arba bet kokią vertybinio popieriaus vertės dalį (įskaitant ateities sandorį, išankstinį sandorį arba opciją), partnerystės dalį, biržos prekę, apsikeitimo sandorį, draudimo sutartį arba anuiteto sutartį. Sąvoka „finansinis turtas“ neapėpia su skola nesusijusios tiesioginio intereso į nekilnojamojo turto dalies.

25. Perleidžiamieji skolos vertybiniai popieriai, kuriais prekiaujama reguliuojamoje rinkoje arba nebiržinėje rinkoje ir kuriuos platina bei laiko finansų įstaigos, o taip pat nekilnojamojo turto patikos fondo akcijos arba investiciniai vienetai paprastai bus laikomi finansiniu turtu.

Nurodytoji draudimo bendrovė

26. Pagal A poskyrio 8 dalyje pateiktą apibrėžimą nurodytoji draudimo bendrovė – tai bet koks subjektas, kuris yra draudimo bendrovė (arba draudimo bendrovės kontroliuojančioji bendrovė), kuri išduoda kaupiamojo draudimo arba anuiteto sutartį arba kuri privalo atlikti mokėjimus pagal kaupiamojo draudimo arba anuiteto sutartį.

27. Draudimo bendrovė yra subjektas, i) kurio veikla reglamentuojama kaip draudimo veikla pagal bet kokios jurisdikcijos, kurioje subjektas vykdo savo veiklą, įstatymus, kitus teisės aktus ar praktikas; ii) kurios bendrosios pajamos (pavyzdžiui, bendroji pasirašytų draudimo įmokų suma ir bendrosios investavimo pajamos), gautos iš draudimo, perdraudimo ir anuiteto sutarčių per paskutiniuosius kalendorinius metus sudarė daugiau kaip 50 proc. bendrųjų tų metų pajamų, arba iii) kurios bendroji su draudimu, perdraudimu ir anuiteto sutartimis susieto turto vertė bet kuriuo metu per paskutiniuosius kalendorinius metus buvo didesnė kaip 50 proc. viso bet kuriuo metu per tokius metus buvusio turto.

28. Dauguma gyvybės draudimo bendrovių paprastai bus laikomos nurodytosiomis draudimo bendrovėmis. Subjektai, kurie nesudaro kaupiamojo draudimo sutarčių arba anuiteto sutarčių ir kurie neįpareigoja jiems mokėti įmokų, kaip antai dauguma negyvybės draudimo bendrovių, dauguma draudimo bendrovių holdingų ir draudimo brokerių, nebus nurodytosios draudimo bendrovės.

29. Tai, kad draudimo bendrovė formuoja rezervus, nebus priežastis ją priskirti pasaulgos įstaigai, indėlių įstaigai ar investicinei įmonei.

B poskyris. Duomenų neteikianti finansų įstaiga

B poskyrio 1 dalis. Bendrieji dalykai

30. B poskyrio 1 dalyje išvardijamos įvairios duomenų neteikiančių finansų įstaigų kategorijos (t.y. finansų įstaigos, kurioms leidžiama neteikti duomenų). Duomenų neteikianti finansų įstaiga yra bet kokia finansų įstaiga, kuri yra:

- a) vyriausybinių institucijų, tarptautinių organizacijų arba centrinių bankų, išskyrus susijusių su mokėjimu, kuris kyla iš prievolės, atsiradusios dėl tokios komercinės finansinės veiklos, kurią vykdo nurodytoji draudimo bendrovė, pasaulgos įstaiga ar indėlių įstaiga;
- b) plataus dalyvavimo pensijų fondas, siauro dalyvavimo pensijų fondas, vyriausybės institucijos, tarptautinės organizacijos ar centrinio banko pensijų fondas arba reikalavimus atitinkantis kredito kortelių išdavėjas;
- c) bet koks kitas subjektas, keliantis mažą riziką, kad juo bus pasinaudota siekiant išvengti mokesčių, kuris savo požymiais iš esmės yra panašus į B poskyrio 1 dalies a–b punktuose minėtus subjektus ir kuris nacionalinėje teisėje yra apibūdintas kaip duomenų neteikianti finansų įstaiga, tačiau su sąlyga, kad šio subjekto, kaip duomenų neteikiančios finansų įstaigos, statusas neprieštarauja Bendrojo duomenų teikimo standarto tikslams;
- d) nuo mokesčių atleistas kolektyvinio investavimo subjektas;
- e) patikos fondas tiek, kiek jo patikėtinis yra duomenis teikianti finansų įstaiga, ir praneša visą informaciją, kurią pagal I skyriaus nuostatas reikia pateikti apie visas patikos sąskaitas, apie kurias reikia pranešti.

B poskyrio 2 – 4 dalys. Vyriausybinių institucijų, tarptautinių organizacijų ir centrinių bankų

31. Pagal B poskyrio 1 dalies a punktą duomenų neteikianti finansų įstaiga yra vyriausybinių institucijų, tarptautinių organizacijų arba centrinių bankų, išskyrus susijusių su mokėjimu, kuris kyla iš prievolės, atsiradusios dėl tokios komercinės finansinės veiklos, kurią vykdo nurodytoji draudimo bendrovė, pasaulgos įstaiga ar indėlių įstaiga. Todėl, pavyzdžiui, centrinis bankas, kuris vykdo komercinę finansinę veiklą, pavyzdžiui, veikia kaip tarpininkas asmenų vardu, o ne banko kompetencijos srityje kaip centrinis bankas, nėra duomenų neteikianti finansų įstaiga taip, kaip apibrėžta B poskyrio 1 dalies a punkte mokėjimų, gautų todėl, kad ryšium su tokia veikla turi sąskaitą.

Vyriausybinių institucijų

32. B poskyrio 2 dalyje nustatyta, kad vyriausybinių institucijų yra jurisdikcijos vyriausybė, bet koks jurisdikcijos politinis vienetas (kuriam, siekiant išvengti abejonių, priskiriamos valstybės, provincijos, apygardos ar savivaldybės) arba bet kokia kita visiškai jurisdikcijai priklausanti įstaiga ar tarpininkavimo agentūra, arba bet kuris vienas ar keli minėti subjektai. Ją sudaro jurisdikcijos neatskiriama dalys, kontroliuojamieji subjektai ir politiniai vienetai. Sąvokos „neatskiriama dalis“ ir „kontroliuojamieji subjektai“ apibrėžtos B poskyrio 2 dalies a ir b punktuose, o pagal tuos apibrėžimus reikalaujama, kad jokia jų pajamų dalis neteiktų naudos jokiam privačiam asmeniui. Nors b poskyrio 2 dalies c punkte išaiškinama, kada būna tokie atvejai, tačiau gali būti, jog bus

laikoma, kad pajamos davė naudos privatiems asmenims, jei naudą iš tokių pajamų privatūs asmenys gauna tada, jei vyriausybine institucija pasinaudoja kaip asmeninio investavimo kanalu, arba jei privatūs asmenys, kurie pasinaudodami savo įtaka arba kontrole per aiškiai ar numanomai jurisdikcijos patvirtintas priemones tokias pajamas nukreipia kita nei numatyto panaudojimo kryptimi.

33. Siekdamas skatinti tarptautinę prekybą ir plėtrą daugelis jurisdikcijų sukūrė eksporto arba plėtros finansavimo programas arba agentūras, kurios gali tiesiogiai teikti paskolas arba apdrausti ar garantuoti komercinių paskolos davėjų suteiktas paskolas. Šios agentūros paprašytai bus laikomos vyriausybėmis institucijomis ir todėl yra duomenų neteikiančios finansų įstaigos (žr. ankstesnį 31 punktą).

Tarptautinė organizacija

34. Pagal B poskyrio 3 dalyje pateiktą apibrėžimą tarptautinė organizacija yra bet kokia tarptautinė organizacija arba visiškai jos valdoma įstaiga ar tarpininkavimo agentūra. Šiai kategorijai priskiriamos visos tarpvyriausybės organizacijos (įskaitant viršvalstybines organizacijas), 1) kurios pirmiausia yra sudarytos iš vyriausybių; 2) kurios faktiškai jurisdikcijoje turi buveinę arba yra su ja sudariusios iš esmės panašų susitarimą, 3) kurių pajamos neteikia naudos privatiems asmenims (pagal B poskyrio 2 dalies c punkte išdėstytus principus). Į pagrindinės būstinės struktūras iš esmės panašioms struktūroms priskiriama, pavyzdžiui, struktūros, kurios jurisdikcijoje esantiems organizacijų biurams ar padaliniais (pvz., poskyriui, vietiniam ar regiono biurui) suteikia privilegijas ir imunitetus.

Centrinis bankas

35. Pagal B poskyrio 4 dalyje pateiktą apibrėžimą centrinis bankas yra institucija, kuri pagal įstatymus ar vyriausybės nutarimą yra pagrindinė institucija (išskyrus pačios jurisdikcijos vyriausybę), išleidžianti priemones, kurios apyvartoje skirtos cirkuliuoti valiutos forma. Tokia institucija paprastai yra jurisdikcijos, pagal kurios įstatymus yra įsteigta, banko rezervų pasaugos įstaiga. Tokioms institucijoms gali būti priskiriamos tarpininkavimo agentūros, kurios, nepriklausomai nuo to, ar jurisdikcija jas valdo visiškai, ar iš dalies, veikia atskirai nuo jurisdikcijos vyriausybės.

Poskyrio B 5–7 dalys. Fondai

Plataus dalyvavimo pensijų fondas

36. Pagal poskyrio B 5 dalyje pateiktą apibrėžimą plataus dalyvavimo pensijų fondas yra fondas, kuris įsteigtas tam, kad atsilyginant už suteiktas paslaugas, naudos gavėjams, kurie yra vieno ar kelių darbdavių dabartiniai ar buvę darbuotojai (arba tokių darbuotojų nurodyti asmenys), būtų mokamos senatvės, neįgalumo pensijos ar išmokos mirties atveju, tačiau su sąlyga, jei:

- a) fondas neturi nė vieno naudos gavėjo, kuris turėtų teisę į daugiau nei penkis procentus fondo turto;
- b) fondo veiklą reglamentuoja vyriausybė ir jis teikia ataskaitinę informaciją mokesčių įstaigoms;

c) atitinka bent vieną iš keturių B poskyrio 5 dalies c punkte nurodytų reikalavimų (t. y. fondui taikomos mokestinės lengvatos, didžioji dalis įmokų gaunama iš remiančių darbdavių, paskirstyti arba išmokėti lėšas galima tik esant nurodytiems įvykiams, darbuotojų įmokos į fondą yra ribojamos).

37. Priklausomai nuo jurisdikcijos, B poskyrio 5 dalies b punkte reikalaujamas ataskaitinės informacijos teikimas gali skirtis. Viena jurisdikcija gali reikalauti, kad fondas kasmet teiktų informaciją apie savo naudos gavėjus, o kita jurisdikcija gali reikalauti, kad fondas kas mėnesį teiktų informaciją apie įmokas ir susijusias mokestines lengvatas bei kasmet – apie naudos gavėjus ir bendras remiančių darbdavių įmokas. Tačiau kriterijus, pagal kurį nustatoma, ar fondas atitinka minėtame punkte nustatytus reikalavimus, yra tai, ar teikdamas ataskaitas atitinkamoms mokesčių įstaigoms jurisdikcijose, kuriose jis yra įsteigtas ar vykdo savo veiklą, fondas pateikia informaciją.

Siauro dalyvavimo pensijų fondas

38. Pagal B poskyrio 6 punkte pateiktą apibrėžimą siauro dalyvavimo pensijų fondas – tai fondas, kuris įsteigtas tam, kad atsilyginant už suteiktas paslaugas, naudos gavėjams, kurie yra vieno ar kelių darbdavių dabartiniai ar buvę darbuotojai (arba tokių darbuotojų nurodyti asmenys), būtų mokamos senatvės, neįgalumo pensijos ar išmokos mirties atveju, tačiau su sąlyga, jei atitinka tos dalies punktuose išvardytus reikalavimus.

39. Pagal poskyrio B 6 dalies c punktą reikalaujama, kad darbuotojo ir darbdavio įmokos į fondą būtų ribojamos atsižvelgiant atitinkamai į darbuotojo gautas pajamas ir darbuotojui mokamą atlyginimą. Nors nurodyta, kad ribos netaikomos konkreitiems turto pervedimams (t. y. turto pervedimams iš C poskyrio 17 dalies a punkte apibūdintų pensijų sąskaitų), vis dėlto ribos gali būti netaikomos ir kitiems turto pervedimams, pavyzdžiui, iš kitų B poskyrio 5–7 dalyje apibūdintų pensijų sąskaitų).

40. Priklausomai nuo jurisdikcijos, B poskyrio 5 dalies b punkte reikalaujamas ataskaitinės informacijos teikimas gali skirtis. Kaip minėta ankstesniame 37 punkte, kriterijus, pagal kurį nustatoma, ar fondas atitinka minėtame punkte nustatytus reikalavimus, yra tai, ar teikdamas ataskaitas atitinkamoms mokesčių įstaigoms jurisdikcijose, kuriose jis yra įsteigtas ar vykdo savo veiklą, fondas pateikia informaciją.

Vyriausybės institucijos, tarptautinės organizacijos ar centrinio banko pensijų fondas

41. Pagal poskyrio B 7 dalį vyriausybės institucijos, tarptautinės organizacijos ar centrinio banko pensijų fondas – tai vyriausybės institucijos, tarptautinės organizacijos ar centrinio banko fondas, kuris įsteigtas tam, kad būtų mokamos senatvės, neįgalumo pensijos ar išmokos mirties atveju naudos gavėjams arba dalyviams, kurie yra dabartiniai ar buvę darbuotojai (arba tokių darbuotojų nurodyti asmenys), arba kurie nėra dabartiniai ar buvę darbuotojai, jei išmokos tokiems naudos gavėjams arba dalyviams mokamos atsilyginant už asmenines paslaugas, suteiktas vyriausybinei institucijai, tarptautinei organizacijai ar centriniam bankui.

Poskyrio B 8 dalis. Reikalavimus atitinkantis kredito kortelių išdavėjas

42. Poskyrio B 8 dalyje nustatyta, kad reikalavimus atitinkantis kredito kortelių išdavėjas yra finansų įstaiga, atitinkanti šiuos reikalavimus:

a) finansų įstaiga yra finansų įstaiga vien tik todėl, kad ji yra kredito kortelių išdavėja ir ji priima indėlius tik tada, kai klientas įmoka sumą, kuri būna didesnė už kortelei nustatytą likutį, ir nėra taip, kad ta permoka klientui būtų gražinama iš karto;

b) nuo [xxxx-xx-xx] arba iki šios datos finansų įstaiga priima politiką ir įdiegia tvarkas, kurias taikant, klientui neleidžiama įvykdyti permokos, kuri būtų didesnė kaip 50 000 USD, arba užtikrinama, kad už 50 000 USD didesnė permoka (ir už kortelei nustatytą likutį) klientui būtų gražinta per 60 dienų, kiekvienu atveju taikant VII skyriaus C poskyryje nustatytas sąskaitų sumavimo ir valiutų konvertavimo taisykles. Šiuo atveju kliento permoka neapima kredito likučių ginčijamų mokesčių sumos ribose, o apima dėl prekių gražinimo atsiradusius kredito likučius.

43. Nors B poskyrio 2 dalies b punkte nustatyti metai pasirenkami Bendrąjį duomenų teikimo standartą įgyvendinančios jurisdikcijos sprendimu, vis tik tikimasi, kad šiuo tikslu pasirinkti metai bus tie patys, kaip ir metai, pagal kuriuos nustatoma, kad sąskaita yra nauja sąskaita. Šiuo tikslu finansų įstaiga, kuri buvo suformuota ar įsteigta po pasirinktos datos, B poskyrio 8 dalies b punkte aprašytą reikalavimą turi įvykdyti per šešis mėnesius nuo tokios finansų įstaigos suformavimo ar įsteigimo datos.

44. Duomenis teikianti finansų įstaiga, kuri neatitinka kriterijų, kad būtų reikalavimus atitinkantis kredito kortelių išdavėjas, tačiau kuri klientui įmokejus permoką virš nustatyto kredito kortelės ar kito atnaujinamojo kredito likučio, tokį indėlį priima, apie tokią indėlio sąskaitą gali nepranešti, jei ji atitinka C poskyrio 17 dalyje f punkte nurodytus finansinių sąskaitų kategorijai nepriskiriamos sąskaitos reikalavimus.

B poskyrio 1 dalies c punktas. Mažą riziką kelianti duomenų neteikianti finansų įstaiga

45. B poskyrio 1 dalies c punkte nurodyta, kad Finansų įstaiga gali būti duomenų neteikianti finansų įstaiga, tačiau su sąlyga, kad:

- a) finansų įstaiga kelia mažą riziką, kad ja bus pasinaudota siekiant išvengti mokesčių;
- b) finansų įstaigai būdingos iš esmės tokios pat charakteristikos, kaip B poskyrio 1 dalies a ir punktuose nurodytos finansų įstaigos;
- c) nacionaliniuose teisės aktuose yra apibūdinta kaip duomenų neteikianti finansų įstaiga; ir
- d) finansų įstaigos kaip duomenų neteikiančios finansų įstaigos statusas neprieštarauja Bendrojo duomenų teikimo standarto tikslams.

46. Įvedant tokią „atvirą“ duomenų neteikiančių finansų įstaigų kategoriją siekiama pritaikyti specifines jurisdikcijų finansų įstaigas taip, kad jos atitiktų B poskyrio 1 dalies c punkte nustatytus reikalavimus. Tuo pačiu nebėra reikalo sudarant sutartis dėl automatinės informacijos apie finansines sąskaitas mainų aptarinėti duomenis neteikiančių finansų įstaigų klases.

47. Pirmasis B poskyrio 1 dalies c punkte nurodytas reikalavimas – finansų įstaiga turi kelti mažą riziką, kad ja bus pasinaudota siekiant išvengti mokesčių. Veiksniai, į kuriuos galbūt reikėtų atsižvelgti nustatant tokią riziką, galėtų būti tokie:

- a) mažos rizikos veiksniai:
 - 1) finansų įstaigai taikomas reguliavimas;
 - 2) reikalaujama, kad finansų įstaiga teiktų ataskaitas mokesčių institucijai;
- b) didelės rizikos veiksniai:

- 1) tokios rūšies finansų įstaigoms netaikomos pinigų plovimo prevencijos ir „Pažink savo klientą“ procedūros;
- 2) tokios rūšies finansų įstaigoms leidžiama išleisti pareikštines akcijas ir joms netaikomos veiksmingos priemonės, įgyvendinančios FARF rekomendacijas dėl skaidrumo ir tikrosios juridinių asmenų nuosavybės;¹⁰
- 3) tokios rūšies finansų įstaiga reklamuojama kaip mokesčių minimizavimo priemonė.

48. Antrasis B poskyrio 1 dalies c punkte aprašytas reikalavimas yra tas, kad finansų įstaigos ypatybės turi būti iš esmės panašios į bet kokios kitos B poskyrio 1 dalies a ir b punktuose aprašytos finansų įstaigos. Šio reikalavimo negalima naudoti tik siekiant eliminuoti specifinį apibūdinimo elementą. Kiekviena jurisdikcija gali įvertinti, kaip šis elementas taikomas tokios rūšies finansų įstaigai, kuri neatitinka visų konkretaus aprašymo reikalavimų, kurie išvardyti B poskyrio 1 dalies a arba b punktuose. Atlikdama tokį vertinimą, jurisdikcija privalo nustatyti, kuriuos reikalavimus finansų įstaiga atitiko ir kuriuos ne, o kalbant apie reikalavimus, kurių neatitiko, privaloma nustatyti, ar yra juos pakeičiantys reikalavimai, kurie lygiai taip pat užtikrintų, kad atitinkamos rūšies finansų įstaiga kels mažą riziką, kad ja bus naudojama siekiant išvengti mokesčių.

19. Trečiasis B poskyrio 1 dalies c punkte aprašytas reikalavimas yra tas, kad finansų įstaiga pagal nacionalinius įstatymus turi būti apibrėžiama kaip duomenų neteikianti finansų įstaiga. Reikalavimas būna įvykdytas, jei jurisdikcija nustato specifinės rūšies finansų įstaigą, kuri yra duomenų neteikianti finansų įstaiga, o toks apibrėžimas įtraukiamas į nacionalinius teisės aktus. Tuo tikslu jurisdikcija laikysis nuoseklaus požiūrio dėl finansų įstaigų, kurios tarpvyriausybinuose susitarimuose, sudarytuose tarp tokios jurisdikcijos ir JAV siekiant pagerinti mokesčių įstatymų, įskaitant FATCA, laikymąsi tarptautiniu mastu, laikomos „nuo mokesčių atleistais tikraisiais savininkais“ arba „atitinkančiomis užsienio finansų įstaigų reikalavimus“, tačiau su sąlyga, kad tokios rūšies finansų įstaigos atitinka B poskyrio 1 dalies c punkte nurodytus reikalavimus. Tikimasi, kad kiekviena jurisdikcija turės vienintelį nacionaliniu lygmeniu apibrėžtų duomenų neteikiančių finansų įstaigų sąrašą (o ne įvairius įvairių dalyvaujančių jurisdikcijų sąrašus) ir kad toks sąrašas bus viešai paskelbtas.

50. Ketvirtasis B poskyrio 1 dalies c punkte nustatytas reikalavimas yra tas, kad finansų įstaigos kaip duomenų neteikiančios finansų įstaigos statusas turi neprieštarauti Bendrojo duomenų teikimo standarto tikslams. Tikimasi, kad šio reikalavimo laikymasis bus stebimas, be kita ko, taikant tokias priemones:

- a) administracines procedūras, kurios taikomos siekiant užtikrinti, kad rizika, jog subjektai, kurie nacionaliniuose teisės aktuose priskiriami duomenų neteikiančioms finansų įstaigoms, bus panaudoti siekiant išvengti mokesčių, ir toliau išliktų maža (žr. IX skyriaus A poskyrio 4 dalį);
- b) potencialų sutarties su kompetentinga institucija suspendavimą, jei kita kompetentinga institucija finansų įstaigas kaip duomenų neteikiančias finansų įstaigas apibrėžė taip, kad toks apibrėžimas prieštarauja Bendrojo duomenų teikimo standarto tikslams (žr. Pavyzdinės sutarties su kompetentinga institucija 7 straipsnio 2 punktą);
- c) bendrojo duomenų teikimo standarto įgyvendinimo peržiūros mechanizmą G20 pavedė Pasauliniam skaidrumo ir keitimosi informacija mokesčių tikslais forumui (žr. G20 lyderių deklaraciją, aukščiausiojo lygio vadovų susitikimas Sankt Peterburge, 2013 m. rugsėjo 5–6 d.).¹¹

¹⁰ FATF/EBPO (2013). Tarptautiniai kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu bei plitimu standartai. FATF rekomendacijos. 2012 m. vasario mėn., FATF/EBPO, Paryžius. Prieiga per internetą:

www.fatf-gafi.org/media/fatf/documents/recomendations/pdfs/FATF_Recomendations.pdf

51. Toliau pateikti pavyzdžiai iliustruoja, kaip taikomas B poskyrio 1 dalies c punktas.

- 1 pavyzdys (nepelno organizacija). Nepelno organizacija, kuri yra finansų įstaiga, neatitinka jokio konkretaus aprašymo reikalavimų, išvardytų B poskyrio 1 dalies a arba b punktuose. Tokios duomenis neteikiančios finansų įstaigos nacionaliniuose teisės aktuose negalima apibrėžti esant duomenis neteikiančia finansų įstaiga vien todėl, kad ji yra nepelno organizacija.
- 2 pavyzdys (pensijų fondas, skirtas ir savarankiškai dirbantiems asmenims). Pensijų fondas, kuris yra finansų įstaiga, atitinka visus B poskyrio 5 dalyje išvardytus reikalavimus, tačiau pagal jurisdikcijos, kurioje fondas yra įsteigtas arba vykdo savo veiklą, teisės aktus reikalaujama numatyti naudą ir naudos gavėjams, kurie yra savarankiškai dirbantys asmenys. Kadangi yra bendras pakeičiantis reikalavimas, kuris numato lygiavertį užtikrinimą, jog fondas kels mažą riziką, jog juo bus naudojama siekiant išvengti mokesčių, tokią finansų įstaigą nacionaliniuose teisės aktuose galima apibrėžti kaip duomenų neteikiančią finansų įstaigą.
- 3 pavyzdys (neribojamų įmokų pensijų fondas). Pensijų fondas, kuris yra finansų įstaiga, atitinka visus B poskyrio 6 dalyje išvardytus reikalavimus, išskyrus vieną, kuris nurodytas B poskyrio 6 dalies c punkte (t. y. darbuotojo ir darbdavio įmokos yra neribojamos). Tačiau su darbuotojo ir darbdavio įmokos į fondą siejamos mokesčių lengvatos ribojamos atsižvelgiant atitinkamai į darbuotojo gautas pajamas ir darbuotojui mokamą atlyginimą. Kadangi yra bendras pakeičiantis reikalavimas, kuris numato lygiavertį užtikrinimą, jog fondas kels mažą riziką, jog juo bus naudojama siekiant išvengti mokesčių, tokią finansų įstaigą nacionaliniuose teisės aktuose galima apibrėžti kaip duomenų neteikiančią finansų įstaigą.
- 4 pavyzdys (investicinis subjektas išimtinai pensijų fondams). Investicinis subjektas, kuris yra finansų įstaiga, įsteigtas išimtinai tam, kad uždirbtų pajamas vienam ar keliems B poskyrio 5 – 7 dalyse aprašytiems pensijų fondams arba C poskyrio 17 dalies a punkte aprašytoms pensijų sąskaitoms. Kadangi visos investicinio subjekto pajamos duoda naudos tik duomenų neteikiančioms finansų įstaigoms arba finansinių sąskaitų kategorijai nepriskiriamoms sąskaitoms ir yra bendras pakeičiantis reikalavimas, kuris numato lygiavertį užtikrinimą, jog fondas kels mažą riziką, jog juo bus naudojama siekiant išvengti mokesčių, tokią finansų įstaigą nacionaliniuose teisės aktuose galima apibrėžti kaip duomenų neteikiančią finansų įstaigą.

B poskyrio 9 dalis. Nuo mokesčių atleistas kolektyvinio investavimo subjektas

52. B poskyrio 9 dalyje nustatyta, kad nuo mokesčių atleistas kolektyvinio investavimo subjektas – tai investicinė įmonė, kuriai taikomos kolektyvinio investavimo subjektų veiklos reglamentavimo taisyklės, tačiau su sąlyga, kad kolektyvinio investavimo subjekte visas kapitalo dalis turi arba jas valdo fiziniai asmenys arba subjektai, kurie nėra asmenys, apie kuriuos reikia pranešti (pvz., todėl, kad yra finansų įstaigos), išskyrus pasyvius nefinansinius subjektus, kurių kontroliuojantys asmenys yra asmenys, apie kuriuos reikia pranešti.

53. Praktiškai investicinis subjektas, kurio akcijų dalis turi arba kurios turimos per asmenis, apie kuriuos nereikia pranešti, paprastai neturės jokių duomenų teikimo prievolių, nepriklausomai nuo to, ar jis atitinka B poskyrio 9 dalyje nurodytus nuo mokesčių atleisto kolektyvinio investavimo

¹¹ Susitikimo medžiagą galima rasti internete <https://www.g20.org>

subjekto reikalavimus. Tačiau gali būti, kad toks atitikimas bus svarbus dėl kitų investiciniam subjektui įvestų prievolių, kaip antai nesant sąskaitų, apie kurias reikia pranešti, pateikti nulinius duomenis (jei numatyta pagal nacionalinius teisės aktus).

54. Toliau B poskyrio 9 dalyje pateikiama taisyklė, kuri turėtų būti taikoma tuo atveju, jei jurisdikcija anksčiau buvo leidusi kolektyvinio investavimo subjektams išleisti pareikštines akcijas. Investavimo subjektas, kuriam taikomos kolektyvinio investavimo subjektų veiklos reglamentavimo taisyklės, negali būti nepriskiriamas nuo mokesčių atleistiems kolektyvinio investavimo subjektams vien todėl, kad kolektyvinio investavimo subjektas išleido materialias pareikštines akcijas, tačiau su sąlyga, jei:

- a) kolektyvinio investavimo subjektas neišleido ir po [xxxx-xx-xx] neišleidžia materialių pareikštinių akcijų;
- b) po atsisakymo kolektyvinio investavimo subjektas išperka visas tokias akcijas;
- c) kolektyvinio investavimo subjektas atlieka II–VII skyriuose nustatytas išsamaus patikrinimo procedūras ir, kai tokios akcijos pateikiamos išpirkti arba kitaip už jas apmokėti, pateikia apie jas visą informaciją, kurią reikia pranešti;
- d) siekdamas užtikrinti, kad tokios akcijos būtų kaip galima greičiau ir visais atvejais ne vėliau kaip iki [xxxx-xx-xx] išpirktos arba išimtos iš apyvartos, kolektyvinio investavimo subjektas yra priėmęs atitinkamą politiką ir įdiegęs reikiamas procedūras.

B poskyrio 1 dalies e punktas. Valdytojo dokumentais pagrįstas patikos fondas

55. Vadovaujantis B poskyrio 1 dalies e punktu, patikos fondas, kuris yra finansų įstaiga (pvz., todėl, kad yra investicinis subjektas) yra duomenų neteikianti finansų įstaiga tiek, kiek jo patikėtinis yra duomenis teikianti finansų įstaiga, ir praneša visą informaciją, kurią pagal I skyriaus nuostatas reikia pateikti apie visas patikos sąskaitas, apie kurias reikia pranešti.

56. Nustatant tokią duomenis neteikiančios finansų įstaigos kategoriją, gaunamas toks pat rezultatas, kaip ir pagal II skyriaus D poskyrio nuostatas, pagal kurį vykdydamos savo duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo prievoles, duomenis teikiančios finansų įstaigos gali pasitelkti paslaugų teikėjus. Vienintelis skirtumas tarp to punkto ir šios kategorijos yra tas, kad duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo prievolės, kurioms vykdyti buvo pasitelkti paslaugų teikėjai, išlieka duomenis teikiančios finansų įstaigos atsakomybė, o atsakomybę už prievoles, kurias įvykdo pataikos fondo patikėtinis, valdytojo dokumentais pagrįstas patikos fondas perleidžia patikėtinui. Tačiau ši kategorija niekaip nepakeičia duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo atlikimo laiko ir būdo, kuris išlieka toks pat, jei atsakomybė būtų išlikusi patikos fondui. Pavyzdžiui, informacijos apie valdytojo dokumentais pagrįsto patikos fondo sąskaitą, apie kurią reikia pranešti, patikėtinis neturi pranešinėti taip, tarytum ji būtų patikėtinio sąskaita. Tokią informaciją patikėtinis turi pateikti taip, kaipgi būtų buvusi pateikta, jei ją teiktų valdytojo dokumentais pagrįstas patikos fondas (pvz., tai pačiai jurisdikcijai) ir turi nurodyti valdytojo dokumentais pagrįstą patikos fondą, kuriam vykdo duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo prievoles. Šios kategorijos duomenų neteikianti finansų įstaiga gali prašyti priskirti ją juridiniam asmeniui, kuris yra lygiavertis ar panašus į patikos fondą, kaip antai *fideicomiso*.

C poskyris. Finansinė sąskaita

C poskyrio 1 dalis. Bendrosios taisyklės

57. C poskyrio 1 apibrėžta, kad finansinės sąskaitos yra finansų įstaigos tvarkomos sąskaitos ir kad jos apima:

- indėlių sąskaitas;
- pasaugos sąskaitas;
- investicinės įmonės atveju – apima bet kokią finansų įstaigos akcinio kapitalo ar skolos dalį;
- tvarkoma kaupiamojo draudimo sutartis; ir
- anuiteto sutartis.

58. Tačiau sąvoką „finansinė sąskaita“ neaprepia jokių sąskaitų, kurios yra finansinių sąskaitų kategorijai nepriskiriamos sąskaitos ir todėl joms netaikomos išsamaus patikrinimo procedūros, kurios taikomos siekiant nustatyti tas finansines sąskaitas, apie kurias reikia pranešti (kaip antai gauti sąskaitos turėtojo patvirtinimą). Be to, sąvoka „finansinė sąskaita“ neaprepia tam tikrų anuiteto sutarčių, kurios aprašytos C poskyrio 1 dalies c punkte, t. y. neinvesticinio, neperleidžiamo tiesioginio gyvybės draudimo anuiteto, kuris išduotas fiziniam asmeniui ir pinigine kompensacija pakeičia pensijos ar neįgalumo išmoką, mokamą iš sąskaitos, kuri nepriskiriama finansinių sąskaitų kategorijai. Pensijų ar neįgalumo išmokos aprėpia atitinkami išmokas pensijos ar mirties atveju.

59. Neinvesticinis, neperleidžiamas tiesioginis gyvybės draudimo anuitetas yra neperleidžiama anuiteto sutartis, kuri i) yra neinvesticinė anuiteto sutartis; ii) yra tiesioginis anuitetas; ir iii) yra gyvybės draudimo anuitetas. Sąvoka „investicinė anuiteto sutartis“ reiškia tokią anuiteto sutartį, pagal kurią išmokos arba įmokos koreguojamos taip, kad atspindėtų investicijų grąžą arba su sutartimi susieto turto rinkos vertę. Sąvoka „tiesioginis anuitetas“ reiškia anuiteto sutartį, kurios atveju mokama vienodo dydžio įmoka arba mokestis už anuitetą; ir ii) ne vėliau kaip per metus nuo sutarties pirkimo dienos pradedami mokėti metiniai arba dažnesni, iš esmės lygios trukmės laikotarpiams nustatyti periodiniai mokėjimai. Sąvoka „gyvybės draudimo anuiteto sutartis“ reiškia anuiteto sutartį, pagal kurią mokamos gyvybės draudimo išmokos vienam ar keliems asmenims.

60. C poskyrio 1 dalies a punkte nustatyta, kad laikoma, jog investicinės įmonės akcinio kapitalo ar skolos dalis yra finansinė sąskaita. Tačiau subjekto, kuris priskiriamas investicinėms įmonėms vien todėl, kad yra investicijų konsultantas ar investicijų valdytojas, akcinio kapitalo ar skolos dalis nėra finansinė sąskaita. Todėl akcinio kapitalo ar skolos dalis, kuri paprastai bus laikoma finansine sąskaita, aprėpia investicinės įmonės, kuri i) yra profesionaliai valdoma investicinė įmonė; arba ii) kuri funkcionuoja ar save laiko kolektyvinio investavimo subjektu, tarpusavio fondu, fondu, kurio akcijomis prekiaujama vertybinių popierių biržoje, privataus akcinio kapitalo fondu, rizikos draudimo fondu, rizikos kapitalo fondu, akcijų išpirkimo skolintomis lėšotomis fondu ar bet koku kitu panašiu kolektyvinio investavimo subjektu, kuris buvo įsteigtas siekiant investuoti ir perinvestuoti į finansinį turtą arba prekiauti finansiniu turtu, akcinio kapitalo ar skolos dalį.

61. C poskyrio 1 dalies b punkte nustatyta, kad finansinės įstaigos akcinio kapitalo ar skolos dalis, išskyrus nurodytą C poskyrio 1 dalies a punkte, yra laikoma finansine sąskaita tik tada, jei jeigu akcinio kapitalo dalies klasė buvo nustatyta siekiant išvengti duomenų teikimo pagal I skyriaus reikalavimus, taigi, pasaugos įstaigos, indėlių įstaigos, investicinės įmonės, kuri nėra C poskyrio 1 dalies a punkte nurodytas investicijų konsultantas ar investicijų valdytojas arba nurodytoji draudimo bendrovė, kuri buvo įsteigta siekti išvengti duomenų teikimo prievolės, sąskaita bus priskiriama finansinėms sąskaitoms.

62. Apskritai, kad sąskaitą tvarko finansų įstaiga bus laikoma atitinkanti šiuos kriterijus:

- pasaugos sąskaitos atveju bus laikoma, kad sąskaitą tvarko finansų įstaiga, kuri atlieka pasaugos funkcijas viso sąskaitoje laikomo turto atžvilgiu (įskaitant finansų įstaigą, kuri sąskaitą atitinkamam sąskaitos turėtojui tokioje įstaigoje yra atidariusi alternatyviu pavadinimu);
- indėlių sąskaitos atveju bus laikoma, kad sąskaitą tvarko finansų įstaiga, kuri privalo mokėti su sąskaita susijusias išmokas (neskaitant finansų įstaigos tarpininko nepriklausomai nuo to, ar jis būtų finansų įstaiga);
- finansų įstaigos akcinio kapitalo ar skolos dalies, kuri priskiriama finansinėms sąskaitoms, atveju laikoma, kad sąskaitą tvarko tokia finansų įstaiga;
- kaupiamojo draudimo sutarties arba anuiteto sutarties atveju bus laikoma, kad sąskaitą tvarko finansų įstaiga kuri privalo mokėti su sutartimi susijusias išmokas.

63. Tačiau jurisdikcijų teisinės, administracinės ir veiklos sistemos yra labai įvairios, o finansų sistemos skiriasi, todėl priklausomai nuo finansų sektoriaus struktūros, įvairiose jurisdikcijose frazės „sąskaitos tvarkymas“ reikšmės gali skirtis. Kai kuriais atvejais gali būti, kad duomenis teikianti finansų įstaiga neturės visos su sąskaita susijusios informacijos, apie kurią reikia pranešti, todėl prireiks parengti nacionalines gaires. Priimant tokias gaires, reikėtų labai rūpestingai išnagrinėti bet kokius nenuoseklumus, kurie galėtų atsirasti tarptautiniame kontekste, ypač dėl jurisdikcijų, kurios nėra dalyvaujančiosios jurisdikcijos, arba dėl finansų įstaigų, kurios nėra dalyvaujančiosios jurisdikcijos finansų įstaigos, kad tokios gairės neprieštarautų Bendrojo duomenų teikimo standarto tikslams (žr. IX skyriaus komentarų 5 punktą).

64. Pavyzdžiui, kai kuriose dalyvaujančiosiose jurisdikcijose gali būti, kad vertybiniai popieriai bus laikomi savininko vardu įregistruotose sąskaitose, kurias tvarko centrinis vertybinių popierių depozitoriumas ir kuriomis operuoja kitos finansų įstaigos. Faktiškai centrinis vertybinių popierių depozitoriumas tų sąskaitų atžvilgiu bus laikomas duomenis teikiančia finansų įstaiga ir todėl atsakingas už duomenų teikimo bei išsamaus patikrinimo prievolių vykdymą. Tačiau kadangi ryšius su klientais valdo ir išsamaus patikrinimo procedūras taiko kitos finansų įstaigos, veikdamos kaip sąskaitų operatoriai, gali būti, kad centrinis vertybinių popierių depozitoriumas bus tokioje padėtyje, kad negalės įvykdyti tokių prievolių. Tokius atvejus dalyvaujančiosios jurisdikcijos gali išspręsti, pavyzdžiui, laikydamos, kad atitinkama pasaugos sąskaita yra tokiose kitose finansų įstaigose, o tokios kitos finansų įstaigos, yra atsakingos už bet kokius duomenų apie tokias pasaugos sutartis pateikimus. Tačiau jei laikoma, kad atitinkama pasaugos sąskaita yra tokioje kitoje finansų įstaigoje, vadovaujantis II skyriaus D punktu centrinis vertybinių popierių depozitoriumas duomenis gali teikti tokios kitos finansų įstaigos vardu.

65. Panašus atvejis irgi gali atsitikti kai kuriose dalyvaujančiosiose jurisdikcijose, jei yra įvykdomi fondų, kurių akcijomis prekiaujama vertybinių popierių biržoje, akcinio kapitalo dalies pardavimo sandoriai ir brokeriai taiko išsamaus patikrinimo procedūras, tačiau galutiniai investuotojai yra tiesiogiai įregistruoti fondo akcininkų sąrašė. Iš tikrųjų akcinio kapitalo dalies atžvilgiu fondas bus laikomas duomenis teikiančia finansų įstaiga, tačiau jis neturės tokios informacijos, kad galėtų įvykdyti duomenų teikimo prievoles. Tokį atvejį dalyvaujančioji jurisdikcija gali išspręsti, pavyzdžiui, reikalaudama, kad brokeriai pateiktų visą būtiną informaciją fondui taip, kad šis galėtų įvykdyti duomenų teikimo prievoles.

C poskyrio 2 dalis. Indėlių sąskaita

66. C poskyrio 2 dalyje nustatyta, kad indėlių sąskaita – tai bet kokia komercinė, einamoji, taupymo, terminuotojo indėlio sąskaita arba sąskaita, kuri yra patvirtinta indėlio sertifikatu,

taupymo sertifikatu, investicijos sertifikatu, skolos sertifikatu ar kita panašia finansine priemone, kurią tvarko finansų įstaiga vykdydama įprastą bankininkystės ar panašią veiklą. Indėlių sąskaitoms priskiriamos ir pagal garantuotų investicijų sutartį ar panašų susitarimą mokėti ar gauti palūkanas draudimo bendrovėje laikomos sumos.

67. Sąskaita, kurios buvimą liudija banko atsiskaitymo knygelė, paprastai bus laikoma indėlių sąskaita. Kaip minėta ankstesniame 25 punkte, apyvartiniai skolos instrumentai, kuriais prekiaujama reguliuojamoje vertybinių popierių rinkoje arba užbiržinėje rinkoje ir kuriuos platina bei laiko finansų įstaigos, paprastai bus laikomi ne indėlių sąskaitomis, o finansinio turto vienetais.

C poskyrio 3 dalis. Pasaugos sąskaita

68. C poskyrio 3 dalyje nustatyta, kad pasaugos sąskaita – tai sąskaita (išskyrus draudimo arba anuiteto sutartį), kurioje kito asmens naudai laikomas vienas ar keli finansinio turto vienetai.

C poskyrio 5 dalis. Akcinio kapitalo dalis

69. Sąvoka „akcinio kapitalo“ dalis apibrėžia akcinio kapitalo dalį partnerystėse ir patikos fonduose. Akcinio kapitalo dalis partnerystės, kuri yra finansų įstaiga, atveju – tai kapitalo arba pelno dalis toje partnerystėje. Patikos, kuri yra finansų įstaiga, atveju laikoma, kad akcinio kapitalo dalį turi bet kuris asmuo, disponuojantis visa patika arba jos dalimi ar gaunantis naudą iš visos patikos arba jos dalies, ar bet kuris kitas fizinis asmuo, faktiškai galutinai kontroliuojantis visą patiką. Patikos fondui, kuris yra finansų įstaiga, taikoma nuostata galioja ir juridinei struktūrai, kuri lygiavertė patikos fondui ar yra į jį panaši, arba fondui, kuris yra finansų įstaiga.

70. Pagal C poskyrio 4 punktą laikoma, kad asmuo, apie kurį reikia pranešti, bus patikos naudos gavėju, jei toks asmuo, apie kurį reikia pranešti, turi teisę tiesiogiai arba netiesiogiai (pvz., per nominalų savininką) iš patikos gauti privaloma tvarka paskirstomą dalį arba gali tiesiogiai ar netiesiogiai gauti neprivalomai paskirstomą dalį. Šiuo tikslu naudos gavėjas, kuris atskiru sprendimu paskirstomą pelną gali gauti tik iš patikos fondo, bus laikomas patikos fondo naudos gavėju, jei toks asmuo paskirstomą pelno dalį gauna per kalendorinius metus ar kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį (t. y. paskirstomas pelnas buvo išmokėtas arba nuspręsta jį išmokėti). Ta pati nuostata taikoma ir traktuojant, kad asmuo, apie kurį reikia pranešti, yra juridinio asmens, kuris lygiavertis ar panašus į patikos fondą arba kuris yra fondas, naudos gavėjas.

71. Jei akcinio kapitalo dalis laikoma pasaugos įstaigoje, už duomenų teikimą atsako pasaugos įstaiga, o ne investicinė įmonė. Toliau pateiktas pavyzdys iliustruoja, kaip reikėtų pateikti duomenis.

Asmuo A, kuris yra asmuo, apie kurį reikia pranešti, turi L fondo akcijų. Akcijas asmuo A laiko pasaugos įstaigoje Y pasaugos sąlygomis. Investicinis fondas yra investicinis subjektas, todėl žiūrint iš jo perspektyvos, jo akcijos yra finansinės sąskaitos (t. y. investicinės įmonės akcinio kapitalo dalis). Fondas L pasaugos įstaigą Y turi laikyti jo sąskaitos turėtoju. Kadangi Y yra finansų įstaiga (t. y. pasaugos įstaiga), o finansų įstaigos nėra asmenys, apie kuriuos reikia pranešti, tokios akcijos nėra objektas, apie kurį turėtų pranešti investavimo fondas L. Pasaugos įstaigai Y asmens A laikomos sąskaitos yra finansinio turto vienetai, kurie laikomi pasaugos sąskaitoje, todėl būdama pasaugos įstaiga, Y atsako už tai, kad būtų pranešta, jog asmens A vardu laiko akcijas.

C poskyrio 5–8 dalys. Draudimo ir anuitetų sutartys

C poskyrio 5–8 dalyse pateikiami įvairių sąvokų, susijusių su draudimo produktais, apibrėžimai – „draudimo sutartis“, „anuiteto sutartis“, „kaupiamojo draudimo sutartis“ ir „kaupiamoji suma“. Kadangi sąvokų „draudimo sutartis“ ir „kaupiamoji suma“ reikia apibrėžiant sąvokos „kaupiamojo draudimo sutartis“ turinį, tik sutartis, kuri yra kaupiamojo draudimo sutarties arba anuiteto sutarties sąskaita gali būti finansinė sąskaita.

73. C poskyrio 6 dalyje nustatyta, kad anuiteto sutartis – tai sutartis, pagal kurią jos išdavėjas sutinka mokėti išmokas per laikotarpį, kuris visiškai ar iš dalies buvo nustatytas atsižvelgus į vieno ar kelių asmenų tikėtiną gyvenimo trukmę. Anuiteto sutartims priskiriama ir sutartis, kuri pagal jurisdikcijos, kurioje ji sudaryta, įstatymus, kitus teisės aktus ar praktiką laikoma anuiteto sutartimi ir pagal kurią išdavėjas sutinka tam tikrą metų skaičių mokėti išmokas.

74. C poskyrio 5 dalyje nustatyta, kad draudimo sutartis – tai sutartis (išskyrus anuiteto sutartį), pagal kurią jos išdavėjas sutinka išmokėti tam tikrą sumą, jei įvyksta nurodytas su mirtimi, liga, nelaimingu atsitikimu, atsakomybe ar turtine rizika susijęs netikėtas atvejis. C poskyrio 7 dalyje nustatyta, kad kaupiamojo draudimo sutartis – tai draudimo sutartis (išskyrus dviejų draudimo bendrovių sudarytą nuostolių atlyginimo perdraudimo sutartį), pagal kurią numatyta kaupiamoji suma.

75. C poskyrio 8 punkte nustatyta, kad priklausomai nuo to, kuri suma yra didesnė, kaupiamoji suma reiškia: i) sumą, kurią draudėjas turi teisę gauti atsiskaitęs sutarties ar jai pasibaigus (nustatoma neatėmus atsisakymo mokesčio ar paskolos pagal polisą), ii) sumą, kurią draudėjas gali pasiskolinti pagal sutartį (pavyzdžiui, ją įkeisdamas) ar jos atžvilgiu. Nepaisant to, kas šioje nuostatoje išdėstyta anksčiau, „kaupiamoji suma“ neapima sumos, kuri pagal draudimo sutartį išmokama:

- a) tik dėl pagal gyvybės draudimo sutartį apdrausto asmens mirties;
- b) kaip išmoka kūno sužalojimo ar ligos atveju ar kita išmoka, skirta ekonominiams nuostoliams, kurie buvo patirti įvykus draudžiamajam įvykiui, atlyginti;
- c) kaip anksčiau pagal draudimo sutartį (išskyrus investicinio gyvybės draudimo arba anuiteto sutartį) sumokėtos draudimo įmokos grąžinimas (atėmus draudimo mokesčių, nepriklausomai nuo to, ar jie buvo faktiškai taikyti, išlaidas) dėl sutarties nutraukimo arba pasibaigimo, rizikos sumažėjimo sutarties galiojimo laikotarpiu arba dėl su draudimo įmoka susijusios informacijos pateikimo ar kitos panašios klaidos taisymo;
- d) kaip draudėjo dividendai (išskyrus dividendus pasibaigimo atveju), tačiau su sąlyga, jei tie dividendai yra susiję su draudimo sutartimi, pagal kurią išmokamos tik C poskyrio 8 dalies b punkte nurodytos išmokos;
- e) kaip išankstinės įmokos arba draudimo sutartimi, pagal kurią įmoka mokama ne rečiau kaip kasmet, numatytos depozitinės įmokos grąžinimas, jei išankstinės įmokos arba depozitinės įmokos suma yra ne didesnė kaip kita metinė įmoka, kurią reikės sumokėti pagal sutartį.

76. C poskyrio 8 dalies b punkte nurodyta, kad kaupiamoji suma neapima sumos, kuri pagal draudimo sutartį išmokama kaip išmoka kūno sužalojimo ar ligos atveju ar kita išmoka, skirta ekonominiams nuostoliams, kurie buvo patirti įvykus draudžiamajam įvykiui, atlyginti. Tokia kita išmoka neapima jokios kitos išmokos, kuri mokama pagal investicinę draudimo sutartį. Investicinė draudimo sutartis reiškia tokią draudimo sutartį, pagal kurią išmokos arba įmokos koreguojamos taip, kad atspindėtų investicijų grąžą arba su sutartimi susieto turto rinkos vertę.

77. C poskyrio 8 dalies a ir c punktuose nurodytos sumos, kurių neapima kaupiamoji suma, yra sumos, mokėtinos investicinės gyvybės draudimo sutarties atveju, o poskyrio C 8 dalies c punkte nurodyta, kad ir investicinio gyvybės draudimo anuiteto sutarties atveju. Investicinė gyvybės draudimo sutartis yra tokia draudimo sutartis, kuri yra: i) investicinė draudimo sutartis (žr. ankstesnį

76 punktą); ir ii) yra gyvybės draudimo sutartis (žr. 78 punktą). Investicinė gyvybės draudimo anuiteto sutartis yra anuiteto sutartis, kuri: i) yra investicinė anuiteto sutartis; ir ii) gyvybės draudimo anuiteto sutartis (žr. ankstesnį 59 punktą).

78. Gyvybės draudimo sutartis yra draudimo sutartis, pagal kurią draudikas už mokamas įmokas sutinka sumokėti atitinkamą sumą vienam ar keliems asmenims mirus. Tai, kad sutartis numato vieną ar kelis mokėjimus (pavyzdžiui, pašalpas arba neįgalumo išmokas) papildomai prie išmokos mirties atveju nepaverčia sutarties kitokia, o ne gyvybės draudimo sutartimi.

79. C poskyrio 8 dalies d punkte minėti draudėjo dividendai, kurie atitinka visus C poskyrio 8 dalies d punkte nustatytus reikalavimus, sąvoka „kaupiamoji suma“ irgi nėra aprėpiami. Draudėjo dividendai – tai bet kokie dividendai ar panašios paskirstomos sumos draudėjams, įskaitant:

- a) sumą, kuri buvo išmokėta arba įskaityta į sąskaitą (įskaitant kaip išmokų padidinimą), jei suma sutartyje nėra fiksuota, o priklauso nuo draudimo bendrovės patirties arba vadovybės nuožiūros;
- b) draudimo įmokos sumažinimą, kuri dėl sumažinimo būtų reikėję sumokėti;
- c) nuo buvusios patirties priklausantį gražinimą ar įskaitymą, remiantis vien tik buvusių reikalavimų išmokėti išmoką pagal sutartį ar susijusiai grupei patirtimi.

Draudėjo dividendai negali viršyti anksčiau pagal sutartį įmokėtų įmokų, atėmus iš jų draudimo kainą ir sąnaudų pasikeitimą (nepriklausomai nuo to, ar faktiškai patirtos) per sutarties buvimo laikotarpį ir bendrą bet kokių anksčiau pagal sutartį išmokėtų ar į sąskaitą įskaitytų dividendų sumą.

Draudimo dividendai neapima jokių sumų, kurios palūkanų pobūdžio ir kurios draudėjui buvo sumokėtos arba įskaitytos į sąskaitą tiek, kiek tokios sumos viršija minimalias palūkanas, kurias pagal nacionalinius teisės aktus reikia įskaityti į sąskaitą sutartyje nurodytų sumų atžvilgiu.

80. Mikro draudimo sutartys, kuriose nėra kaupiamosios sumos (įskaitant atvejus, kai kaupiamoji suma lygi nuliui) nebus laikomos kaupiamojo draudimo sutartimis. Draudimo paketai, kaip antai asmeninės universalios gyvybės draudimo sutartys, paprastai bus laikomos kaupiamojo draudimo sutartimis. „Draudimo paketas“ – tai draudimo sutartis, kurios turtais yra: i) laikomas sąskaitoje, kurią tvarko finansų įstaiga; ir ii) kuris valdoma pagal asmeniškai suformuotą investavimo strategiją arba draudėjui, sutarties savininkui ar naudos gavėjui kontroliuojant ar darant įtaką.

C poskyrio 6–16 dalys. Jau esančios ir naujos asmeninės ir subjektų sąskaitos

81. C poskyrio 9–16 dalyse aprašytos įvairios finansinių sąskaitų, suklasifikuotų pagal sąskaitos atidarymo datą, sąskaitos turėtoją ir likutį arba vertę, kategorijos: „jau esanti sąskaita“, „nauja sąskaita“, „jau esanti asmeninė sąskaita“, „nauja asmeninė sąskaita“, „jau esanti subjekto sąskaita“, „mažesnės vertės sąskaita“, „didelės vertės sąskaita“ ir „nauja subjekto sąskaita“.

82. Pirma, finansinės sąskaitos klasifikuojamos pagal sąskaitos atidarymo datą. Todėl finansinė sąskaita gali būti arba jau esanti sąskaita, arba nauja sąskaita. C poskyrio 9–16 dalyse nurodyta, kad jau esanti sąskaita – tai finansinė sąskaita, kurią nuo [xxxx-xx-xx] tvarko duomenis teikianti finansų įstaiga, o nauja sąskaita – tai duomenis teikiančios finansų įstaigos tvarkoma finansinė sąskaita, kuri buvo atidaryta [xxxx-xx-xx] arba vėliau. Tačiau įgyvendinant Bendrąjį duomenų teikimo standartą jurisdikcijoms suteikta laisvė pakeisti C poskyrio 9 dalies nuostatas taip, kad būtų galima įtraukti tam tikras naujas jau esančių klientų sąskaitas. Tokiu atveju C poskyrio 9 dalį reikėtų pakeisti taip:

9. Sąvoka „jau esanti sąskaita“ reiškia:

- a) finansinę sąskaita, kurią nuo [xxxx-xx-xx] tvarko duomenis teikianti finansų įstaiga;*

b) bet kokią sąskaitos turėtojo finansinę sąskaitą, nepriklausomai nuo to, kada finansinė sąskaita buvo atidaryta, jei:

i) duomenis teikiančioje finansų įstaigoje (arba susijusiame subjekte, kuris yra toje pačioje jurisdikcijoje, kaip ir duomenis teikianti finansų įstaiga) sąskaitos turėtojas turi finansinę sąskaitą, kuri pagal C poskyrio 9 dalies a punkto apibrėžimą yra jau esanti sąskaita;

ii) duomenis teikianti finansų (ir atitinkamai, susijęs subjektas toje pačioje jurisdikcijoje, kaip ir duomenis teikianti finansų įstaiga) minėtas finansines sąskaitas ir bet kokias kitas sąskaitas turėtojo sąskaitas, kurios pagal šį C poskyrio 9 dalies b punktą priskiriamos jau esančioms sąskaitoms, VII skyriaus A poskyryje nustatytų žinojimo reikalavimų standartų įvykdymo tikslu ir bet kurios finansinės sąskaitos likučio ar vertės nustatymo, siekiant įvertinti, ar sąskaitos likutis arba vertė pasiekė kokią nors nurodytą ribinę sumą, tikslu laikomos viena finansine sąskaita;

iii) finansinės sąskaitos, kuriai taikomos pinigų plovimo prevencijos ir „Pažink savo klientą“ procedūros, duomenis teikiančiai finansų įstaigai leidžiama tokias pinigų plovimo prevencijos ir „Pažink savo klientą“ procedūrų reikalavimus sąskaitų atžvilgiu įvykdyti remiantis pinigų plovimo prevencijos ir „Pažink savo klientą“ procedūromis, kurios buvo atliktos jau esančios sąskaitos, aprašytos C poskyrio 9 dalies a punkte atžvilgiu;

iv) atidarant finansinę sąskaitą, nereikalaujama, kad klientas pateiktų naują, papildomą ar pakeistą informaciją kitu, ne Bendrojo duomenų teikimo standarto taikymo tikslu.

Pavyzdžiams, kai tikriausiai bus reikalaujama pateikti naują, papildomą arba pakeistą kliento informaciją, galima priskirti atvejus, kai indėlių sąskaitą turintis sąskaitos turėtojas atidaro pasaugos sąskaitą (kadangi dažnai reikalaujama, kad sąskaitos turėtojas pateiktų informaciją, susijusią su jo keliama rizika), arba atvejus, kai sąskaitos turėtojas sudaro naują draudimo sutartį. Vien tik sutikimas su nuostatomis ir sąlygomis arba vien tik leidimas atlikti kreditingumo vertinimą nebus priskiriamas su sąskaita susijusiai kliento informacijai.

Kalbant apie C poskyrio 9 dalies b punkto ii papunktį, jei duomenis teikianti finansų įstaiga turi pagrindo žinoti, kad vienos iš finansinių sąskaitų turėtojui priskirtas statusas yra neteisingas, tai reiškia, kad ji turėjo pagrindo žinoti, kad ir visų kitų finansinių sąskaitų atveju sąskaitos turėtojui priskirtas statusas yra neteisingas. Tiek, kiek sąskaitos likutis arba vertė yra toks, kad vienai ar kelioms sąskaitoms reikia taikyti kurią nors sąskaitos ribinę sumą, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo susumuoti tokių finansinių sąskaitų likučius arba vertę.

Fondas tikriausiai neatitiks su kitu fondu susijusio subjekto reikalavimų taip, kaip nurodyta E poskyrio 4 dalyje ir todėl alternatyvus sąvokos „jau esanti sąskaita“ apibrėžimas negalios naujoms akcinio kapitalo ar skolos dalims, kurias turi galutiniai investuotojai, įregistruoti fondo akcininkų registracijos knygoje. Siekiant tokią situaciją ištaisyti, jurisdikcijos turi pakeisti E poskyrio 4 dalį tokiu tekstu:

4. Laikoma, kad subjektas yra su kitu subjektu susijęs subjektas, jei a) kuris nors subjektas kontroliuoja kitą subjektą, b) abu šie subjektai yra bendrai kontroliuojami, c) abu subjektai yra A poskyrio 6 dalies b punkte aprašytos investicinės įmonės, turintys vieną vadovybę, kuri vykdo tokių investicinių įmonių išsamaus patikrinimo prievoles. Šiuo atveju kontrolė reiškia tiesioginę ar netiesioginę nuosavybės teisę į daugiau kaip 50 proc. subjekto balsavimo teisę turinčių akcijų ar jo vertės.

83. Jau esančios sąskaitos ir naujos sąskaitos klasifikuojamos pagal sąskaitos turėtojo rūšį. Todėl jau esanti sąskaita gali būti arba jau esanti asmeninė sąskaita, arba jau esanti subjekto sąskaita, o

nauja sąskaita gali būti arba nauja asmeninė sąskaita, arba nauja subjekto sąskaita. Šių sąvokų apibrėžimai atitinkamai pateikiami C poskyrio 11–13 ir 16 dalyse.

84. Galiausiai jau esančios asmeninės sąskaitos skirstomos atsižvelgiant į tai, ar jų likutis arba vertė viršija 1 000 000 USD. Todėl jau esanti sąskaita gali būti arba mažesnės vertės sąskaita, arba didelės vertės sąskaita. C poskyrio 14 ir 15 dalyje šios sąvokos apibrėžiamos taip:

- mažesnės vertės sąskaita – tai jau esanti asmeninė sąskaita, kurios bendras likutis arba suma [xxxx] m. gruodžio 31 d. buvo ne didesnė kaip 1 000 000 USD;
- didelės vertės sąskaita – tai jau esanti asmeninė sąskaita, kurios bendras likutis arba suma [xxxx] m. gruodžio 31 d. arba bet kurių paskesnių metų gruodžio 31 d. yra didesnė kaip 1 000 000 USD.

Jei sąskaita tampa didelės vertės sąskaita, tokį statusą ji išlaiko iki sąskaitos uždarymo datos, todėl nebegali būti laikoma mažesnės vertės sąskaita.

85. Nors datos, pagal kurias finansinės sąskaitos skirstomos į jau esančias sąskaitas ir į naujas sąskaitas, pasirenkamos Bendrąjį duomenų teikimo standartą įgyvendinančios jurisdikcijos sprendimu, vis tik tikimasi, kad nustatymui, kuri sąskaita yra nauja sąskaita, pasirinkta data bus diena, einanti po datos, pasirinktos nustatymui, kuri sąskaita yra jau esanti sąskaita (žr. 5 priedą „Platesnis požiūris į bendrąjį duomenų teikimo standartą“). Kalbant apie metus, kurie pasirenkami siekiant priskirti sąskaitas mažesnės vertės sąskaitoms arba didelės vertės sąskaitoms, tikimasi, kad abiem atvejais bus taikomai tie patys metai.

C poskyrio 17 dalis. Finansinių sąskaitų kategorijai nepriskiriama sąskaita

86. C poskyrio 17 dalyje išvardytos įvairios finansinių sąskaitų kategorijai nepriskiriamos sąskaitos (t. y. sąskaitos, kurios nepriskiriamos finansinėms sąskaitoms, ir todėl apie jas nereikia pranešti). Tai:

- a) pensijų sąskaitos;
- b) ne pensijų tikslams skirtos sąskaitos, kurioms taikomos mokesčių lengvatos;
- c) terminuotos gyvybės draudimo sutartys;
- d) paveldėto turto sąskaitos;
- e) sąlyginio deponavimo sąskaitos;
- f) indėlių sąskaitos, atsiradusios dėl negrąžintų permokų;
- g) bet kurios kitos finansinių kategorijų sąskaitoms nepriskiriamos sąskaitos, kurios kelia mažą riziką.

Šios kategorijos paprastai atitiks finansinių sąskaitų kategorijai nepriskiriamų sąskaitų rūšis tarpvalstybiniuose susitarimuose, kuriuos tokia jurisdikcija sudarė su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis siekiant pagerinti mokesčių įstatymų laikymąsi tarptautiniu mastu, įskaitant FATCA, tačiau su sąlyga, kad tokių rūšių sąskaitos atitinka visus C poskyrio 17 dalyje išvardytus atitinkamus reikalavimus.

87. Siekdama nustatyti, ar sąskaita atitinka konkrečios finansinių sąskaitų kategorijai nepriskiriamų sąskaitų rūšies reikalavimus, duomenis teikianti finansų įstaiga gali remtis savo turima informacija (įskaitant informaciją, kuri buvo surinkti pagal pinigų plovimo prevencijos ir „Pažink savo klientą“ procedūras) arba viešai prieinama informacija, pagal kurią gali pagrįstai nustatyti, kad sąskaita yra finansinių sąskaitų kategorijai nepriskiriama sąskaita (žr. V skyriaus komentarų 12 punktą).

Praktiškai duomenis teikianti finansų įstaiga, kurioje tvarkomos tik finansinių sąskaitų kategorijai nepriskiriamos sąskaitos, neturi jokios prievolės pateikti duomenis. Tačiau gali būti, kad duomenis teikianti finansų įstaiga turės kitų jai įvestų prievolių, kaip antai tuo atveju, jei nėra sąskaitų, apie kurias reikia pranešti, turės užpildyti nulinių duomenų deklaraciją (jei tai numatyta pagal nacionalinius teisės aktus).

Pensijų sąskaitos

88. Pensijų sąskaita gali būti finansinių sąskaitų kategorijai nepriskiriama sąskaita, tačiau su sąlyga, jei ji atitinka visus C poskyrio 17 dalies a punkte nurodytus reikalavimus. Tie reikalavimai turi būti įvykdyti pagal tos jurisdikcijos, kurioje tvarkomos tokios sąskaitos, įstatymus. Apibendrinant, reikalaujama, kad:

- a) sąskaitai būtų taikomos asmeninių pensijų sąskaitų tvarkymui galiojančios taisyklės;
- b) sąskaitai būtų taikomos mokesčių lengvatos;
- c) būtų reikalaujama, kad informacija apie sąskaitą būtų teikiama mokesčių įstaigai;
- d) mokėti išmokas būtų galima priklausomai nuo to, ar yra suėjęs nustatytas senatvės pensijos amžius, buvo pripažintas asmens neįgalumas arba patvirtintas mirties faktas. Išmokėjus lėšas iki šių nurodytų įvykių, būtų taikomos baudos;
- e) būtų įvykdytas vienas iš toliau nurodytų kriterijų: i) metinių įmokų suma į sąskaitą būtų ne didesnė kaip 50 000 USD, ii) sąskaitai būtų nustatyta, kad didžiausia viso gyvenimo įmokų suma yra ne didesnė kaip 1 000 000 USD, neskaitant atnaujinimų.

89. C poskyrio 17 dalies a punkto iii papunktyje nurodyti reikalavimai dėl ataskaitų teikimo gali skirtis priklausomai nuo jurisdikcijos. Viena jurisdikcija gali reikalauti, kad apie sąskaitą informacija būtų teikiama kasmet, o kitoje jurisdikcijoje gali būti reikalaujama kas mėnesį teiktą informaciją apie įmokas ir susijusias mokestines lengvatas bei kasmet – informaciją apie sąskaitos turėtojus ir bendras įmokas į sąskaitas. Todėl atsižvelgus į tai, ar yra jurisdikcijoje, kurioje tvarkoma sąskaita, reikalavimas teikti informaciją atitinkamoms mokesčių įstaigoms, tokios informacijos pateikimo laikas ir būdas nėra lemiamas kriterijus nustatant, ar sąskaita atitinka C poskyrio 17 dalies a punkto iii papunkčio reikalavimus.

Ne pensijų tikslams skirtos sąskaitos, kurioms taikomos mokesčių lengvatos

90. Ne pensijų tikslams skirta sąskaita gali būti priskiriama finansinėms sąskaitoms nepriskiriamų sąskaitų kategorijai, tačiau su sąlyga, jei ji atitinka visus C poskyrio 17 dalies b punkte nurodytus reikalavimus. Tie reikalavimai turi būti įvykdyti pagal tos jurisdikcijos, kurioje tvarkomos tokios sąskaitos, įstatymus. Apibendrinant, reikalaujama, kad:

- a) sąskaitai būtų taikomos reguliavimo taisyklės, o investicinio subjekto atveju – ja reguliariai prekiaujama pripažintoje vertybinių popierių rinkoje (žr. 112 punktą);
- b) sąskaitai būtų taikomos mokesčių lengvatos;
- c) mokėti išmokas būtų galima priklausomai nuo to, ar jos atitinka konkrečius kriterijus, o jei išmokos mokamos nesilaikant šių kriterijų, būtų taikomos baudos;
- d) metinių įmokų suma į sąskaitą būtų ne didesnė kaip 50 000 USD, neskaitant atnaujinimų.

Terminuotos gyvybės draudimo sutartys

91. Gyvybės draudimo sutartis, kurios draudimo laikotarpis baigsis iki apdraustajam asmeniui sueis 90 metų, gali būti finansinių sąskaitų kategorijai nepriskiriamą sąskaita, tačiau su sąlyga, jei ši sutartis atitinkavimus C poskyrio 17 dalies c punkte nurodytus reikalavimus. Kaip minėta ankstesniajame 77 punkte, gyvybės draudimo sutartis yra tokia draudimo sutartis, pagal kurią draudikas mainais už mokamas įmokas sutinka išmokėti atitinkamą sumą vieno ar kelių asmenų mirties atveju.

Paveldėto turto sąskaitos

92. C poskyrio 17 dalies d punkte nustatyta, kad sąskaita, kurią turi tik paveldėtojas, gali būti finansinių sąskaitų kategorijai nepriskiriama sąskaita, jei šios sąskaitos dokumentuose yra mirusiojo asmens testamentu ar mirties liudijimo kopija. Šiuo atveju tol, kol nebus gauta mirusiojo asmens testamentu ar mirties liudijimo kopija, duomenis teikianti finansų įstaiga turi laikyti, kad sąskaitos statusas yra toks, koks buvo iki sąskaitos turėtojo mirties. Nustatant, ką reiškia sąvoka „paveldėtas turtas“ reikia remtis atitinkamoje jurisdikcijoje galiojančiomis paveldėjimo teisių ir prievolių perėmimo mirties atveju taisyklėmis (pvz., universalus perėmimo taisyklėmis).

Sąlyginio deponavimo sąskaitos

93. C poskyrio 17 dalies e punkte kalbama apie sąskaitas, kuriose pinigus sandorio šalių vardu laiko trečioji šalis (t. y. sąlyginio deponavimo sąskaitas). Šios sąskaitos gali būti finansinių sąskaitų kategorijai nepriskiriamos sąskaitos, jei jos atsirado dėl bet kurio toliau nurodyto įvykio:

- a) teismo nutarties ar sprendimo;
- b) nekilnojamojo ar asmeninio turto pardavimo, mainų ar nuomos, tačiau su sąlyga, jei sąskaita atitinka C poskyrio 17 dalies e punkto ii papunktyje nurodytus reikalavimus;
- c) finansų įstaigos, kuri tvarko nekilnojamoju turtu užtikrintą paskolą, įsipareigojimo atidėti dalį mokėjimo vien tik tam, kad vėliau būtų sudarytos sąlygos mokėti su šiuo nekilnojamoju turtu susijusius mokesčius ar draudimą;
- d) finansų įstaigos įsipareigojimo vien tik sudaryti sąlygas mokesčius sumokėti vėliau;

94. C poskyrio 17 dalies e punkto ii papunktyje aprašyta finansinių sąskaitų kategorijai nepriskiriama sąskaita turi būti atidaryta ryšium su nekilnojamojo ar asmeninio turto pardavimu, mainais ar nuoma. Nustatant, kas yra nekilnojamas turtas ir kas – asmeninis turtas, reikia remtis jurisdikcijos, kurioje tvarkoma sąskaita, teisės aktais – tai padės išvengti sunkumų aiškinant, ar turtą arba teisę reikėtų laikyti nekilnojamoju turtu, asmeniniu turtu ar nė vienu iš jų.

Indėlių sąskaita, atsiradusi dėl negrąžintų permokų

95. Ankstesniajame 44 punkte minėta, kad duomenis teikianti finansų įstaiga, kuri neatitinka reikalavimus atitinkančio kreditinių kortelių išdavėjo reikalavimų, tačiau priima indėlius tada, kai klientas atlieka įmokas, kurios yra didesnė nei kreditinei kortelei arba kitam atnaujinama kreditui nustatytas likutis, gali neteikti duomenų apie indėlių sąskaitą, kuri pagal C poskyrio 17 dalies f punkto reikalavimus yra finansinėms sąskaitoms nepriskiriama sąskaita. Pagal šį punktą sąskaita turi atitikti tokius reikalavimus:

a) sąskaita yra vien todėl, kad klientas įvykdo mokėjimą, kuris yra didesnis nei kredito kortelės ar kito automatiškai atnaujinamojo kredito likutis, o permoka klientui nėra iš karto gražinama;

b) nuo [xxxx-xx-xx] arba iki šios datos finansų įstaiga priima politiką ir įdiegia tvarkas, kurias taikant, klientui neleidžiama įvykdyti permokos, kuri būtų didesnė kaip 50 000 USD, arba užtikrinama, kad už 50 000 USD didesnė permoka klientui būtų gražinta per 60 dienų, kiekvienu atveju taikant VII skyriaus C poskyryje nustatytas sąskaitų sumavimo ir valiutų konvertavimo taisykles. Šiuo atveju kliento permoka neapima kredito likučių ginčijamų mokesčių sumos ribose, o apima dėl prekių gražinimo atsiradusius kredito likučius.

96. Nors C poskyrio 17 dalies f punkto ii papunktyje nurodyta data pasirenkama Bendrąjį duomenų teikimo standartą įgyvendinančios jurisdikcijos sprendimu, vis tik tikimasi, kad šiuo tikslu pasirinkta data bus ta pati, kaip ir nustatant, kuri sąskaita priskiriama naujoms sąskaitoms, taikoma data. Šiuo atveju finansų įstaiga, kuri buvo suformuota arba įsteigta po pasirinktos datos C poskyrio 17 dalies f punkto ii papunktyje nustatytus reikalavimus turi įvykdyti per šešis mėnesius po tokios finansų įstaigos suformavimo ar įsteigimo datos.

Mažą riziką keliančios finansinių sąskaitų kategorijai nepriskiriamos sąskaitos

97. C poskyrio 17 dalies g punkte nustatyta, kad sąskaita gali būti finansinių sąskaitų kategorijai nepriskiriama sąskaita, tačiau su sąlyga, jei:

- a) kelia mažą riziką, kad ja bus pasinaudota siekiant išvengti mokesčių;
- b) turi požymių, iš esmės panašių į C poskyrio 17 dalies a–f punktuose minėtų sąskaitų požymius;
- c) pagal nacionalinius teisės aktus yra finansinių sąskaitų kategorijai nepriskiriama sąskaita;
- d) būdama finansinių sąskaitų kategorijai nepriskiriama sąskaita, ji neprieštarauja Bendrojo duomenų teikimo standarto tikslams.

98. Numatyta, kad tokia atvira finansinėms sąskaitoms nepriskiriamų sąskaitų kategorija apims specifines jurisdikcijose esančias sąskaitas, kurios atitinka C poskyrio 17 dalies f punkto reikalavimus, ir taip leis išvengti būtinumo sudarant sutartis dėl automatinio keitimosi finansinių sąskaitų duomenimis atskirai tartis dėl finansinių sąskaitų kategorijai nepriskiriamų sąskaitų klasių.

99. Pirmasis C poskyrio 17 dalies g papunktyje nurodytas reikalavimas – sąskaita turi kelti mažą riziką, kad ja bus pasinaudota siekiant išvengti mokesčių. Veiksniai, į kuriuos galbūt reikėtų atsižvelgti nustatant tokią riziką, galėtų būti tokie:

- a) mažos rizikos veiksniai:
 - 1) finansų įstaigai taikomas reguliavimas;
 - 2) sąskaitai taikomos mokesčių lengvatos;
 - 3) reikalaujama, kad finansų įstaiga teiktų ataskaitas mokesčių institucijai;
 - 4) įmokos arba susijusios mokestinės lengvatos yra ribotos;
 - 5) esant tokiai sąskaitai, teikiamos tinkamai apibrėžtos ir ribotos paslaugos tam tikros rūšies klientams, tuo siekiant, kad finansinės įtraukties tikslu daugiau asmenų galėtų naudotis paslaugomis;
- b) didelės rizikos veiksniai:

- 1) tokios rūšies finansų įstaigoms netaikomos pinigų plovimo prevencijos ir „Pažink savo klientą“ procedūros;
- 2) tokios rūšies finansų įstaiga reklamuojama kaip mokesčių minimizavimo priemonė.

100. Antrasis C poskyrio 17 dalies g punkte nurodytas reikalavimas – sąskaita turi turėti požymių, iš esmės panašių į C poskyrio 17 dalies a–f punktuose minėtų sąskaitų požymius. Šio reikalavimo negalima naudoti vien tik siekiant eliminuoti konkretų apibūdinimo elementą. Kiekviena jurisdikcija gali įvertinti, kaip šis elementas taikomas tokios rūšies sąskaitai, kuri neatitinka visų konkretaus aprašymo reikalavimų, išvardytų C poskyrio 17 dalies a–f punktuose. Atlikdama tokį vertinimą, jurisdikcija privalo nustatyti, kuriuos reikalavimus sąskaita atitiko ir kuriuos ne, o kalbant apie reikalavimus, kurių neatitiko, privaloma nustatyti, ar yra juos pakeičiantys reikalavimai, kurie lygiai taip pat užtikrintų, jog atitinkamos rūšies sąskaita kels mažą riziką, kad ja bus naudojama siekiant išvengti mokesčių.

101. Trečiasis C poskyrio 17 dalies g punkte nurodytas reikalavimas – pagal nacionalinius teisės aktus sąskaita turi būti yra finansinių sąskaitų kategorijai nepriskiriama sąskaita. Šis reikalavimas būna įvykdytas, jei jurisdikcija apibrėžia, kokios specifinės rūšies sąskaita yra finansinių sąskaitų kategorijai nepriskiriama sąskaita, ir tas apibrėžimas yra įtrauktas į nacionalinius teisės aktus. Šiuo atveju jurisdikcija paprastai turėtų laikytis nuoseklaus požiūrio dėl sąskaitų, kurios tarpvyriausybiniuose susitarimuose, sudarytuose tarp tokios jurisdikcijos ir JAV siekiant pagerinti mokesčių įstatymų, įskaitant FATCA, laikymąsi tarptautiniu mastu, laikomos „finansinių sąskaitų kategorijai nepriskiriamoms sąskaitoms“ (pvz., taupymo sąskaitos, kurios dar nėra priskirtos finansinių sąskaitų kategorijai nepriskiriamoms sąskaitoms), tačiau su sąlyga, kad tokios rūšies sąskaitos atitinka visus C poskyrio 17 dalies g punkte nurodytus reikalavimus. Tikimasi, kad kiekviena jurisdikcija turės vienintelį nacionaliniu lygmeniu apibrėžtų finansinių sąskaitų kategorijai nepriskiriamų sąskaitų sąrašą (o ne įvairius įvairių dalyvaujančių jurisdikcijų sąrašus) ir kad toks sąrašas bus viešai paskelbtas.

102. Ketvirtasis C poskyrio 17 dalies g punkte nurodytas reikalavimas – būdama finansinių sąskaitų kategorijai nepriskiriama sąskaita, sąskaita turi neprieštarauti Bendrojo duomenų teikimo standarto tikslams. Tikimasi, kad šios reikalavimo laikymasis bus stebimas, be kita ko, taikant tokias priemones:

- a) administracines procedūras, kurios taikomos siekiant užtikrinti, kad rizika, jog sąskaitos, kurios nacionaliniuose teisės aktuose apibrėžtos kaip finansinių sąskaitų kategorijai nepriskiriamos sąskaitoms, bus panaudotos siekiant išvengti mokesčių, ir toliau išliktų maža (žr. IX skyriaus A poskyrio 4 dalį);
- b) potencialų sutarties su kompetentinga institucija suspendavimą, jei kita kompetentinga institucija sąskaitas nustatė esant finansinių sąskaitų kategorijai nepriskiriamoms sąskaitoms taip, kad toks nustatymas prieštarauja Bendrojo duomenų teikimo standarto tikslams (žr. Pavyzdinės sutarties su kompetentinga institucija 7 straipsnio 2 punktą);
- c) Bendrojo duomenų teikimo standarto įgyvendinimo peržiūros mechanizmą G20 pavedė Pasauliniam skaidrumo ir keitimosi informacija mokesčių tikslais forumui (žr. G20 lyderių deklaraciją, aukščiausiojo lygio vadovų susitikimas Sankt Peterburge, 2013 m. rugsėjo 5–6 d.).¹²

103. Toliau pateikti pavyzdžiai iliustruoja, kaip taikomas C poskyrio 17 dalies g punktas.

¹² Susitikimo medžiagą galima rasti internete <https://www.g20.org>

- 1 pavyzdys (neribojamų įmokų anuiteto sutartis). Anuiteto sutartis atitinka visus C poskyrio 17 dalies a punkto reikalavimus, išskyrus vieną, kuris nurodytas C poskyrio 17 dalies a punkto v papunktyje (t. y. įmokos nėra ribojamos). Tačiau visais atvejais, jei išmokos yra išmokamos nesuėjus nustatytam pensiniam amžiui, yra taikomos baudos, o be to, įmokos, kurioms anksčiau buvo taikomos mokesčių lengvatos, apmokestinamos dideliu fiksuoto dydžio papildomu pajamų mokesčiu (pvz., 60 proc.). Kadangi yra nustatytas pakeičiantis reikalavimas, kuris numato lygiavertį užtikrinimą, jog sąskaita kels mažą riziką, jog ja bus naudojamosi siekiant išvengti mokesčių, tokią sąskaitą nacionaliniuose teisės aktuose galima apibrėžti kaip finansinių sąskaitų kategorijai nepriskiriamą sąskaitą.
- 2 pavyzdys (neribojamų įmokų taupymo sąskaita). Taupymo sąskaita atitinka visu C poskyrio 17 dalies g punkte nurodytus reikalavimus, išskyrus vieną, kuris nurodytas C poskyrio 17 dalies b punkto iv papunktyje (t. y. įmokos nėra ribojamos). Tačiau su įmokomis susijusi mokesčių lengvata yra ribojama atsižvelgiant į indeksuotą sumą. Kadangi yra nustatytas pakeičiantis reikalavimas, kuris numato lygiavertį užtikrinimą, jog sąskaita kels mažą riziką, jog ja bus naudojamosi siekiant išvengti mokesčių, tokią sąskaitą nacionaliniuose teisės aktuose galima apibrėžti kaip finansinių sąskaitų kategorijai nepriskiriamą sąskaitą.
- 3 pavyzdys (mikro kaupiamojo gyvybės draudimo sutartis). Kaupiamojo gyvybės draudimo sutartis atitinka tik C poskyrio 17 dalies b punkto i papunktyje nurodytą reikalavimą (t. y. sąskaitai taikomos investavimo priemonių, skirtų ne pensijų tikslams, reguliavimo taisyklės). Tačiau pagal dalyvaujančiosios šalies mikro draudimo taisykles: i) ji skirta tik asmenims (ar asmenų grupėms), kurie yra žemiau skurdo ribos (pvz., pragyvenimui gali išleisti mažiau nei 1,25 USD asmeniui per dieną 2005 m. JAV dolerio kursu), ir ii) visa bendroji suma pagal šią sutartį mokėtina suma negali būti didesnė kaip 7000 USD. Kadangi yra nustatytas bendras pakeičiantis reikalavimas, kuris numato lygiavertį užtikrinimą, jog sąskaita kels mažą riziką, jog ja bus naudojamosi siekiant išvengti mokesčių, tokią sąskaitą nacionaliniuose teisės aktuose galima apibrėžti kaip finansinių sąskaitų kategorijai nepriskiriamą sąskaitą.
- 4 pavyzdys (socialinio aprūpinimo sąskaita). Taupymo sąskaita atitinka tik C poskyrio 17 dalies b punkto i papunktyje nurodytą reikalavimą (t. y. sąskaitai taikomos taupymo priemonių, skirtų ne pensijų tikslams, reguliavimo taisyklės), tačiau pagal dalyvaujančiosios jurisdikcijos socialinio aprūpinimo taisykles ją gali turėti tik asmuo, kuris: i) yra žemiau skurdo ribos (pvz., pragyvenimui gali išleisti mažiau nei 1,25 USD asmeniui per dieną 2005 m. JAV dolerio kursu) arba kitaip gauna mažas pajamas; ir ii) dalyvauja socialinio aprūpinimo programoje. Kadangi yra nustatytas bendras pakeičiantis reikalavimas, kuris numato lygiavertį užtikrinimą, jog sąskaita kels mažą riziką, jog ja bus naudojamosi siekiant išvengti mokesčių, tokią sąskaitą nacionaliniuose teisės aktuose galima apibrėžti kaip finansinių sąskaitų kategorijai nepriskiriamą sąskaitą.
- 5 pavyzdys (finansinės įtraukties sąskaita). Indėlių sąskaita atitinka tik C poskyrio 17 dalies b punkto i ir iv papunktyje nurodytus reikalavimus (t. y. sąskaitai taikomos taupymo priemonių, skirtų ne pensijų tikslams, reguliavimo taisyklės, ir ribojama metinė įmokų suma). Tačiau pagal dalyvaujančiosios jurisdikcijos finansines taisykles esant tokiai sąskaitai: i) teikiamos apibrėžtos ir ribotos paslaugos tam tikros rūšies klientams, tuo siekiant, kad finansinės įtraukties tikslu daugiau asmenų galėtų naudotis paslaugomis; ii) mėnesio indėliai negali būti didesni kaip 1250 USD (išskyrus įgaliotos vyriausybės institucijos indėlius pagal socialinio aprūpinimo programą); ir iii) finansų įstaigoms leista taikyti supaprastintas pinigų plovimo prevencijos ir „Pažink savo klientą“ procedūras, nes pagal FATF rekomendacijas buvo laikoma, kad sąskaita kelia mažą riziką, jog ja bus pasinaudota pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo tikslu. Kadangi yra nustatytas bendras pakeičiantis reikalavimas, kuris numato

lygiavertį užtikrinimą, jog sąskaita kels mažą riziką, jog ja bus naudojamosi siekiant išvengti mokesčių, tokią sąskaitą nacionaliniuose teisės aktuose galima apibrėžti kaip finansinių sąskaitų kategorijai nepriskiriamą sąskaitą.

- 6 pavyzdys (neaktyvi sąskaita). Yra indėlių sąskaita: i) kurios metinis likutis yra ne didesnis kaip 1000 USD; ii) kuri yra neaktyvi sąskaita (žr. III skyriaus komentarų 9 punktą). Kadangi yra nustatytas bendras pakeičiantis reikalavimas, kuris numato lygiavertį užtikrinimą, jog sąskaita kels mažą riziką, kad ja bus naudojamosi siekiant išvengti mokesčių, tokią sąskaitą nacionaliniuose teisės aktuose galima apibrėžti kaip finansinių sąskaitų kategorijai nepriskiriamą sąskaitą.

D poskyris. Sąskaita, apie kurią reikia pranešti

104. D poskyryje pateikti sąvokos „sąskaita, apie kurią reikia pranešti“ ir kitų sąvokų, kurios svarbios nustatant, ar sąskaita yra sąskaita, apie kurią reikia pranešti, apibrėžimai.

D poskyrio 1 dalis. Sąskaita, apie kurią reikia pranešti

105. D poskyrio 1 dalyje nustatyta, kad sąskaita, apie kurią reikia pranešti – tai sąskaita, kurią turi vienas ar keli asmenys, apie kuriuos reikia pranešti, arba pasyvus nefinansinis subjektas, kurio vienas ar keli kontroliuojantys asmenys yra asmenys, apie kuriuos reikia pranešti, tačiau su sąlyga, jei atlikus II–VII skyriuose minėtas išsamaus patikrinimo procedūras, ji buvo priskirta tokių sąskaitų kategorijai.

D poskyrio 2 ir 3 dalis. Asmenys apie kuriuos reikia pranešti, ir jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, asmuo

Jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, asmuo

106. Bendroji taisyklė yra ta, kad fizinis asmuo arba subjektas laikomas asmeniu, apie kurį reikia pranešti, jei jis pagal jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, mokesčių įstatymus, yra tokios jurisdikcijos rezidentas. Išimtis iš šios taisyklės yra tokia: subjektas, kuris mokesčių tikslu neturi rezidavimo vietos (pvz., todėl, kad laikomas subjektu, kurio pajamos priklauso investuotojams arba savininkams), laikomas jurisdikcijos, kurioje yra faktinė jo vadovybės buvimo vieta, rezidentu.

107. Partnerysčių (įskaitant ribotos atsakomybės partnerystes) apibūdinimas nacionalinės teisės aktuose skiriasi. Kai kuriose jurisdikcijose partnerystės laikomos apmokestinamais vienetais (kartais netgi kaip bendrovės), o kitose jurisdikcijose laikomasi nuostatos, kurią galima būtų vadinti požiūriu, kai jos priskiriamos subjektams, kurių pajamos priklauso investuotojams arba savininkams, pagal kurį mokesčių tikslu partnerysčių nepaisoma. Jei partnerystė traktuojama kaip bendrovė arba taip pat apmokestinama, paprastai bus laikoma, kad ji yra jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti ir kuri apmokestina partnerystę, rezidentė. Tačiau jei partnerystė jurisdikcijoje, apie kurią reikia pranešti, laikoma subjektu, kurio pajamos priklauso investuotojams arba savininkams, partnerystė toje jurisdikcijoje yra neapmokestinama ir todėl negali būti jos rezidentė.

108. D poskyrio 3 dalyje nurodyta, kad subjektas, kuris yra, pavyzdžiui, partnerystė, ribotos atsakomybės partnerystė arba panašus juridinis asmuo, kuris mokesčiu tikslu neturi jurisdikcijos, yra laikomas jurisdikcijos, kurioje faktiškai įsikūrusi jo vadovybė, rezidentu. Tokiais atvejais juridinis asmuo arba juridinis subjektas laikomas panašiu į partnerystę ir ribotos atsakomybės

partnerystę, jei pagal jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, įstatymus joje nėra laikomas apmokestinamu vienetu. Tačiau siekiant išvengti dvigubo duomenų pranešimo (atsižvelgus į tai, koks platus yra sąvokos „kontroliuojantys asmenys“ apibrėžimas patikos fondų atvejais), patikos fondas, kuris yra pasyvus nefinansinis subjektas negali būti laikomas panašia juridine struktūra.

109. „Faktinė vadovybės buvimo vieta“ – tai vieta, kurioje yra priimami pagrindiniai valdymo ir komerciniai sprendimai, kurie būtini subjekto kaip visumos ūkinei veiklai vykdyti. Nustatant faktinę vadovybės buvimo vietą, būtina patikrinti visus svarbius faktus ir aplinkybes. Gali būti, kad subjektas turės daugiau nei vieną vadovybės buvimo vietą, tačiau bet kuriuo metu faktinė vadovybės buvimo vieta gali būti tik viena.

110. Sąvoka „jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, asmuo“ apima ir mirusio asmens, kuris buvo jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, rezidentas, paveldėtoją. Kaip minėta ankstesniajame 92 punkte, nustatant, ką reiškia „paveldėtoją“, reikia remtis konkrečiomis kiekvienos jurisdikcijos taisyklėmis dėl teisių ir prievolių perdavimo arba paveldėjimo mirties atveju (pvz., universalaus paveldėjimo taisyklėmis).

Asmuo, apie kurį reikia pranešti

111. Poskyrio D 2 dalyje nurodyta, kad asmuo, apie kurį reikia pranešti, reiškia jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, asmenį, išskyrus:

- a) korporaciją, kurios akcijomis reguliariai prekiaujama vienoje ar keliose susiformavusiose vertybinių popierių rinkose;
- b) bet kokią korporaciją, kuri yra su anksčiau minėta korporacija susijęs subjektas;
- c) vyriausybines institucijas;
- d) tarptautinę organizaciją;
- e) centrinį banką; arba
- f) finansų įstaigą.

112. Ar jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, asmuo yra asmuo, apie kurį reikia pranešti taip, kaip nurodyta D poskyrio 2 dalies i papunktyje, gali priklausyti nuo to, ar tokios korporacijos akcijomis yra reguliariai prekiaujama vienoje ar keliose pripažintose vertybinių popierių rinkose. Laikoma, kad akcijomis prekiaujama reguliariai, jei nuolat prekiaujama reikšminga akcijų paketo dalimi, o pripažinta vertybinių popierių rinka reiškia biržą, kuri yra rinkos buvimo vietos valdžios institucijos oficialiai pripažinta bei prižiūrima ir kurioje metinė prekybos akcijomis apimtis buvo reikšminga.

113. Kalbant apie kiekvieną korporacijos akcijų klasę, laikoma, kad nuolat būna reikšminga prekybos apimtis, jei: i) ne mažiau kaip 60 darbo dienų per ankstesnius kalendorinius metus vienoje ar keliose pripažintose vertybinių popierių rinkose vyko prekyba kiekvienos klasės akcijomis, išskyrus prekybą nedideliais kiekiais; ir ii) bendras kiekvienos tokios klasės akcijų, kuriomis per ankstesnius kalendorinius metus buvo prekiauta tokioje rinkoje ar rinkose, skaičius yra ne mažesnis kaip 10 proc. vidutinio per ankstesnius kalendorinius metus buvusio tos klasės akcijų skaičiaus.

114. Paprastai laikoma, kad akcijų klasė kalendoriniais metais atitiko reikalavimą „reguliariai prekiaujama“, jei per tokius metus tokiomis akcijomis buvo prekiaujama pripažintoje vertybinių popierių rinkoje ir jei prekiautojai reguliariai skelbdavo kotiruojamas kainas, taip sukurdami akcijų rinką. Prekiautojas akcijų rinką sukuria tik tuomet, jei jis reguliariai ir aktyviai siūlo pirkti ir iš tikrųjų perka ir parduoda akcijas klientams, kurie nėra asmenys, susiję su prekiautoju tiek, kiek jis vykdo savo įprastą veiklą.

115. Laikoma, kad akcijų, kuriomis buvo prekiauta biržoje, metinė vertė yra reikšminga, jei akcijų, kuriomis buvo prekiauta biržoje (ar prieš tai buvusiojoje biržoje) metinė vertė per paskutiniuosius kiekvienus trejus metus, ėjusius prieš tuos kalendorinius metus, kuriais atliekamas nustatymas, buvo didesnė kaip 1 000 000 000 USD. Jei vertybinių popierių biržoje yra daugiau nei vieno lygio rinka, kurioje akcijos gali būti atskirai kotiruojamos arba jomis prekiaujama, kiekvieną tokių lygių reikia laikyti atskira vertybinių popierių birža.

116. D poskyrio 2 dalies vii punkte nurodyta, kad finansų įstaigos nėra laikomos asmeniu, apie kurį reikia pranešti, nes jos pačios teiks savo pranešimus arba kaip nors kitaip bus laikomos subjektais, kurie kelia mažą riziką, kad jais bus pasinaudota siekiant išvengti mokesčių. Todėl jos nėra laikomos subjektais, apie kuriuos reikia pranešti, išskyrus A poskyrio 6 dalies b punkte aprašytas investicines įmones, kurios nėra dalyvaujančiosios jurisdikcijos finansų įstaigos, priskiriamos pasyviems finansiniams subjektams, ir todėl apie jas reikia pranešti.

D poskyrio 4 ir 5 dalys. Jurisdikcija, apie kurią reikia pranešti, ir dalyvaujančioji jurisdikcija

117. D poskyrio 4 ir 5 dalyje jurisdikcija, apie kurią reikia pranešti, ir dalyvaujančioji jurisdikcija apibrėžiamos atitinkamai taip:

- jurisdikcija, apie kurią reikia pranešti, – tai jurisdikcija, i) su kuria yra sudaryta sutartis, pagal kurią nustatyta prievolė teikti I skyriuje minėtą informaciją, ir ii) kuri nurodyta paskelbtame sąraše;
- dalyvaujančioji jurisdikcija – tai jurisdikcija, i) su kuria yra sudaryta sutartis, pagal kurią nustatyta prievolė teikti I skyriuje minėtą informaciją, ir ii) kuri nurodyta paskelbtame sąraše.

118. Minėtos sąvokos yra aktualios apibrėžiant tas finansų įstaigas, apie kurias reikia pranešti, ir sąskaitų turėtojus, apie kuriuos reikia pranešti, bei reikalavimui patikrinti nedalyvaujančiųjų jurisdikcijų profesionaliai valdomas investicines įmones. Nors atrodo, kad abi sąvokos panašios, vis tik yra svarbus skirtumas: dalyvaujančioji jurisdikcija reiškia jurisdikciją, su kuria sudarytas ir veikia susitarimas dėl automatinio apsikeitimo finansinių sąskaitų informacija (t. y. I skyriuje nurodyta informacija), o jurisdikcija, apie kurią reikia pranešti, yra dalyvaujančioji jurisdikcija, kurioje veikia prievolė pateikti finansinės sąskaitos informaciją.

119. D poskyrio 4 ir 5 dalys reikalauja, kad jurisdikcija paskelbtame sąraše būtų nurodyta atitinkamai esanti jurisdikcija, apie kurią reikia pranešti, ir dalyvaujančioji jurisdikcija. Kiekviena jurisdikcija turi tokį sąrašą skelbti viešai ir atitinkamai jį atnaujinti (pvz., kaskart, kai jurisdikcija pasirašo susitarimą dėl automatinio apsikeitimo finansinių sąskaitų informacija arba kai įsigalioja toks susitarimas).

120. Toliau pateiktuose pavyzdžiuose iliustruojama, kaip taikomos D poskyrio 4 ir 5 dalys.

- 1 pavyzdys (abipusis apsikeitimas). Jurisdikcija A ir jurisdikcija B yra sudariusios abipusio automatinio apsikeitimo finansinių sąskaitų informacija sutartį. Vadovaujantis sutartimi, abi jurisdikcijos privalo apsikeisti BDTS I skyriuje nurodyta informacija. Kadangi jurisdikcija A yra sudariusi sutartį su jurisdikcija B, pagal kurią jai galioja prievolė pateikti BDTS I skyriuje nurodytą informaciją, žvelgiant iš jurisdikcijos A perspektyvos, jurisdikcija B yra ir dalyvaujančioji jurisdikcija, ir jurisdikcija, apie kurią reikia pranešti. Tokią pat nuostatą jurisdikcijos A atžvilgiu taiko ir jurisdikcija B.
- 2 pavyzdys (ne abipusis apsikeitimas). Jurisdikcija X, kurioje netaikomas pelno mokestis, ir jurisdikcija Y yra sudariusios susitarimą dėl ne abipusio automatinio keitimosi finansinių

sąskaitų informacija. Vadovaujantis šią sutartimi, tik jurisdikcija X privalo keisti informacija, nurodyta BDTS I dalyje. Kadangi jurisdikcija X turi sutartį su jurisdikcija Y, vadovaujantis kuria įteisinta prievolė teikti BDTS I skyriuje nurodytą informaciją, jurisdikcijos X požiūriu jurisdikcija Y yra ir dalyvaujančioji jurisdikcija, ir jurisdikcija, apie kurią reikia pranešti. Tačiau kadangi jurisdikcija Y turi sutartį su jurisdikcija X, kurioje jai nėra nustatyta prievolė teikti BDTS I skyriuje nurodytą informaciją, jurisdikcijos Y požiūriu jurisdikcija X yra dalyvaujančioji jurisdikcija, tačiau nėra jurisdikcija, apie kurią reikia pranešti.

D poskyrio 6–9 dalys. Nefinansinis subjektas ir kontroliuojantys asmenys

Nefinansinis subjektas, pasyvus nefinansinis subjektas ir aktyvus nefinansinis subjektas

121. D poskyrio 6–9 dalyse pateikiami sąvokų „nefinansinis subjektas“, „pasyvus nefinansinis subjektas“, „aktyvus nefinansinis subjektas“ ir „kontroliuojantys asmenys“, kuris taikomas nustatant, ar subjektas yra pasyvus nefinansinis subjektas, turintis vieną ar kelis kontroliuojančius asmenis, kurie yra asmenys, apie kuriuos reikia pranešti. Tokiais atvejais turi būti laikoma, kad sąskaita yra sąskaita, apie kurią reikia pranešti, taip, kai aprašyta V skyriaus D poskyrio 2 dalyje ir VI skyriaus A poskyrio 2 dalyje.

122. NFS yra sąvokos nefinansinis subjektas trumpinys ir, kaip nurodyta D poskyrio 7 dalyje, yra bet koks subjektas, kuris nėra finansų įstaiga. NFS gali būti pasyvus nefinansinis subjektas arba aktyvus nefinansinis subjektas. D poskyrio 8 ir 9 dalyje pateikti atitinkamai sąvokos „pasyvus nefinansinis subjektas“ ir „aktyvus nefinansinis subjektas“ apibrėžimai.

123. Iš esmės pasyvus nefinansinis subjektas reiškia nefinansinį subjektą, kuris nėra aktyvus nefinansinis subjektas. Tačiau D poskyrio 8 dalis aprėpia ir A poskyrio 6 dalies aprašytą investicinę įmonę, kuri nėra dalyvaujančios jurisdikcijos finansų įstaiga. Todėl reikalaujama, kad duomenis teikiančios finansų įstaigos patikrintų tokias investicines įmones taip, kaip iliustruojam toliau pateiktame pavyzdyje.

Jurisdikcija A yra sudariusi sutartį su jurisdikcija B dėl abipusio automatinio apsikaitimo finansinių sąskaitų informacija, tačiau neturi jokios sutarties su jurisdikcija C. Jurisdikcijos A duomenis teikianti įstaiga W tvarko X ir Y subjektų, kurie abu yra investicinės įmonės taip, kaip aprašyta A poskyrio 6 dalies b punkte. Subjektas X yra jurisdikcijos b rezidentas, o subjektas Y – jurisdikcijos C rezidentas. W požiūriu subjektas X yra dalyvaujančios jurisdikcijos finansų įstaiga, o subjektas Y nėra dalyvaujančios jurisdikcijos finansų įstaiga, todėl vadovaujantis D poskyrio 8 dalimi W subjektą Y turi laikyti nefinansiniu subjektu.

124. Bet koks nefinansinis subjektas gali būti aktyvus nefinansinis subjektas, tačiau su sąlyga, jei jis atitinka bet kurį D poskyrio 9 dalyje nurodytą kriterijų. Apibendrinant, pagal tuos kriterijus išskiriami tokie aktyvūs nefinansiniai subjektai:

- a) aktyvus nefinansinis subjektas, kuris šiai kategorijai priskiriamas pagal pajamas ir turtą;
- b) nefinansinis subjektas, kurio akcijomis prekiaujama vertybinių popierių rinkoje;
- c) nefinansinis subjektas, kuris yra vyriausybinių institucijų, tarptautinė organizacija, centrinis bankas arba subjektas, kuris visas nuosavybės teise priklauso vienam ar keliems anksčiau minėtiems asmenims;
- d) valdantys įmonių grupei priklausančias įmones, kurių pagrindinė veikla nėra finansinė veikla;

- e) veiklą pradedantys nefinansiniai subjektai;
- f) nefinansiniai subjektai, kurie likviduojami arba pertvarkomi taip, kad galėtų tęsti veiklą;
- g) finansavimo centrai, kurie yra nefinansinės grupės nariai;
- h) nepelno nefinansiniai subjektai.

125. D poskyrio 9 dalies a punkte aprašyti kriterijai, pagal kuriuos aktyvus nefinansinis subjektas priskiriamas aktyviam nefinansiniam subjektui dėl pajamų arba turto: mažiau kaip 50 proc. bendrųjų pajamų, kurias nefinansinis subjektas gavo praėjusiais kalendoriniais metais ar kitu atitinkamu ataskaitiniu laikotarpiu, yra pasyviosios pajamos, o mažiau kaip 50 proc. turto, kurį nefinansinis subjektas turėjo praėjusiais kalendoriniais metais ar kitu atitinkamu ataskaitiniu laikotarpiu, yra turtas, kuris sukuria pasyviąsias pajamas, arba kuris laikomas tam, kad jas sukurtų.

126. Nustatant, kas yra pasyviosios pajamos, reikia remtis konkrečiomis kiekvienos jurisdikcijos taisyklėmis, Paprastai laikoma, kad pasyviosios pajamos apima dalį bendrųjų pajamų, kurias sudaro:

- a) dividendai;
- b) palūkanos;
- c) palūkanoms lygiavertės pajamos;
- d) nuomos pajamos ir pajamos iš autorinių atlyginimų, išskyrus nuomos pajamas ir pajamas iš aktyvios veiklos, kurią bent jau iš dalies vykdo nefinansinio subjekto darbuotojai;
- e) anuitetai;
- f) grynasis pardavimo pelnas, gautas pardavus ar išmainius finansinį turtą, kuris leido sukurti anksčiau minėtas pasyviąsias pajamas;
- g) grynasis bet kokio finansinio turto sandorių pelnas (įskaitant ateities sandorį, išankstinį sandorį opcioną arba panašius sandorius);
- h) grynasis pelnas iš užsienio valiutos sandorių;
- i) grynosios pajamos iš apsisikeitimo sandorių;
- f) sumos, gautas pagal kaupiamojo draudimo sutartis.

Nepaisant to, kas išdėstyta anksčiau, nefinansinio subjekto, kuris reguliariai prekiauja finansiniu turtu, pasyviosios pajamos neapima jokių pajamų iš bet kokių sandorių, sudarytų vykdant įprastinę tokio prekiautojo veiklą.

127. Nefinansinio subjekto turto vertė nustatoma pagal tikrąją rinkos vertę arba nefinansinio subjekto balanse rodomą turto buhalterinę vertę.

128. D poskyrio 9 dalies b punkte apibūdinti kriterijai, pagal kuriuos nefinansinis subjektas priskiriamas nefinansiniam subjektui, kurio akcijomis viešai prekiaujama vertybinių popierių rinkoje: nefinansinio subjekto akcijomis reguliariai prekiaujama susiformavusioje vertybinių popierių rinkoje arba nefinansinis subjektas yra subjekto, kurio akcijomis reguliariai prekiaujama susiformavusioje vertybinių popierių rinkoje, susijęs subjektas. Kaip minėta ankstesniajame 112 punkte, laikoma, kad akcijomis yra prekiaujama reguliariai, jei nuolat prekiaujama reikšminga akcijų paketo dalimi, o pripažinta vertybinių popierių rinka reiškia biržą, kuri yra rinkos buvimo vietos valdžios institucijos oficialiai pripažinta bei prižiūrima ir kurioje metinė prekybos akcijomis apimtis buvo reikšminga.

129. D poskyrio 9 dalies d punkte nurodyta, koks yra kriterijus, kad aktyvus finansinis subjektas būtų laikomas valdančiu įmonių grupei priklausančias įmones, kurių pagrindinė veikla nėra finansinė veikla, o būtent taip: iš esmės visą nefinansinio subjekto veiklą sudaro vienos ar kelių antrinių įmonių, vykdančių prekybą ar veiklą, kuri nėra finansų įstaigos veikla, į apyvartą išleistų akcijų valdymas (visas arba dalinis) arba finansavimo ir paslaugų teikimas tokioms įmonėms, išskyrus tai, kad subjektas neatitinka tokio statuso reikalavimų, jei jis veikia kaip investicinis fondas (arba laiko save investiciniu fondu), pavyzdžiui, privataus akcinio kapitalo fondas, rizikos kapitalo fondas, akcijų išpirkimo skolintomis lėšomis fondas ar bet kuris kitas investavimo subjektas, kurio tikslas – įsigyti arba finansuoti bendroves, o paskui tokių bendrovių akcinio kapitalo dalį valdyti kaip investavimui skirtą kapitalą.

130. Kalbant apie D poskyrio 9 dalies d punkte minėtą frazė „iš esmės visą“ reiškia 80 proc. arba daugiau. Tačiau jei nefinansinis subjektas valdo mažiau nei 80 proc. antrinių įmonių akcijų arba jei tokios įmonių grupės finansinė veikla sudaro mažiau nei 80 proc. įmonės veiklos, tačiau toks nefinansinis subjektas kaip nors kitaip dar gauna aktyviųjų pajamų (t. y. pajamų, kurios nėra pasyviosios pajamos), jis atitinka aktyvaus nefinansinio subjekto statusą, tačiau su sąlyga, jei visa veiklos apimtis atitinka „iš esmės visas“ kriterijų. Nustatant, ar nefinansinio subjekto veikla (išskyrus nefinansinio subjekto antrinių įmonių akcijų valdymą ar nefinansinio subjekto finansinė veikla įmonių grupei) atitinka kriterijų, kad ji būtų galima priskirti aktyviam nefinansiniam subjektui, D poskyrio 9 dalies a punkte nurodytą patikrinimo būdą galima taikyti ir kitai tokiai veiklai. Pavyzdžiui, jei antrinės įmonės valdanti įmonė turi daugiau kaip 60 proc. antrinių įmonių akcijų arba jei 60 proc. veiklos sudaro vienos ar kelių antrinių įmonių finansavimo ir paslaugų veikla, o 40 proc. veiklos sudaro įmonių grupėje pagamintų prekių platinimo centro, kuris priklauso tai įmonių grupei, veikla, o platinimo centro pajamos pagal D poskyrio 9 dalies a punktą yra aktyviosios, tokia įmonė laikoma aktyviu nefinansiniu subjektu, nepaisant to, kad mažiau nei 80 proc. jos veiklos yra vienos ar kelių antrinių įmonių akcijų valdymas ar finansavimo ir paslaugų teikimas tokioms įmonėms. Frazė „iš esmės visas“ apima ir akcijų valdymo ir finansavimo bei paslaugų teikimo vienai ar kelioms antrinėms įmonėms derinį. Sąvoka „antrinė įmonė“ reiškia bet kokią subjektą, kurio į apyvartą išleistas akcijas (visas arba dalį) tiesiogiai arba netiesiogiai valdo nefinansinis subjektas.

131. Vienas iš D poskyrio 9 dalies h punkte išvardytų reikalavimų, kurie taikomi nustatant, ar nepelno nefinansinis subjektas atitinka aktyvaus nefinansinio subjekto statusą, yra tas, kad pagal nefinansinio subjekto rezidavimo vietos jurisdikcijos galiojančius įstatymus arba nefinansinio subjekto steigimo dokumentus neleidžiama, kad nefinansinio subjekto pajamos ar turtas būtų paskirstomas privatiems asmenims ar subjektams, kurie nėra labdaros organizacijos, arba naudojamas tokių asmenų ar subjektų naudai, išskyrus atvejus, jei paskirstymas atliekamas vykdant nefinansinio subjekto labdaringą veiklą arba jei tokiu būdu sumokamas pagrįstas atlyginimas už suteiktas paslaugas arba sumokama tikra rinkos kaina už turtą, kurį nupirko nefinansinis subjektas. Be to, reikalaujama, kad visas nefinansinio subjekto pajamos arba turtas būtų paskirstytas arba taikomas privataus asmens arba subjekto, kuris nėra labdaros organizacija, naudai kaip pagrįstas atlyginimas už to turto naudojimą.

Kontroliuojantys asmenys

132. D poskyrio 6 dalyje nustatytas sąvokos „kontroliuojantys asmenys“ apibrėžimas. Ši sąvoka atitinka sąvoką „tikrasis savininkas“, apibrėžtą 2012 m. vasario mėn. priimtų Finansinių veiksmų

darbo grupės rekomendacijų ir aiškinamųjų pastabų 10-oje rekomendacijoje¹³ ir turi būti aiškinama taip, kad atitiktų minėtas Rekomendacijas, tuo siekiant apsaugoti tarptautinę finansų sistemą nuo piktnaudžiavimo, įskaitant nusikaltimus mokesčių srityje.

133. Subjekto, kuris yra juridinis asmuo, atveju „kontroliuojantis asmuo“ reiškia fizinį (-ius) asmenį (-s), kuris (-ie) kontroliuoja subjektą. Subjekto kontrolę paprastai vykdo fizinis (-iai) asmuo (-ys), kurie galiausiai turi subjekto kontrolinę nuosavybės dalį. „Kontrolinė nuosavybės dalis“ priklauso nuo juridinio asmens nuosavybės struktūros ir paprastai nustatoma atsižvelgiant į ribą, kuri pagrįsta tam tikra rizika (pvz., bet koks (ie) asmuo (-ys), nuosavybės teise turintis (-ys) tam tikrą juridinio asmens dalį, kaip antai 25 proc.). Jei nuosavybės dalį valdo ne fizinis (-iai) asmuo (-ys), subjekto kontroliuojantis (-ys) asmuo (-ys) bus fizinis (-iai) asmuo (-ys), kuris (-ie) subjektą kontroliuoja kitomis priemonėmis. Jei nustatoma, kad subjektą kontroliuoja ne fizinis (-iai) asmuo (-ys), subjekto kontroliuojantis (-ys) asmuo (-ys) bus fizinis (-iai) asmuo (-ys), kuris užima aukščiausiojo lygmens vadovo pareigas.

134. Patikos fondo atveju sąvoka „kontroliuojantys asmenys“ reiškia asmenį (-is), disponuojantį (-ius) savo turtu, patikėtinį (-ius), globėją (-us) (jei tokie yra), naudos gavėją (-us) arba naudos gavėjų klasę (-es) ir bet kokį kitą fizinį asmenį (-is), kuris faktiškai vykdo galutinę patikos fondo kontrolę. Asmuo (-ys), disponuojantys savo turtu, patikėtinis (-iai), globėjas (-ai), (jei tokie yra) ir naudos gavėjas (-ai) arba naudos gavėjų klasės visada turi būti laikomos patikos fondo kontroliuojančiais asmenimis, nepriklausomai nuo to, ar kuris nors iš jų kontroliuoja patikos fondą. Taip yra todėl, kad D poskyrio 6 dalies antrasis sakinytis papildo pirmąjį to poskyrio tos dalies sakinį. Be to, bet koks kitas fizinis asmuo (-ys), kuris (-ie) faktiškai galutinai kontroliuoja patikos fondą (įskaitant kontrolę per kontroliavimo grandinę arba nuosavybę) irgi turi būti laikomas patikos fondo kontroliuojančiu asmeniu. Siekiant nustatyti patikos fonde esančių sąskaitų lėšų šaltinį tuo atveju, jei asmuo (-ys), disponuojantis (-ys) patikos turtu yra subjektas, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo nustatyti ir asmenų, disponuojančių patikos turtu, kontroliuojančius asmenis ir apie juos pranešti kaip apie patikos fondo kontroliuojančius asmenis. Patikos fondo naudos gavėjo (-ų), kurie apibrėžiami pagal ypatybes arba klases, duomenis teikianti finansų įstaiga turėtų gauti pakankamai informacijos apie naudos gavėją (-us), kad duomenis teikiančiai finansų įstaigai pakaktų informacijos nustatyti naudos gavėjo (-ų) tapatybę naudos išmokėjimo momentu arba tada, kai naudos gavėjas (-ai) numato pasinaudoti jam (jiems) priklausančiomis teisėmis. Todėl tas atvejis bus aplinkybių pasikeitimas, dėl kurio reikės imtis taikyti atitinkamas procedūras. Įgyvendinama Bendrąjį duomenų teikimo standartą jurisdikcija gali leisti duomenis teikiančiai finansų įstaigai patikos fondo naudos gavėjo (-ų), kuris (kurie) laikomas (-i) patikos fondo kontroliuojančiu (-iais) asmeniu (-mis), kompetenciją prilyginti patikos fondo naudos gavėjo (-ų), kuris (kurie) laikomas (-i) patikos fondo, kuris yra finansų įstaiga, asmenimis, apie kuriuos reikia pranešti (žr. ankstesnius 69–70 punktus).

135. Tuo atveju, jei yra kita juridinė struktūra, o ne patikos fondas, sąvoka „kontroliuojantys asmenys“ reiškia asmenis, esančius lygiavertėje ar panašioje padėtyje, kaip ir patikos fondo kontroliuojantys asmenys. Todėl atsižvelgusi į įvairias juridinių subjektų formas ir struktūras, duomenis teikianti finansų įstaiga turėtų nustatyti asmenis, kurie yra lygiavertėje ar panašioje padėtyje, kaip ir tie, kuriuos reikalaujama nustatyti (ir apie juos pranešti) patikos fondų atveju, ir apie juos pranešti.

136. Kalbant apie juridinius asmenis, kurie pagal funkcijas yra panašūs į patikos fondus (pvz., kiti fondai), siekdama užtikrinti tinkamą duomenų teikimo lygį, duomenis teikianti finansų įstaiga

¹³ FATF/EBPO (2013). Tarptautiniai kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu bei plitimu standartai. FATF rekomendacijos. 2012 m. vasario mėn., FATF/EBPO, Paryžius. Prieiga per internetą: www.fatf-gafi.org/media/fatf/documents/recomendations/pdfs/FATF_Recomendations.pdf

kontroliuojančius asmenis turėtų nustatyti taikydama panašias, kaip ir patikos fondų atveju, klientų išsamaus patikrinimo procedūras.

137. Jei siekdama nustatyti, kas yra naujos subjekto sąskaitos turėtojo kontroliuojantis asmuo duomenis teikianti įstaiga remiasi informacija, surinkta ir tvarkoma pagal pinigų plovimo prevencijos ir „Pažink savo klientą“ procedūras (žr. VI skyriaus A poskyrio 2 dalies b punktą), tokios pinigų plovimo prevencijos ir „Pažink savo klientą“ procedūros turi atitikti 2012 m. vasario mėn. priimtų FATF rekomendacijų 10 ir 25 rekomendacijas, įskaitant tai, kad patikos fondo asmuo (-ys), disponuojantis (-ys) savo turtu, visada turi būti laikomas patikos fondo kontroliuojančiu (-ais) asmeniu (-imis), o fondo steigėjas (-ai) – fondo kontroliuojančiu asmeniu. Nustatydama jau esančios subjekto sąskaitos turėtojo kontroliuojančius asmenis (žr. V skyriaus D poskyrio 2 dalies b punktą), duomenis teikianti finansų įstaiga gali remtis informacija, kuri buvo surinkta ir tvarkoma pagal duomenis teikiančios finansų įstaigos pinigų plovimo prevencijos ir „Pažink savo klientą“ procedūras.

E poskyris. Kitos nuostatos

E poskyrio 1 dalis. Sąskaitos turėtojas

138. E poskyrio 1 dalyje nurodyta, kad sąskaitos turėtojas yra asmuo, kurį sąskaitą tvarkanti finansų įstaiga nurodė ar nustatė esant finansinės sąskaitos turėtoju, nepriklausomai nuo to, ar toks asmuo yra mokestinę funkciją perkeliantis subjektas. Todėl, pavyzdžiui, jei patikos fondas ar paveldėtojas yra nurodytas kaip finansinės sąskaitos turėtojas arba savininkas, tada sąskaitos turėtojas yra patikos fondas arba paveldėtojas, o ne jo savininkai arba naudos gavėjai. Panašiai yra ir tuo atveju, jei partnerystė nurodyta kaip finansinės sąskaitos turėtojas arba savininkas, tada sąskaitos turėtojas yra partnerystė, o ne tos partnerystės partneriai.

139. E poskyrio 1 dalyje nurodyta, kad jeigu asmuo, kuris nėra finansų įstaiga, finansinę sąskaitą turi kito asmens naudai ar to asmens sąskaita kaip agentas, saugotojas, nominalus savininkas, pasirašantis asmuo, investavimo konsultantas ar tarpininkas, jis nėra laikomas sąskaitos turėtoju, kadangi sąskaitos turėtoju yra laikomas tas kitas asmuo. Šiuo atveju duomenis teikianti finansų įstaiga gali remtis savo turima informacija (įskaitant informaciją, surinktą taikant pinigų plovimo prevencijos ir „Pažink savo klientą“ procedūras), pagal kurią galėtų pagrįstai nustatyti, ar asmuo sąskaitą turi kito asmens naudai arba kito asmens sąskaita.

140. Nustatant, ar bendra finansinė sąskaita yra sąskaita, apie kurią reikia pranešti, jei sąskaita priklauso keliems asmenims, kiekvienas toks asmuo laikomas sąskaitos turėtoju. Todėl laikoma, kad sąskaita yra sąskaita, apie kurią reikia pranešti, jei bet kuris iš sąskaitos turėtojų yra asmuo, apie kurį reikia pranešti, arba pasyvus nefinansinis subjektas, turintis vieną ar kelis kontroliuojančius asmenis, apie kuriuos reikia pranešti. Jei asmenys, apie kuriuos reikia pranešti, yra keli sąskaitos turėtojai, laikoma, kad kiekvienas asmuo, apie kurį reikia pranešti, yra sąskaitos turėtojas, ir jam priskiriamas visas bendros sąskaitos likutis, įskaitant likutį, apskaičiuotą taikant VII skyriaus C poskyrio 1–3 dalyje aprašytas sąskaitų likučių sumavimo taisykles.

141. Kaupiamąjo draudimo sutarties ar anuiteto sutarties atveju sąskaitos turėtojas yra bet kuris asmuo, turintis teisę naudotis kaupiamąja suma arba keisti sutarties naudos gavėją. Jeigu joks asmuo negali naudotis kaupiamąja suma arba keisti naudos gavėjo, sąskaitos turėtojas yra bet koks asmuo, kuris sutartyje nurodytas kaip savininkas, ir bet koks asmuo, kuris turi teisę gauti išmokas pagal sutarties sąlygas. Pasibaigus kaupiamąjo draudimo sutarties ar anuiteto sutarties galiojimui (t.y. kai sueina prievolės išmokėti išmoką pagal sutartį terminas), sąskaitos turėtoju laikomas kiekvienas asmuo, turintis teisę gauti išmoką pagal sutartį.

142. Toliau nurodytuose pavyzdžiuose iliustruojama, kaip taikoma E poskyrio 1 dalis.

- 1 pavyzdys (sąskaitą turi agentas). F turi asmens U, kuris yra asmuo, apie kurį reikia pranešti, išduotą įgaliojimą, pagal kurį F suteikiama teisė U vardu atidaryti indėlių sąskaitą, ją turėti, įnešti į ją ir išimti iš jos indėlius. Sąskaitos likutis kalendoriniais metais yra 1000 000 USD. Duomenis teikiančioje indėlių sąskaitos turėtoju nurodytas F, tačiau kadangi F sąskaitą turi kaip agentas U naudai, F neturi galutinės teisės į sąskaitoje laikomas lėšas. Kadangi laikoma, kad indėlių sąskaitą turi U, kuris yra asmuo, apie kurį reikia pranešti, todėl sąskaita yra sąskaita, apie kurią reikia pranešti.
- 2 pavyzdys (bendrai turimos sąskaitos). U, kuris yra asmuo, apie kurį reikia pranešti, duomenis teikiančioje finansų įstaigoje turi indėlių sąskaitą. Sąskaitos likutis kalendoriniais metais buvo 100 000 USD. Kitas tos sąskaitos turėtojas yra asmuo A, kuris nėra asmuo, apie kurį reikia pranešti. Kadangi vienas iš sąskaitos turėtojų yra asmuo, apie kurį reikia pranešti, sąskaita priskiriama sąskaitoms, apie kurias reikia pranešti.
- 3 pavyzdys bendrai turimos sąskaitos). U ir Q, kurie abu yra asmenys, apie kuriuos reikia pranešti, duomenis teikiančioje finansų įstaigoje turi indėlių sąskaitą. Sąskaitos likutis kalendoriniais metais buvo 100 000 USD. Sąskaita priskiriama sąskaitoms, apie kurias reikia pranešti, o U ir Q – sąskaitos turėtojais.

E poskyrio 2 dalis. Pinigų plovimo prevencijos ir „Pažink savo klientą“ procedūros

143. E poskyrio 2 dalyje nurodyta, kad pinigų plovimo prevencijos procedūros ir „Pažink savo klientą“ procedūros – tai kliento išsamaus patikrinimo procedūros, kurias atlieka duomenis teikianti finansų įstaiga, laikydama tai duomenis teikiančiais finansų įstaigai taikomų pinigų plovimo prevencijos ar panašių reikalavimų (pavyzdžiui, „Pažink savo klientą“ nuostatu). Procedūros apima kliento (įskaitant tikruosius kliento savininkus) tapatybės nustatymą ir patikrinimą, sąskaitos pobūdžio ir tikslo supratimą bei nuolatinę stebėseną.

E poskyrio 3 ir 4 dalis. Subjektas ir susijęs subjektas

144. E poskyrio 3 dalyje nurodyta, kad subjektas yra juridinis asmuo arba juridinis vienetas, pavyzdžiui korporacija, partnerystė, patika arba fondas. Numatyta, kad ši sąvoka papildomai prie bet kokios juridinės struktūros turi apimti bet kokią asmenį, kuris nėra fizinis asmuo. Todėl sąvoka „subjektas“ aprėpia, pavyzdžiui, korporaciją, partnerystę, patikos fondą, *fideicomiso*, fondą (*foundation, Stiftung*), bendrovę, kooperatyvą, asociaciją arba *asociación en participación*.

145. E poskyrio 4 dalyje nurodyta, kad subjektas yra su kitu subjektu susijęs subjektas, jei kuris nors subjektas kontroliuoja kitą subjektą, arba abu šie subjektai yra bendrai kontroliuojami. Šiuo atveju kontrolė reiškia tiesioginę ar netiesioginę nuosavybės teisę į daugiau kaip 50 proc. subjekto balsavimo teisę turinčių akcijų ar jo vertės. Žinoti, ar subjektas yra su kitu subjektu susijęs subjektas, yra svarbu tada, kai reikia taikyti VII skyriaus C poskyryje nurodytas sąskaitų likučių sumavimo taisykles, pagal D poskyrio 2 dalies ii punktą apibrėžti asmenį, apie kurį reikia pranešti, ir taikyti D poskyrio 9 dalies b punkto kriterijus siekiant nustatyti, ar nefinansinis subjektas atitinka aktyvaus nefinansinio subjekto reikalavimus.

E poskyrio 5 dalis. MMIN

146. E poskyrio 5 dalyje nurodyta, kad MMIN – tai mokesčių mokėtojo identifikavimo numeris arba funkcinis ekvivalentas tuo atveju, jei mokesčių mokėtojo identifikavimo numerio nėra. Mokesčio mokėtojo identifikavimo numeris yra unikalus raidžių arba skaičių derinys, kurį jurisdikcija apibūdino ir priskyrė asmeniui arba subjektui ir kuris naudojamas asmeniui arba subjektui nustatyti administruojant tokios jurisdikcijos mokesčių įstatymus.

147. MMIN naudingas ir nustatant mokesčių mokėtojus, kurie investuoja kitose jurisdikcijose. MMIN specifikaciją (t.y. struktūrą, sintaksę ir pan.) nustato kiekvienos jurisdikcijos mokesčių administracijos. Kai kuriose jurisdikcijose netgi būna taip, kad skirtingiems mokesčiams arba skirtingoms mokesčių mokėtojų kategorijoms (pvz., rezidentams ir nerezidentams) nustatoma kitokia MMIN struktūra.

148. Nors daugelis jurisdikcijų MMIN naudoja fizinių asmenų arba įmonių mokesčių tikslu, kai kurios jurisdikcijos MMIN nesuteikia. Tačiau tokios jurisdikcijos dažnai naudoja kitą aukšto patikimumo numerį, turintį lygiavertį identifikavimo lygį (vadinamąjį „funkcinį ekvivalentą“). Tokios rūšies numeriams galima būtų priskirti, pavyzdžiui, fizinių asmenų atveju – socialinio draudimo numerį, piliečio (asmens) tapatybės, tarnybos kodą (numerį), rezidento registracijos numerį, o subjektų atveju – įmonės registracijos kodą (numerį).

149. Tikimasi, kad dalyvaujančios jurisdikcijos pateiks duomenis teikiančioms finansų įstaigoms informaciją apie mokesčių mokėtojų identifikavimo numerio išdavimą, rinkimą ir tiek, kiek būtų įmanoma bei praktiška, jo struktūrą ir kitas specifikacijas. EBPO dės visas pastangas, kad tokia informacija būtų lengviau paskleista. Tokia informacija leis duomenis teikiančioms finansų įstaigoms lengviau surinkti tikslus MMIN.

E poskyrio 6 dalis. Dokumentiniai įrodymai

150. E poskyrio 6 dalyje apibūdinta, ką reiškia sąvoka „dokumentiniai įrodymai“, kuri naudojama atliekant II–VII skyriuose apibūdintas išsamaus patikrinimo procedūras. Tai:

- a) jurisdikcijos, kurią mokėtojas nurodo esant jo rezidavimo vietos jurisdikcija, įgaliotosios valdžios įstaigos (pavyzdžiui, vyriausybės ar jos įstaigos arba savivaldybės) išduota pažyma apie rezidavimo (gyvenamąją) vietą;
- b) fizinio asmens atveju – bet koks galiojantis asmens tapatybės dokumentas, kurį išdavė įgaliotoji valdžios įstaiga (pavyzdžiui, vyriausybė ar jos įstaiga arba savivaldybė), kuriame nurodytas fizinio asmens vardas bei pavardė ir kuris paprastai naudojamas tapatybei nustatyti;
- c) subjekto atveju – bet koks oficialus dokumentas, kurį išdavė įgaliotoji valdžios įstaiga (pavyzdžiui, vyriausybė ar jos įstaiga arba savivaldybė), kuriame nurodytas subjekto pavadinimas ir jo pagrindinės buveinės adresas jurisdikcijoje, kurią subjektas nurodo esant jo rezidavimo vieta, arba kitoje jurisdikcijoje, kurioje tas subjektas buvo įsteigtas arba suformuotas;
- d) bet kokia audituota finansinė atskaitomybė, trečiosios šalies pažyma apie kreditingumą, bankroto bylos dokumentai ar vertybinių popierių rinkos priežiūros institucijos ataskaita.

151. Nors duomenis teikianti finansų įstaiga gali remtis dokumentiniais įrodymais, išskyrus atvejus, jei ji žino ar turi pagrindo žinoti, kad dokumentinis įrodymas yra neteisingas arba nepatikimas (žr. VII skyriaus komentarų 2–3 punktus), tikimasi, kad pirmenybė bus teikiama tokiam dokumentiniam įrodymui, kuris yra naujesnis ar konkretesnis nei kitas dokumentinis įrodymas.

152. E poskyrio 6 dalies a punkte minima jurisdikcijos, kurią mokėtojas nurodo esant jo rezidavimo vietos jurisdikcija, įgaliotosios valdžios įstaigos (pavyzdžiui, vyriausybės ar jos įstaigos arba savivaldybės) išduota pažyma apie rezidavimo (gyvenamąją) vietą. Tokios pažymos pavyzdžiu gali

būti pažyma apie gyvenamąją vietą mokesčių tikslu (kurioje nurodyta, kad pvz., sąskaitos turėtojas naujausią pajamų deklaraciją pateikė kaip tos jurisdikcijos rezidentas); jurisdikcijos įgaliotosios valdžios įstaigos paskelbta informacija apie rezidavimo (gyvenamąją) vietą, pavyzdžiui, mokesčių įstaigos paskelbtą sąrašą, kuriame nurodyti mokesčių mokėtojų vardai ir pavardė (pavadinimai) ir rezidavimo vietos; informacija apie rezidavimo vietą viešai prieinamame registre, kuri tvarko arba kuri tvarkyti pavedė jurisdikcijos įgaliotoji valdžios įstaiga, kaip antai mokesčių įstaigos tvarkomame viešajame registre.

153. Vienas iš E punkto 6 dalies c punkte aprašytų reikalavimų yra tas, kad bet kokiame oficialiame dokumente, kuri išdavė įgaliotoji valdžios įstaiga (pavyzdžiui, vyriausybė ar jos įstaiga arba savivaldybė), turi būti nurodytas subjekto pavadinimas ir jo pagrindinės buveinės adresas jurisdikcijoje, kurią subjektas nurodo esant jo rezidavimo vieta, arba kitoje jurisdikcijoje, kurioje tas subjektas buvo įsteigtas arba suformuotas. Subjekto pagrindinės buveinės adresas paprastai yra faktinė vadovybės buvimo vieta (žr. ankstesnį 109 punktą). Finansų įstaigos, kurioje subjektas turi sąskaitą, pašto dėžutės adresas arba tik pašto korespondencijos gavimo adresas nėra subjekto pagrindinės buveinės adresas, nebent toks adresas yra vienintelis subjekto naudojamas adresas ir subjekto organizaciniuose dokumentuose yra nurodytas kaip subjekto registruotos buveinės adresas. Be to, adresas, kuris pateiktas su nurodymu perduoti korespondenciją adresu nėra subjekto pagrindinės buveinės adresas.

154. Siekiant remtis esama praktika, jau esančios sąskaitos atveju kiekviena jurisdikcija gali leisti duomenis teikiančioms finansų įstaigoms kaip dokumentiniais įrodymais naudotis bet kokia duomenis teikiančios finansų įstaigos apskaitos duomenų, susijusių su sąskaitos turėtoju, klasifikacija, kuri nustatyta remiantis standartizuota sektoriaus kodavimo sistema ir kurią savo apskaitoje duomenis renkanti finansų įstaiga užfiksavo laikydamasi savo įprastos verslo praktikos vykdant pinigų plovimo prevencijos procedūras ir „Pažink savo klientą“ procedūras arba vykdydama kitais veiklos reglamentavimo tikslais (ne mokesčių tikslu) nustatytas procedūras, kurias duomenis teikianti finansų įstaiga įgyvendino iki tos datos, kuri buvo pasirinkta finansinei sąskaitai priskirti jau esančių sąskaitų kategorijai, tačiau su sąlyga, kad duomenis teikianti finansų įstaiga nežino arba neturi pagrindo žinoti, kad tokia klasifikacija yra neteisinga arba nepatikima. Sąvoka „standartizuota sektoriaus kodavimo sistema“ reiškia kodavimo sistemą, kuri naudojama įstaigoms klasifikuoti pagal veiklos rūšis kitais nei mokesčių tikslais. Standartizuotos sektoriaus kodavimo sistemos pavyzdžiu gali būti Jungtinių Tautų Tarptautinis standartinis gamybinis klasifikatorius (ISIC), Europos Bendrijos ekonominės veiklos rūšių klasifikatorius (NACE) ir Šiaurės Amerikos pramonės klasifikacijos sistema (NAICS).

Reikalavimai dokumentinių įrodymų pagrįstumui

155. Dokumentinis įrodymas, kuriame nurodyta pasibaigimo data, gali būti laikomas pagrįstu paskutinę jo galiojimo datą arba paskutinę penktą kalendorinių metų, einančių po tų metų, kai dokumentinis įrodymas buvo pateiktas duomenis teikiančiai finansų įstaigai, dieną. Tačiau laikoma, kad dokumentinis įrodymas galioja neribotą laiką, jei:

- dokumentinį įrodymą pateikė įgaliotoji valdžios įstaiga (pvz., pasas);
- tai yra dokumentinis įrodymas, kuris paprastai nėra nei atnaujinamas, nei keičiamas (pvz., steigimo pažymėjimas);
- tai yra dokumentinis įrodymas, kuri pateikė duomenų neteikianti finansų įstaiga arba jurisdikcijos, apie kurią reikia pranešti, asmuo, kuris nėra asmuo, apie kurią reikia pranešti.

Visi kiti dokumentiniai įrodymai galioja iki paskutinės penktų metų, einančių po tų metų, kuriais dokumentinis įrodymas buvo pateiktas duomenis teikiančiai finansų įstaigai, dienos.

156. Nepaisant galiojimo laikotarpių, vadovaudamasi VII skyriaus A poskyrio nuostatomis duomenis teikianti finansų įstaiga gali nepasikliauti dokumentiniu įrodymu, jei ji žino ar turi pagrindo žinoti, kad dokumentinis įrodymas yra neteisingas arba nepatikimas (pvz., todėl, kad pasikeitė aplinkybės, dėl kurių dokumente esanti informacija tapo neteisinga). Todėl tikimasi, kad duomenis teikianti finansų įstaiga nustatys procedūras užtikrinti, kad duomenis teikianti finansų įstaiga turės galimybes nustatyti bet kokius kliento pagrindinės bylos pasikeitimus, kurie priskiriami aplinkybių pasikeitimui (žr. I skyriaus komentarų 26 punktą ir III skyriaus komentarų 17 punktą). Be to, tikimasi, kad duomenis teikianti finansų įstaiga praneš visiems dokumentus pateikiantiems asmenims apie asmens pareigą pateikti duomenis teikiančiai finansų įstaigai apie pasikeitusias aplinkybes.

157. Gali būti, kad duomenis teikianti finansų įstaiga pasiliks dokumentinio įrodymo originalą, patvirtintą jo nuorašą ar kopiją (įskaitant kopiją mikrokortos, elektroniniu būdu nuskenuoto dokumento ar panašia elektroninio saugojimo forma) arba bent jau peržiūrėtų dokumentų apibūdinimo santrauką, dokumentų peržiūrėjimo datą ir dokumentų identifikavimo numerį (jei toks yra) (pavyzdžiui, paso numerį). Pareikalavus, būtina pateikti visų dokumentų, kurie saugomi elektroniniu būdu, popierinę kopiją.

158. Duomenis teikianti finansų įstaiga gali priimti dokumentinio įrodymo elektroninę kopiją, jei tokia elektroninė kopija užtikrina, kad gauta informacija yra būtent ta informacija, kuri buvo išsiųsta, ir dokumentuoja visus naudotojo prieigos atvejus, kurie baigiasi dokumentinio įrodymo pateikimu, atnaujinimu ar pakeitimu. Be to, elektroninės sistemos struktūra ir veikimas, įskaitant prieigos tvarkas, turi užtikrinti, kad prie sistemos besijungiantis asmuo ir dokumentinį įrodymą pateikiantis asmuo yra tas, kuris nurodytas tokiame dokumentiniame įrodyme.

159. Apskritai, duomenis teikianti finansų įstaiga, kurioje klientas gali atidaryti sąskaitą, privalo gauti su kiekviena sąskaita susijusius dokumentinius įrodymus. Tačiau duomenis teikianti finansų įstaiga gali remtis dokumentiniu įrodymu, kurį klientas pateikė kitos sąskaitos atžvilgiu, jei VII skyriaus A poskyryje nurodytų žinojimo reikalavimų atitikimo tikslu abi sąskaitos yra laikomos viena sąskaita.

Kitų asmenų surinkti dokumentai

160. II skyriaus D poskyryje nustatyta, kad dalyvaujančioji jurisdikcija gali leisti duomenis teikiančiai finansų įstaigai pasitelkti paslaugų teikėjus savo duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo prievolėms užtikrinti. Tokiais atvejais duomenis teikianti finansų įstaiga gali naudotis dokumentais, kuriuos surinko paslaugų teikėjai (pvz., duomenų teikėjai, finansų konsultantai, draudimo agentai), atsižvelgiant į nacionaliniuose teisės aktuose nustatytas sąlygas. Tačiau duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo prievolė išlieka duomenis teikiančios finansų įstaigos atsakomybė.

161. Duomenis teikianti finansų įstaiga gali remtis dokumentais, kuriuos surinko duomenis teikiančios finansų įstaigos agentas (įskaitant tarpusavio fondų, rizikos draudimo fondų ar privataus kapitalo grupės fondų konsultantą). Agentas gali pasilikti sau dokumentus kaip informacinės sistemos, kurią jis tvarko vienai ar kelioms duomenis teikiančioms finansų įstaigoms, dalį, tačiau su sąlyga, kad esant tokiai sistemai, bet kokia duomenis teikianti finansų įstaiga, kurios vardu agentas pasilieka sau dokumentus, gali lengvai pasiekti duomenis, susijusius su dokumentų pobūdžiu, tuose dokumentuose esančia informacija (įskaitant pačią dokumento kopiją) ir dokumento pagrįstumu, bei privalo sudaryti galimybes tokiai duomenis teikiančiai finansų įstaigai lengvai tiesiai į elektroninę

sistemą arba pateikiant tokią informaciją agentui perduoti informaciją apie bet kokius sužinotus faktus, kurie galėtų paveikti dokumentų patikimumą. Duomenis teikianti finansų įstaiga privalo turėti galimybę tiek, kiek taikoma, nustatyti, kaip ir kada buvo perduoti duomenys apie bet kokius jos sužinotus faktus, kurie galėtų paveikti dokumentų patikimumą, ir privalo turėti galimybę nustatyti, ar bet kokie jos perduoti duomenys buvo apdoroti ir ar buvo atliktas atitinkamas išsamus patikrinimas, skirtas nustatyti dokumentų pagrįstumą. Agentas privalo turėti veikiančią sistemą, kuri užtikrintų, kad bet kokia jo gauta informacija apie tuos faktus, kurie paveikia dokumentų patikimumą arba klientui priskirtą statusą, būtų pateikta visoms duomenis teikiančioms finansų įstaigoms, dėl kurių agentas pasilieka sau dokumentus.

162. Duomenis teikiančiai finansų įstaigai, kuri įgyja sąskaitą iš savo pirmtako arba perleidėjo susijungimo ar didelio kiekio sąskaitų įsigijimo atveju, paprastai bus leidžiama remtis galiojančiais dokumentais (arba galiojančių dokumentų kopijomis), kuriuos surinko pirmtakas arba perleidėjas. Be to, duomenis teikiančios finansų įstaigos, kuri sąskaitą įgyja susijungimo ar didelio sąskaitų kiekio įsigijimo iš kitos duomenis teikiančios finansų įstaigos, kuri perduotų sąskaitų atžvilgiu atliko visas II–VII skyriuose reikalaujamas išsamaus patikrinimo procedūras, atveju paprastai irgi bus leidžiama remtis pirmtako ar perleidėjo nustatytu sąskaitos turėtojo statusu tol, kol sąskaitas įsigijusi finansų įstaiga sužinos ar turės pagrindo sužinoti, kad toks statusas yra neteisingas arba kad pasikeitė aplinkybės (žr. III skyriaus komentarų 17 punktą).

IX skyriaus „Veiksmingas įgyvendinimas“ komentarai

1. Šio skyriaus tikslas – užtikrinti, kad dalyvaujančiosios jurisdikcijos veiksmingai įgyvendintų Bendrąjį duomenų teikimo standartą, kad jo laikytųsi ir kad jis nebūtų apeinamas. Tai pasiekama reikalaujant, kad jurisdikcijos turėtų įdiegusios tam tikras taisykles ir administracines procedūras. Tokios taisyklės gali būti pirminių arba antrinių teisės aktų (pvz. reglamentų), kuriuos dažnai papildo atitinkamos gairės, forma. Administracinės procedūros gali būti nustatytos vadovų ar kitų pranešimų, kurie pateikiami auditoriams arba kitoms atitinkamoms institucijoms, forma.

2. IX skyriuje nurodyta, kad siekdama užtikrinti veiksmingą Bendrajame duomenų teikimo standarte išdėstytų duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo procedūrų įgyvendinimą bei jų laikymąsi, jurisdikcija privalo priimti ir įgyvendinti atitinkamas taisykles ir administracines procedūras. Tol, kol BDTS nebus priimtas sąžiningai, atsižvelgiant į jo Komentarą, kuriuo siekiama skatinti nuoseklų BDTS taikymą visose jurisdikcijose, nebus laikoma, kad BDTS yra veiksmingai įgyvendintas. Kadangi BDTS taikymas reikalauja, kad jis būtų perkeltas į nacionalinius teisės aktus, įgyvendinant BDTS vietoje, gali būti skirtumų. Todėl tarptautiniame kontekste reikia remtis įgyvendinančios jurisdikcijos teisės aktais. Pavyzdžiui, gali kilti klausimas, ar tam tikras subjektas, kuris yra dalyvaujančiosios jurisdikcijos rezidentas, ir turi finansinę sąskaitą kitoje dalyvaujančioje jurisdikcijoje, atitinka apibrėžimą „finansų įstaiga“. Subjektas, kuris atitinka „esminės dalies“ kriterijų tam, kad jį būtų galima pripažinti pasaulio įstaiga vienoje dalyvaujančiojoje jurisdikcijoje, tačiau kuriam taikomas kitoks bendrų pajamų apimties matavimo būdas, gali reikšti, kad toks subjektas neatitinka tokio kriterijaus kitoje dalyvaujančioje jurisdikcijoje. Tokiais atvejais klasifikacijos klausimą galima būtų siekti išspręsti pagal dalyvaujančiosios jurisdikcijos, kurios rezidentu yra tas subjektas, teisės aktus.

3. A poskyrio 1 ir 2 dalyje nurodyta, kad jurisdikcija privalo turėti tokias taisykles:

- kuriomis neleistų finansų įstaigoms, asmenims ar tarpininkams priimti tokią praktiką, kuria būtų siekiama apeiti Bendrąjį duomenų teikimo standartą;
- pagal kurias būtų reikalaujama, kad duomenis teikiančios finansų įstaigos registruotų veiksmus, kurių ėmėsi gauti bet kokius įrodymus, kuriais rėmėsi taikydamos BDTS nustatytas išsamaus patikrinimo procedūras;
- pagal kurias būtų reikalaujama registruoti tinkamas priemones, kurias taikė minėtiems duomenims gauti.

4. Pirmoji A poskyrio 1 dalyje aprašyta taisyklė reiškia tai, ką paprastai vadiname kovos su mokesčių vengimu taisykle, kuri gali būti nustatyta įvairiomis formomis. Daugelis jurisdikcijų savo mokesčių teisės aktuose yra įtraukusios bendrąją kovos su mokesčių vengimu taisyklę, kurią gali papildyti specialios kovos su mokesčių vengimu taisyklės. Kitose jurisdikcijose gali būti, kad teisės aktuose bus nustatytos tik specialiosios kovos su mokesčių vengimu taisyklės. Kaip kovos su mokesčių vengimu taisyklės bus suformuluotos įgyvendinant BDTS, priklausys nuo bendrojo jurisdikcijos taikomo požiūrio kovojant su mokesčių vengimu ir įgyvendinant Bendrąjį duomenų teikimo standartą. Pavyzdžiui, gali būti, kad bendroji kovos su mokesčių vengimu taisyklė apims duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo prievoles. Pačios taisyklės forma savaime nėra svarbi tiek, kiek ji būna veiksminga užkertant kelią bandymams apeiti reikalavimus teikti duomenis ir atlikti išsamaus patikrinimo procedūras.

5. Toliau pateiktuose pavyzdžiuose apibūdintos situacijos, kurių atveju reikėtų taikyti kovos su mokesčių vengimu taisyklę.

- 1 pavyzdys (sąskaitos tvarkymas perduodamas kitam). Duomenis teikianti finansų įstaiga pataria klientui turėti sąskaitą susijusiame subjekte, kuris yra nedalyvaujančiojoje

jurisdikcijoje. Tai suteikia galimybę duomenis teikiančiai finansų įstaigai išvengti duomenų teikimo ir tuo pačiu pasiūlyti klientui teikti paslaugas ir išlaikyti ryšius su klientu taip, tarytum sąskaitą tvarkytų pati duomenis teikianti finansų įstaiga. Tokiu atveju reikėtų laikyti, kad sąskaitą tvarko duomenis teikianti finansų įstaiga, ir todėl jai galioja duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo reikalavimai.

- 2 pavyzdys (sumos metų pabaigoje). Siekdamas išvengti duomenų teikimo arba kad apie jas nebūtų pranešta, finansų įstaigos, fiziniai asmenys, subjektai arba tarpininkai manipuliuoja metų pabaigoje buvusiomis sumomis, pvz., sąskaitų likučiais.
- 3 pavyzdys (padėti pinigų reikalavimus atitinkančių kreditinių kortelių išdavėjų įstaigose). Siekdamas išvengti duomenų teikimo, asmenys arba subjektai kitų sąskaitų, apie kurias reikia pranešti, likučius metų pabaigoje trumpam laikotarpiui padeda reikalavimus atitinkančių kreditinių kortelių išdavėjų įstaigose.
- 4 pavyzdys (elektroninė apskaita ir kompiuterinės sistemos). Duomenis teikianti finansų įstaiga sąmoningai neformuoja jokių elektroninių įrašų (kad paieška elektroninėse duomenų bazėse neduotų jokių rezultatų) arba dirbtinai nesusieja kompiuterinių sistemų (kad išvengtų sąskaitų likučių sumavimo taisyklių).

6. Siekiant padidinti sąskaitos turėtojų duotų patvirtinimo patikimumą, tikimasi, kad į savo nacionalinius teisės aktus jurisdikcijos įtrauks specialias nuostatas, įvedančias sankcijas už neteisingo sąskaitos turėtojo patvirtinimo (ar kitokio teigiamo patvirtinimo) pasirašymą.

7. A poskyrio 2 dalyje reikalaujama, kad jurisdikcija būtų įvedusi taisykles, pagal kurias būtų reikalaujama, kad duomenis teikiančios finansų įstaigos registruotų veiksmus, kurių ėmėsi gauti bet kokius įrodymus, kuriais rėmėsi taikydamos BDTs nustatytas išsamaus patikrinimo procedūras. Tokie įregistruoti duomenys turėtų būti prieinamai pakankamai ilgą laiką ir bet koku atveju – ne trumpiau nei penkerius metus nuo laikotarpio, kuriuo duomenis teikianti finansų įstaiga privalo pateikti informaciją, kurią pranešti reikalaujama pagal Bendrąjį duomenų teikimo standartą.

8. Dokumentinis įrodymas apibrėžtas VIII skyriaus E poskyrio 6 dalyje. Jam taikytinas, pvz., III skyriaus B poskyrio 1 dalyje aprašytas gyvenamosios vietos (rezidavimo vietos) patikrinimas ir II skyriaus B poskyrio 1 dalyje aprašyta trūkumų pašalinimo procedūra. Kaip minėta VIII skyriaus komentarų 157 punkte, dokumentinis įrodymas, kurį sau pasilieka duomenis teikianti finansų įstaiga, nebūtinai turi būti originalas – tai gali būti patvirtintas dokumento nuorašas, fotokopija arba bent jau peržiūrėtų dokumentų santrauka, įrašant peržiūrėto dokumento datą ir dokumento identifikavimo numerį (-ius) (jei toks yra).

9. Tam tikrais atvejais, pavyzdžiui, kaip nurodyta I skyriaus komentarų 13 punkte apie deramas pastangas gauti su jau esančiomis sąskaitomis susijusį MMIN, dokumentu, kuriame aprašyti minėtame punkte parašyti žingsniai, kurių buvo imtasi, gali būti procedūrų vadovas, apibūdinantis atitinkamas „deramas pastangas“, tačiau su sąlyga, kad yra ir įrodymų, kaip laikomasi tokių procedūrų ir politikų reikalavimų. Pavyzdžiui, sujungus elektroninį pašta, nebus reikalaujama, kad duomenis teikianti finansų įstaiga saugotų esamas išsiųstų laiškų kopijas, tačiau bus reikalaujama, kad paprašius pateiktų dokumentus, kuriuose būtų informacija, kuri kiekvienoje versijoje yra tokia pat, ir duomenų failą, kuriame saugojama specifinė informacija.

101. A poskyrio 2 dalyje reikalaujama, kad jurisdikcija turėtų tinkamas priemones gauti duomenis iš duomenis teikiančios finansų įstaigos. Dauguma jurisdikcijų yra įsivedusios taisykles, pagal kurias priverčia mokesčių mokėtoją arba trečiąją šalį pateikti dokumentus, kurie būtini tam, kad galėtų taikyti nacionalinius mokesčių teisės aktus. Tos taisyklės paprastai taikomos siekiant gauti informaciją, kuri leistų reaguoti į duomenų apsikeitimo partnerio prašymą pateikti informaciją pagal

taikomą informacijos apsikeitimo priemonę. Kai kurios jurisdikcijos, o ypač tos, kuriose netaikomas pajamų mokestis, gali būti nustačiusios taisykles, kuriose konkrečiai numatytos informacijos gavimo pagal taikomą apsikeitimo informacija priemonę procedūros.

11. A poskyrio 3 ir 4 dalyse reikalaujama, kad jurisdikcijos turėtų tokias administracines procedūras:

- kurios taikomos siekiant patikrinti, ar duomenis teikiančios finansų įstaigos laikosi duomenų BDTS nustatytų duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo procedūrų,
- kurios taikomos siekiant toliau sekti duomenis teikiančios įstaigos veiklą, kai pranešama apie dokumentais nepatvirtintų sąskaitų buvimą;
- kurios taikomos siekiant užtikrinti, kad rizika, jog subjektai, kurie nacionalinėje teisėje priskiriami duomenų neteikiančioms finansų įstaigoms ir sąskaitos, kurios nepriskiriamos finansinių sąskaitų kategorijai, bus panaudoti siekiant išvengti mokesčių ir toliau išliktų maža.

12. Jurisdikcijos turėti būti įsivedusios procedūras, pagal kurias periodiškai tikrinama, ar duomenis teikianti finansų įstaiga laikosi nustatytų reikalavimų. Tai galima įgyvendinti atliekant reguliarių mokesčių auditą arba atliekant atskirą tyrimą arba apžvalgą.

13. Be to, jurisdikcijos privalo būti įdiegusios procedūras, kurios leistų sekti duomenis teikiančios finansų įstaigos veiklą, kai pranešama apie dokumentais nepatvirtintų sąskaitų buvimą. Dokumentais nepatvirtintos sąskaitos paprastai atsiranda tada, kai duomenis teikianti finansų įstaiga iš sąskaitos turėtojo negali gauti informacijos apie jau esančią sąskaitą (žr. III skyriaus komentarų 28–29, 45 ir 48 punktus). Taip atsitikti galėtų dėl to, kad siekdama gauti būtiną informaciją, duomenis teikianti finansų įstaiga įgyvendino netinkamas procedūras, arba todėl, kad sąskaitos turėtojas nesilaiko nustatytų reikalavimų. Abiems minėtais atvejais reikėtų susirūpinti.

14. Tikimasi, kad jurisdikcija seks bet kokią duomenis teikiančią finansų įstaigą, kuri pranešė apie dokumentais nepatvirtintų sąskaitų buvimą. Tuo atveju, jei dokumentais nepatvirtintų sąskaitų yra nedaug, gali būti, kad pakaks paprasto užklauso duomenis teikiančiai finansų įstaigai. Tačiau jei tokia duomenis teikianti finansų įstaiga praneša, kad dokumentais nepatvirtintų sąskaitų yra daugiau nei vidutinis tokių sąskaitų skaičius per metus, arba jei dokumentais nepatvirtintų sąskaitų skaičius toliau auga, gali būti, kad bus tinkama atlikti visą duomenis teikiančios finansų įstaigos išsamaus patikrinimo procedūrų auditą. Tokiu atveju, jei galima ir jei įgyvendinama, gali būti tinkama, kad vadovaudamasi nacionaliniais teisės aktais jurisdikcija pasitartų su AML įstaigomis.

15. Kaip aprašyta anksčiau, jurisdikcija privalo būti įdiegusi procedūras užtikrinti, kad duomenų neteikianti finansų įstaiga ir sąskaitos, kurios nepriskiriamos finansinėms sąskaitoms, ir toliau būtų laikomos keliančiomis mažą riziką, kad jomis bus naudojamos siekiant išvengti mokesčių. Tai galėtų apimti tam tikrus subjektus ar subjektų rūšis. Pagal tokias procedūras toks statusas turėtų būti periodiškai patikrinamas. Patikrinimą galima būti atlikti vykdant reguliarių mokesčių auditą arba atliekant atskirą tyrimą arba apžvalgą.

16. Atvejams, kai jurisdikcija turėtų iš naujo įvertinti subjekto ar sąskaitos tinkamumą būti priskirtai tokiai kategorijai, yra atvejai, kai subjektas pakeičia savo ūkinę veiklą arba kai pasikeičia finansinės sąskaitos pobūdis.

17. Kai jurisdikcija nustato, jog tam tikros rūšies subjektas ar sąskaita nebeatitinka reikalavimų, kad ją būtų galima priskirti keliančiai mažą riziką, jog ja bus pasinaudota siekiant išvengti mokesčių, jurisdikcija turi kaip galima greičiau imtis visų būtinų priemonių, kad toks subjektas ar sąskaita jos nacionaliniuose teisės aktuose būtų išbraukta iš duomenis neteikiančių finansų įstaigų sąrašo arba iš finansinėms sąskaitoms nepriskiriamų sąskaitų kategorijos. Tokios jurisdikcijos turėtų informuoti

savo duomenų apsikeitimo partnerius apie subjekto arba sąskaitos statuso pasikeitimą. Šiuo atveju žiūrėkite ir Pavyzdinės sutarties su kompetentinga institucija 7 straipsnio 2 punktą, kuriame nurodyta, jog nustačius, kad subjektas priskiriamas duomenų neteikiančiai finansų įstaigai arba kad sąskaita priskiriama nefinansinių sąskaitų kategorijai tokiu būdu, kuris prieštarauja Bendrojo duomenų teikimo standarto tikslui, bus laikoma, kad įvyko reikšmingo nesilaikymo atvejis, dėl kurio duomenų apsikeitimo partneris gali sustabdyti Pavyzdinės sutarties su kompetentinga institucija galiojimą.

18. A poskyrio 5 dalyje reikalaujama, kad jurisdikcija būtų priėmusi veiksmingas įgyvendinimo užtikrinimo nuostatas, kurios būtų taikomos sprendžiant su nesilaikymu susijusias problemas. Kai kuriais atvejais A poskyrio 1 dalyje aprašyta kovos su mokesčių vengimu taisyklė gali būti pakankamai plati, kad galėtų aprėpti patį įgyvendinimą. Kitais atvejais gali būti, kad bus atskiros arba labiau specifinės taisyklės, kuriose bus numatyta, kaip įveikti konkrečias įgyvendinimo problemas siauresne prasme. Pavyzdžiui, gali būti, kad jurisdikcija turės taisykles, kuriose numatyta įvesti baudas ar kitokias nuobaudas, jei asmuo nepateikia informacijos, kurios prašė mokesčių įstaiga. Be to, atsižvelgiant į tai, kad su naujomis sąskaitomis siejamas sąskaitos turėtojo patvirtinimas yra kritiškai svarbus aspektas užtikrinant, kad BDTS būtų veiksmingai įgyvendintas, tikimasi, kad jurisdikcijos bus įvedusios tvirtas priemones, kurios leistų užtikrinti, jog naujų sąskaitų atveju visada būtų gaunami galiojantys sąskaitos turėtojo patvirtinimai. Veiksmingas būdas gauti tokį rezultatą – priimti tokius teisės aktus, pagal kuriuos naujas sąskaitas galima būtų atidaryti tik sąskaitos atidarymo procedūros metu gavus galiojantį sąskaitos turėtojo patvirtinimą, pavyzdžiui, įvedant reikšmingas baudas tiems sąskaitų turėtojams, kurie nepateikia sąskaitos turėtojo patvirtinimo, arba baudas duomenis teikiančioms finansų įstaigoms, kurios nesiima tinkamų priemonių atidarant sąskaitą gauti sąskaitos turėtojo patvirtinimą.